

శ్రీగంధసంధువచ్చు కీర్తనలు, తత్వములు వివరముగ

దేవియుటకొరకు విషయగూచిక-

—* ప్రథమభాగము *

విషయచూచిక	పుటసంఖ్య	విషయచూచిక	పుటసంఖ్య
ముఖ్యమైనవివరణ	౧	౨౩ యెన్నిమాయలుసేన్మినాడెల్లా	౨౩
౧ మనవిమనవిని నాయక	౪	౨౪ ఉల్లిమన్నీరీతబుద్ధిగొల్లభామా	౨౪
౨ యడ్లరామదాసునిబో)	౫	౨౫ శ్రీపురస్సుదివాలలిపుర	౨౫
౩ వినుడిమానపులార		౨౬ కీర్తనముగనచ్చుక ననప్రజ	౨౬
౪ వచనము	౬	౩౧ మనమననరామచంద్రు	౨౭
౫ వినుడినుడిసచ్చక్ర	౭	౩౨ పియ్యలూగ లేదాడి	౨౮
౬ భక్తుడనురంబు	౮	౩౩ వేంకి తేవ్వర వేంకిదాంత	౨౮
౭ రమ్యకావ్యప్రదర్శ	౯	౩౪ ఈశ్వరాబిధీశ్వరమేశ్వర	౨౯
౮ రామకరుణబాడవీ	౧౦	౩౫ రంగమానసమయముమా	౨౯
౯ వీరరాఘవస్వామి	౧౧	౩౬ జయశంకరం నిత్యమృదు	
౧౦ నారాయణమంత్రము	౧౧	మంత్రం	౩౦
౧౧ యేరావీరాధాపువ	౧౨	౩౭ మంగళింజయమంత్రం	౩౧
౧౨ విష్ణుమూర్తిచుమా	౧౩	౩౮ శ్రీమహాగాజనశేంద్రపుర	౩౧
౧౩ అబ్బబ్బానేతాళ	౧౩	—* ద్వితీయభాగము *	
౧౪ కాపాడిమనివేడెద	౧౪	౩౯ యెంతోమరునైయున్నదీ	౩౨
౧౫ కౌమరగిరిచూరి	౧౪	౪౦ రామారామరామ రామా	౩౨
౧౬ శ్రీరామనామకొరి	౧౫	౪౧ దేవానమ్మబోవవేమిరా	౩౩
౧౭ వేంకిరావీరాధాపువా	౧౬	౪౨ యెన్నివిధములవేదినగాని	౪౦
౧౮ యేమేయూమాయూ	౧౬	౪౩ నారాయణనారాయణ	౪౧
౧౯ రంగుజగదోపని	౧౭	౪౪ యెంతవేదినాదిరితీర్చవు	౪౦
౨౦ శ్రీరామాదామరామా	౧౮	౪౫ పాతమేలనున్నాత్మ	౪౧
౨౧ చెప్పబడెనతముగాను	౧౯	౪౬ ద్వితీయ భాగము	౪౨
౨౨ శ్రీరామకవితామంత్రము	౧౯	౪౭ బంధురారగోపినివా	౪౩
౨౩ కడువేద్యులగామయి	౨౦	౪౮ రామ పారిరామకీరా	౪౩
౨౪ భగవదీశ్వరగీతానులా	౨౧	౪౯ పాదించరాళ్ళపాల	౪౪
౨౫ పాదించరాళ్ళపాల	౨౨	౫౦ రారాగీతమునమ్మి	౪౪
౨౬ పాదించరాళ్ళపాల	౨౩	౫౧ పరమపురుషవేదరా	౪౫

II

విషయచూచిక	పుటసంఖ్య
౧౧ హరినారాయణనారా	౪౬
౧౩ యంతురావయ్యశ్రీలక్ష్మి	౪౬
౧౪ దేవుడాబ్రహ్మదేవుడా	౪౮
౧౫ యెందుబోయెదవంతురావయ్య	౪౮
౧౬ గరుడగామనిపరంధామ	౫౦
౧౭ దేవదేవరావేదివ్యవధా	౫౦
౧౮ నమయమురారాఘవేంద్రా	౫౧
౧౯ దశరథరాఘవ పసుపతి	౫౧
౨౦ పంతుమేలర శ్రీకాంతా	౫౨
౨౧ నారాయణనీనామమనిరత	౫౩
౨౨ కోరితిరమ్మశ్రీరామ	౫౩
౨౩ ఆనందముగానినరయ్య	౫౪
౨౪ చక్కానీనాదవయ్యశ్రీరా	౫౪
౨౫ వాదాశ్రీరామానామైవయలే	౫౫
౨౬ రామానమ్మబోవరా	౫౫
౨౭ రామచంద్రదేవ	౫౬
౨౮ ధరణిలోనరజన్మమైత్రినం	౫౬
౨౯ హరితియ్యరేయన్మలార	౫౭
—* తృప్తియభాగము *	
౩౦ ప్రియముగాదుయీమానవజన్మ	౫౮
౩౧ ఈనరజన్మంజత్రినంతుకు	౫౮
౩౨ యెందుకెనందహము	౫౯
౩౩ తెలసీతేపరిపూర్ణభావము	౫౯
౩౪ కమగొంటి పూ	౬౦
౩౫ కాంతితిః ముగానిది	౬౦
౩౬ గమగోనః సు ప్రియులార	౬౧
౩౭ హరిహరిః నిహరియమమా	౬౨
౩౮ రామరఘులసోమనామౌర	౬౨
౩౯ వ్యవసాయముజేసెవారము	౬౩
౪౦ జీవమామేలుకొనవే	౬౩
౪౧ అనుమానమెందుకేమనన	౬౪
౪౨ చూడచక్కనిచిశ్చది	౬౫

విషయచూచిక	పుటసంఖ్య
౪౩ ఆహావయీవనితనదత	౬౫
౪౪ మానుమర్మమదెలకుం	౬౬
౪౫ వనితరోలుటువంటిగుం	౬౬
౪౬ వినరమూఢ వేదాంతవేద్య	౬౭
౪౭ రామనామయంత్రం ధ్వాది	౬౭
౪౮ నీవెరుగవటరా బ్రహ్మ	౬౮
౪౯ దీనిభావముదెలియవలెనన్న	౬౯
౫౦ మాయతమపును నమ్మనీల	౭౦
౫౧ మాయాపురంబూనయన్నది	౭౧
౫౨ దీనిభావముదెలియరా	౭౨
౫౩ యెందుకేఇహపాంతు	౭౨
౫౪ చెడరిపోకనలుము మనన	౭౩
౫౫ ఓంఓంఓంఓంఓంఓంయమ	౭౩
౫౬ సోహంసోహంసోహం	౭౪
౫౭ నారాయణనారాయణ	౭౪
౫౮ నమశ్చిరాయయమమ	౭౫
౫౯ దీనిభావముదెలియవలెనయ్య	౭౬
౬౦౦ ఆనందమానందమూ	౭౬
౬౦౧ యెన్నిశాస్త్రములై నెనమ	౭౭
౬౦౨ దీనిభావముదెలియరా	౭౭
౬౦౩ యూహారికిదారిదేగ నా	౭౮
౬౦౪ యలమధస్తలసేవజేసితె	౭౯
౬౦౫ కుదురుచుటకుసాధ్యమా	౭౯
౬౦౬ హరిహరియూధరమగుణవతి	౮౦
౬౦౭ రామనామమంత్రారత్నములు	౮౧
౬౦౮ యెనరేమంబేభయమ	౮౧
౬౦౯ ఆత్మరామాయణము	౮౨
౬౧౦ శ్రీఆంజనేయదండకము	౮౭
౬౧౧ జోజోపరమాత్మ	౯౦
౬౧౨ హరితియ్యగోమంగళహరితి	౯౧
౬౧౩ గద్ద్య	౯౧

శ్రీసర్వరుచరణారవిందాభ్యాన్నమః.

గురువర్యులు
మంగిల వేంకటాచార్యులు.

శిష్యవర్యుడు
యక్ష రామదాసు.

గీ॥ చతుర్వేదములపలకృతి । మతినిసతియించి । హితవుమీరగమో
క్షసతినిగూడి ప్రశులనలపువాడు । అతనెవో అచలుండు । ధరసుయక్ష
రామదాసవిఠప॥

గురువర్యుల సంవాదము॥ ముఖ్యమైనటువంటి । మూలమేదో
దెలిపి । మోక్షమునగుని । వేంకటార్య । చక్కగా గురుసేవ సలు
పుచుండుమునీకు । సంప్రాప్తమవు రామదాస॥ ౧॥ గురుసేవచే గ
లుగు పరసుఖంబై నట్టి । ఫలమయేమిటి వేంకటార్య । గురుకృపనుతి
జ్ఞాన । తిమిరములుదొలగును । స్థిరచరణుగరామదాస॥ ౨॥ అజ్ఞానము

ణచినేనటపైనియేమగుదు । కిటుకుదెల్పుము వేంకటార్య । క్రజ్ఞానమే
 బ్రహ్మమనుచువేదశ్శతులు । బలుకుచుండెనురామదాస॥౩॥ మోక్షంబు
 నొందుటకు । చీక్షయెటువలెనొ కటాక్షించుమా వేంకటార్య । సాక్షి
 గాతత్వమని । సాధించమనిసామవేదమిట్లనెరామదాస॥ ౪॥ పాపపుణ్య
 ములునెడదాసితేయటపైని । ఫలితమేమిటి వేంకటార్య । తప్పకానయ
 మాత్య । బ్రహ్మసిద్ధియొమోగు । నధర్వణశృతిరామదాస॥ ౫॥ జే
 హగేహములపై । మోహముడిగినవెనుక । సోహమెద్దియువేంకటార్య
 అహంబ్రహ్మసిద్ధియనుచును । యజుర్వేదంబుదనుచున్నది రామదాస॥
 ౬॥ ఇలనుయానాల్గుధర్మములుచెలసిన । గల్లుఫలముయేమిటివేంకటార్య
 మూలమూలేగురైరిగేశరీరంబు । యేమిలేడూరామదాస॥ ౭॥ అచల
 పరిపూర్ణబ్రహ్మమునొందుటకు । క్రమమువిశదపర్చుము వేంకటార్య ।
 పంచదశాక్షరినిపరికించు । ద్వాదశాక్షరభావమురామదాస॥ ౮॥ అపని
 మంతినవేంకటాచార్యవర్య । జగమంతనివేంకటార్య । భావనమనీవి
 ట్లుసేవించు । నీవునేనాకటియాగద రామదాస॥ ౯॥ యెడలపంశమానం
 దునుద్యవించిన । నందుకెపుడుమిముగలతునాచార్య । జపియకుమునేటి
 కిది । కడజన్మమనిమనసు । దృఢముజేయుము రామదాస॥

వ॥ ఇవిధంబున సగ్గుకుకటాక్షంబుచే సాంఖ్యతారకా వనసర
 రాజయోగాది భావంబులయొనర్చు, సంచముద్రయొనర్చు, ఏకాక్షరి,
 ద్వితియక్షరి, చతురక్షరి, పంచాక్షరి, షడక్షరి, ఆష్టాక్షరి, ద్వా
 దశాక్షరి, పంచదశాక్షరి, సోడశాక్షరి, మొదలు గాగల మంత్రం
 బులున్ను, ఏతద్భంగత్రంబులయొకర స్రభావంబులన్ను, గురుప్రభా
 వముజే గ్రహించి కించిదెరుకగలిగి అమరదానంద కడవలె హృద
 యారవిందుండనై ఏతద్భంగంబు భజనపూర్వకంబుగా రదియించినా
 డను అచెట్లనినః—

శ్రీగురు పరబ్రహ్మణేనమోనమః
ఓంనద్గురుశ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమోనమః

సాంఖ్యతారకామనసూ రాజయోగంబనెదు
సుజ్ఞానచంద్రిక.

ప్రథమ భాగము.

శీ॥ శ్రీగురుండగు శ్రీరామచంద్రపత్ని జయగురుండనుడు నేవేళ
మ్రొక్కిమతిని మాగురుండిచ్చు మదైవతబోధకృతిని బాగుపచురింప
జేతుపరమాత్మజతని॥

శీ॥ వందనమునీకువరగురా చార్యమూర్తి వందనమునీకుఅక్షరాకా
రసూత్రి వందనముసాంఖ్యతారక మనసూజైత్రి వందనమునీకు శ్రీస
దానందమూర్తి॥

కం॥ శ్రీమంతునిగుణరహితుని యామంతునవేంకటార్యసద్గురువులునే
నామనమునందుగొలిచెద కామితమోక్షార్థక పదవిగలుగుటకొరకై॥

కం॥ ధరలోపలవివరింపగ గురుదేవరమాత్మడనుచుకోవిదులనగన్
వరవేంకటరత్నార్పుని పగతత్వముకొరకు శరణుశరణనిదలతున్॥

క॥ ఆచార్యులుకృపజూచియు నీచవుగుణములనుద్యంబిసేర్పరిచెత్సేన్
వాసిగయీక్షితిలోపల భాసురముగయద్లరామ దాసునిబ్రోచెన్॥

గజాననప్రార్థన.

నాదియగునట్టి! విఘ్నవతిని! చోద్యమలరగహృదయ! క
వేద్యనచ్చటపూజింతువెమలపతిని! రాజ్యమునరాజ
యోగ! రాజ్యంబునందు॥

—*నాదనామక్రియ అటతాళము*—

౧॥ మనవిమనవివినాయక! నామనవిచేకొనువాయగ! ఘనముగా
నను బోచుటకు! ఘనఘనదవీపువినాయక॥మన॥ సరవితోనారాచక్ర
ము । నందునాదిగణాధిప! కరుణతోనీదరికిజేర్చి । వరములొసగు వినా
యక॥మన॥ ప్రాకటంబుగ లోకములకీ । వాడిమూర్తి వినాయక । జోక
తోడుత నాదుకోర్కెలు దీర్చ వేళుభదాయక॥మన॥ అఖిలవిద్యలగురువుని
నునే । నాశ్రయించితివాయక । సుఖముగానాజీహ్వా పీఠంబునవశించు
వినాయక॥మన॥ కన్నతండ్రినిన్ను మదిలోనన్నుతింతు వినాయక । విన్న
పంబాలించ యికనీకన్న యవ్వరులేరుగ॥మన॥ మోదమలరగమూషకము
పై నాదుకొన్న వినాయక । నీదుపాదములాశ్రితుండను । బోధజేయు
గణాధిప॥మన॥ వాసిగాశ్రీయక్షరామదాసభోష వినాయక । దోసిలా
గిరికావ్యసఫలము । జేసుటకును వినాయక॥మనవి॥

సరస్వతీ ప్రార్థన.

కం॥ మ్రోక్మేదపద్మజరాణికి । మ్రోక్మేచవాగీశ్వరికిని । ముదముద
లర్పన్ । మ్రోక్మేదమకుగ్ధతోడుత । గ్రకుగ్ధనమతాగ్ధ్యసిద్ధి గలుగుట
కొరకై॥

—జనావేరిరాగము- ఆదితాళం—

౨॥ యద్గరామదాసునిబ్రోవుము । యతివేగబ్రహ్మరాణి । వా
ణిపల్లవపాణిపద్మజరాణి । కవులకుప్రాణి ఓకీర్వాణి । యనియేవేళను
దలిచెడి॥యద్గ॥ అనుదినమున సీమృదుపదయుగళము । పెనగుచుమరువ
క మనమునదలిచెడి॥యద్గ॥ యిందువదన గోవిందునికోడల పొందుగనా
తలవాకిలి । యందింపొందగవేగమె చిందులుద్రోక్కుచు॥యద్గ॥ అంచి
తముగ సీహస్తయుగంబున । యెందివీణమీటించి పాడవనుచెంచి । స
భికులను రంజిలక్షయుచు॥యద్గ॥ సంతతమున శ్రీమంతున వేంకటసద్గురురా
యనిచెంతజేరి । మేపంతమలర నినుపార్థనజేసెడి॥యద్గరామదాసుని॥

౩॥ ద్విపద॥ వినుడిమానవులార విశదంబుగాను । స్రవ్యసంతతియి
ట్లు సృష్టిలోవెలసె । సృష్టిలోవివరింప । శ్రేష్ఠలెవరనిన । వినరయ్యచె
లిపెద వివరంబుగాను । పంచముడు శ్రేష్ఠండు । పరికంఠిబాడ । వార
లకధికులై యొప్పు రచికులను । అంతకంటెకూ ద్రులధికుంబు వినుడి । వ

ర్నించిమాడ గావై న్యులధికంబు | వారలకునధికులై యొప్పుతుత్రియులు | వా
రలకు శ్రేష్ఠులై దనరు నగ్గిజులు | తార్కికులెక్కడీ తరచిమాడంగ | నా
స్త్రుపండితులు మహాశ్రేష్ఠులై జెల్లు | వారికంటె వేదవేద్యశేఘనత | వా
రలకు శ్రేష్ఠులై యొప్పు భాష్యకులు | వారికినధికులై యొప్పు బుధకవులు |
కవులకు శ్రేష్ఠులై దనరుకర్కరులు | వారికంటె బ్రహ్మచర్యశేఘనత |
వారికంటెను గృహస్తులధికమైయొప్పె | వారికినధికులు వానప్రస్తులును |
వారలకు సన్యాసులధికులై యుండె | వారలకునధికులై వర్ధకులుజెలగె |
వారికంటె బ్రహ్మవేత్త శేగొప్ప | అంతకుమహాధు లధికమైబరగె | వా
రికి సదానందయోగులధికంబు | వారలకు శ్రేష్ఠులై విశ్వజ్ఞులమర | వా
రలకుగొప్పలై యొప్పు మోనులును | వారికన్నవధూతలై తే మరిమంచి |
అంతకంటెను పరమహంసశేమేలు | వీరలకు శ్రేష్ఠులై యొప్పు పరివ్రాతలు |
తానుతాననిడి యాతత్వంబుమేలు | ఇట్టివారికినేను జోహారుశేసి | వ
సుధలోపలయద్గవంశంబునందు | మహాలక్ష్మి గర్భవాసమునుద్భవించి |
గట్టిగానద్గురు కటాక్షఫలితమున | రామచానుడు డబ్బు రమ్యమగుకధ
లు | అక్షగాభ్యాసంబు శిక్షనేరెనుగ | యతిగణప్రాసలు యెచ్చటనైన |
తప్పుబుండినమీరు వొప్పుగాదిద్ది | మతిమంతులైనన్న మన్నించరయ్య |
పదముగుప్తముశేయ తగనేరడచుచు | గేలిచేయుటమీకు మేలుగాదయ్య |
చెప్పడిపదములు చెపులాననినుడీ | ఒవరుగానభ్యులకు వండనందిచుగో ||

గీ॥ యివ్విధంబున భక్తుండ ఇంపుమీర | పాదపద్మములకును మ్రొక్కి
పలుకుచుంటి | ఇందిరారమణ గోవింద | యివుడునాదు కోర్కెలన్ని
యు | జేకూర్చికొడువదీర్చు ||

౪॥ ౪॥ అని ఇట్లు ఇవ్వజేవతా ప్రాధానంబును | సుజనపుర
సారణంబును గావించి | కృతకృత్యుండనై | పరమభాగవతచరితము |
రచియింపంగోరి | వకాకాంచు సమయంబున | మహానీయుగుణ గరి
ష్టులగు | మంతినపెంకటాచార్య | సద్గురుమూర్తివారి సన్నిధిజేరి | ప్ర

దక్షణశిరసాష్టాంగ । దండప్రణామంబు లాచరించి । సాంఖ్యతారక
మనస్కాయోగంబులను । గురుకరిముఖంబున । నభ్యసించివారలు ।
కైవల్యంబున నొందెను । శాస్త్రంబులం వినుటదీయె । నడచెటువలె
నభ్యసించవలెనో । నాకుసుందెప్పి నన్ను ధన్యుజేయ వలయునని । య
నేకవిధంబుల ప్రార్థించినె । నమ్మహాత్ములు పరమదయాళులై । తార
కమంత్ర ప్రభావంబుచెప్పి । రంతనేనానంద పరవశుడనై । భవత్పా
దారవింద మరలదబిందు । పానానందమగ్నుడనై । సమర్పించుటకు నె
ద్దియుంచోచక । ఆచార్యులంగంచి తత్పదధ్యాన్వయము । జేయట మటు
లసె॥

—*నాదనామక్రియరాగం- ఆదితాళ-*

౫॥ తోహర॥ వినుడివినుడి సద్భక్త వరులు । మధురనిమహిమవి
వరముగఁ । యీధరలో శ్రీహరిదాసులకెల్లను । మధురమైవ్రచరి
చె॥విను॥ నేవకుడాయెరుమ్మని సద్గురుపరుడ పడఁతునిచ్చె॥
నీవిధిమనవక హృదయమందు । స్మరియించుకొమని బోధించె॥విను॥
ఇష్టముతో సద్గురురాయలు । ఆప్తాక్షరిచెవులోనెచ్చె॥ పట్టువిడచినా
కుచితులనిరహరి । గుట్టుచెలియలేరనియె॥విను॥ విరతిమక్రీడగు
మృదుపదములు । విడువనిమహాత్ములనెల్లె॥ పరిపరిధముల ప్రార్థన
జేసుట । గురువరులపుడెరిగించె॥విను॥ చూపులోన లాచూపుబాడమ
ని । సూక్ష్మముగా దృఢపరచె॥ పాపలనడుమను వ్యాపించినయా ।
రూపముతాబాపించె॥విను॥ సాంఖ్యతారక మనస్కాయోగ । సాధన
పూర్వకమెరిగించె॥ పొకమలర పరవంకబూపి । నాశకదీర్చిరక్షిం
చె॥విను॥ అండపిండ బ్రహ్మాండభరంబున । ఆఖరురూపముజూచె॥
కుండలాగ్రమునమంథినవెంకట । గురువైతానమయించె॥విను॥ కీకరము
గశ్రీకాకినాడపురదాపుజేసినవాడె॥ ప్రాకటముగ గుడ్లరామదాసుత
లవాకిటకవిప్రకటించె॥ వినుడివినుడిస ద్భక్త వరులు మధురనిమహిమ॥

గీ॥ వేయుమాయలనిన్ను బాయకుండ । మదినిపతననేయుడుంటి భక్తి
తోను । మాయనుఖండించి । మమ్మరక్షించుటే । న్యాయము యిదిసీకు
నీరజాక్ష॥

— శిమోహన రాగం- అటతాళము శి—

౬॥ భక్తుడనురక్షించుమంటిని । భారమునీదేసుమీ । నాభారమూ
నీదేసుమీ । ముక్తి జేర్చే శక్తి నీదనిమొఱియిని శ్రీరామచంద్రా॥భక్తు॥
౧॥ అందముగధరయందు సనకస । వందనాదిమునీంద్రులెల్లను । వందన
ములిడబోచినా । గోవిందనాపై కరుణరాదా॥భక్తు॥ ౨॥ వాసిగాప్ర
స్థమనకు । నీదాసుడని బిరుదేయలేద । జేసినాదుష్కర్మములు నసి
యింపజేయుము రామచంద్రా॥భక్తు॥ ౩॥ వన్నెమీరుచున్న తమపద ।
సన్నిధీమాకన్నహాసగదా । పన్నుగాధిపతయననాపై । పంతమేలనుదం
తివరద॥భక్తు॥ ౪॥ యన్న హుస్సుయైన యాపము । కన్నులకు జూపించ
వైతిని । వన్నెమీరగ ద్రుపదపుత్రికి । వలువలొసగినజలజనయన॥భక్తు॥
౫॥ యెన్నివిధములుజేతనిను । బ్రతిమాలినా దయరాకయున్నది । మిన్న
కుంచుటమేరగాదా । పన్నరక్షక సన్నతాంగుడ॥భక్తు॥ ౬॥ అందమై
నాకాకినాడ । మందిరములూ వెలసినా । గోవిందనీ పాదారవిందము ।
లొదజేసియు పొందుపరచ వె॥భక్తు॥ ౭॥ వాసిగామంత్రినచేయట । దేశకు
ని ఉపశేతబలియిని । మోసపోకను నిన్నునేనొక । ఓక్షచే సాధించెదను
సుమి॥భక్తు॥ ౮॥ చమవుకో లేనందువలనపస్వరములు । నాజిహ్వనొచ్చు
ను । పదములోభములనక యక్ష । రామదాసుని బ్రోవుమాధవ॥భక్తు॥

కం॥ అక్షయ్యుడవనుచునునే । నిశ్చయముగదలెనుమోక్ష । మిచ్చుట
కొలుకుక । పక్షపక్షముకొనక । యీక్షితిలోనన్నుబ్రోవు । యినకు
లతిలకా॥

—* నాదనామక్రియరాగం- అటతాళము *

2॥ రక్షకాజగద్రక్షకా । కృపబూదుదయతో । రక్షకాజగద్రక్షకా॥ రక్షకానాయకడలయిటువలె । పక్షపాతముశాయదగున । పక్షవాహనలక్ష్యనాయక । కక్షయేలను విక్షకునిపై॥రక్ష॥ ౧॥ కోపమానేముందుజేసినపాపమా । కోపమానేముందుజేసినపాపమా । నాప్రాప్తునీవని । తేపతేపకువేడినను । నీరూపమెప్పుడుబాపవైతివి॥రక్ష॥ ౨॥ పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । యాదంతికొలనులూ । చింతనొందుచునుండగావిని । అంతలాజనుదెంచిబ్రోచిన॥రక్ష॥ 3॥ ఆలనా । నాయెడనులేదాపాలనా । ఆలనానాయెడనులేదాపాలనా । ప్రహ్లాదనారద । ముసులుబ్రోచినవాడవీవని । పలువరించితి । నలువరంద్రే॥రక్ష॥ ౪॥ గంటిని । నాదొరపునీవనుకొంటిని । గంటిని నాదొరపునీవనుకొంటిని । యీమంటపై నీజంటగోర విధివనుని । యొకబంటుజేసిన వార్త వింటిని॥రక్ష॥ ౫॥ బాచితి । తమపాదములు స్తుతిజేసితి । బాచితి తమపాదములు స్తుతిజేసితిని । యలకుచేలునకు । గాసిదీర్చియు సిరులొసంగిన । వాసుదేవుడవనుచు నమ్మితి॥రక్ష॥ ౬॥ శ్రీధరా । నాపైనినత్కుపలేదుర । శ్రీధరానాపైనినత్కుపలేదురా । యాపతోద్ధారక । పాదయుగళముమోపిరాతిని । నాతిజేసిన । భృతివింటిని॥రక్ష॥ 7॥ వాహనా । రక్షించుజగదోహనా । వాహనారక్షించుజగదోహనా । ఇహమందుద్రోపతి । బహువిధంబులనేడ వలువలు । దేహమందేగలుగజేసిన॥రక్ష॥ ౮॥ వాసిగా । మంత్రినచేకటదేశకా । వాసిగామంత్రిన చేకట దేశకుని । సత్యపనునిగుని । దోసిలొగ్గిన యడ్డరామా । దాసునేలుము శేవశయన॥రక్షకా॥

3॥ స్వామిసీతాపతి శ్రీరామయనుచు । పరమభక్తులు మొరలిడగనరుగలేదె । శరణుజొచ్చితినివాడ కరుణజూచి । పరమునందుజేర తెరవుజూపు॥

—* యదుకులకాంబోధి రాగము చాపుతాళము *—

౮॥ రామకరుణబూడవేమిర । సీతాపతిశ్రీ । రామకరుణబూడ
వేమిర । రామకరుణబూడవు । నిన్నేమనిట్రతిమాలకుండు । యమునిబా
ధకోర్వలేక । కృమముగానె వేడుచుంటి॥రామ॥ ౧॥ శరణుశరణయని
నవారిని । శ్రీరామచంద్ర వెరువకండియనుచుబల్కెదన్ । శరణుశరణ
యనినవారిని । వెరువకండియనుచుబల్కి । వరములియ్యడానికిక । చిరు
దుబూనియున్నతండ్రి॥రామ॥ ౨॥ పాపమానావల్లదోషమ । శ్రీరామ
చంద్ర ఆపదలెడబాపవేమిర । పాపమానావల్లదోషమ । ఆపదలెడబాప
వేమి । కోపమామీదనీకు రేపుమాపనంగనేల॥రామ॥ ౩॥ దశరథానిగర్భ
మందునా । శ్రీరామచంద్ర వసుధలోనుజననమైతిని । దశరథానిగర్భ
మందు । వసుధలోనియించగనినె । ఆశనోందియుంటినన్న మోసము
శాయంగరాదు॥రామ॥ ౪॥ వారకంటబూడబోకుర । శ్రీరామచంద్ర
సారెసారెకూనునిన్నురా । వారకంటబూడబోకు । సారెసారెకూనుని
న్ను । దారిజూపమనుచుయడిగి । నోరునొచ్చి యూరకుంటి॥రామ॥ ౫॥
మల్లెమొగ్గవంటినీదుర । శ్రీరామనీ యుల్లంబుకరుగదేమిసేతురా । మల్లె
మొగ్గవంటినీయుల్లంబు । కరుగదేమిసేతు । చల్లచల్లగానురార । జాల
ములిక నేలనీకు॥రామ॥ ౬॥ స్వామికరుణబూడవేమిర । శ్రీరామచంద్ర ।
కామితంబులొసగవేమిర । స్వామికరుణబూడవు । నాకామితంబులొస
గవు । నీసేవకుడను యక్షరామ । దాసునిదయనేలవేమి॥రామకరుణ
బూడవేమిర॥

కం॥ దొరినారాయణయనుచును । మరుసకనీవామస్మరణ । మదిగో
రితి । నీమృదువైన మోముబాపవు । పరమాత్మక రామచంద్ర । పా
పవినాశ॥

—*శ్రీరాగము- అటతాళము *

౯॥ కీర్తన॥ వీర రాఘవస్వామి మణిమరియువేడిన । మోముజూ
పవచేమి । మృదువైనముద్దుల । మోముజూపుముస్వామి ॥ బాలుడను
కృపజూడుము । కాలునీచూతల పాలుకాయక బోవుమా । జలజలో
చన । నీపదాంబుజ । సన్నిధికిప్రార్థించుచుంటిని । సలలితముగనన్నుబ్రో
వవు । సవ్యమాశ్రీరామచంద్రవీర॥ ౧॥ శంఖుచక్రాధారక । శరణంటి
నీ । వరమివ్వరాపరమాత్మక । పాంకమలరగధరణియేలిన । దొరపునీ
వని । గురువుదెల్పెను । యింకదీనునిబ్రోవనీదయ । రాదుగా శ్రీరామ
చంద్రవీర॥ ౨॥ దశరథునివరపుత్రక । వసుధీశనను దయజూడుమా ।
కరుణాకర । విశదముగద్రాపతికివలువలు । వేలకొలదిగనొసగిన । దశ
రూపపశుపతివినుతనను । యీవసుధలోకాపాడరాదవీర॥ ౩॥ కామ
జనకస్వఘాషణా । వేమూరునినునేదలతు పాండవపోషణా । సమ్మతి
గనచుబ్రోవయిహలో । సరసజాప్తకులుండవీచె । యిమ్మహినినినునమ్మి
యుంటిని । రమ్మివనునీసామ్మయనుకొని॥వీర॥ ౪॥ ఆదిలక్ష్మీనాయక ।
యీధరణిలోనన్నాదరించర శ్రీధరా । వేదవేద్యుడసాధుజనులను పాదు
కొనిరక్షించినావని । మోదమలరగ వేంకటార్జును । బోధపరచిరిరాధ
లోల॥వీర॥ ౫॥ దోషములుయడచావుమా । కేశవనీదాసుడను దరిజేర్చు
మా । వాసిగా శ్రీయడ్లరామా । దాసునేలినదొరపువీవని । ఆశతోనెర
నమ్మితిని । జగధీశనను కృపజూచిబ్రోవుము॥వీర॥

గీ॥ కొరికితివిసాకుధరయందు దండిదొరపు । మరువలేనయ్య నీమహా
మంత్రమెపుడు । ధరణిలోపలనీభక్తవరులగూడి । స్థిరముగా మడిసి నుతి
యింతుకరువుదీర॥

—*నాదనామక్రియరాగము- అదితాళము

౧౦॥ కీర్తన॥ నారాయణమంత్రము నాజిహ్వకు । నాడెమైనరు

చిదోరికెగదా । కూరిమితోళ్ళిరామతారకము । కోరికలరప్రాప్తాయె
గదా॥నారా॥ ౧॥ మంచిమంచిమామిడిఫలచీనా । పంచదారలకుమించె
గదా । యెంచిమాడశ్శిరామామృతమిది । మంచిరుచియుప్రాప్తిచెగ
దా॥నారా॥ ౨॥ అండపిండబ్రహ్మాండమంతయును । నిండినమధురంబిది
యుగదా । దండిగరామునిదలచెడివారిలో । తాండవమాడుచునుండెగ
దా॥నారా॥ ౩॥ కొండపాడుగునేజేసినపాపము । నిండిచెలాయించుం
డెగదా । దండిప్రభువుదరిజేరినండువల । నిండినపాపముఛేడెగదా॥
నారా॥ ౪॥ దేవరహస్యములదొరికెగదా । యీజీవముదేవునిచేరుగ
దా । భువిలోమంతినవేంకటార్యగురు । వర్జ్యలమదిలోమరువగదా॥నా
రా॥ ౫॥ కోరిభజించేవారినిబ్రోచే । తారకతీతంబిదియుగదా । ధా
ర్మియడ్ల రామ దాసుడుదెల్పెను । దశరథాత్మజునిరసమగదా॥నారా॥

గీ॥ రారనన్నుబ్రోవరామ రఘుకులసోమ । మారజనకయంతమరు
పదేల । కోరిబలచిననీదుమోముజూపవదేల । నేరమేమినిందినీరబాత॥

—* నాదనామక్రియరాగము. ఆదితాళము *—

౧౧॥ యేరావీరరాఘవా । నన్నుబ్రోవరక్రీమాధవా । దేవ॥యే
రా॥ ౧॥ రారగాయాడవాహనూడా నీవాదాసు । నేరము । లెన్నమేర ।
గాదురా । దామోదార॥యేరా॥ ౨॥ రాతినాతీగజేసి । భ్యాతినాంది
నసీతాపతి నిన్నువాకకరీతినెవేడితి॥యేరా॥ ౩॥ కరియును । కరియును ।
నరుదుగబోరగ । కరినిన్నువేడ మకరీనిసరికినహరి॥యేరా॥ ౪॥ పొంకము
తోమంటిన । వేంకటార్యులునాదు శంకాదీర్చిరామనీ । వంకజాపించి
పందూకు॥యేర॥ ౫॥ ధరలో శ్రీయడ్ల రామ దాసుని బ్రోవకున్న ।
మర్యాద నీకు జామన మూధవ గోవిందాకృష్ణ॥ యేరా వీరారాఘవ॥

కం॥ యెన్నివిధంబులవేడిన । ఎన్నపమాలించవేమి పన్నగశయనా ।
పిన్నను కన్నులజూడవు । కన్నడశాయంగవలదు కరిభయహరణా॥

—* యదుకులకాంధోజి రాగము- అటతాళము *

౧౨॥ కీతాన॥ విన్నవమాలించుమా । పన్నగశయనవేగ॥ నావి
న్న॥ ౧॥ చిల్లరదైవాములా చేరినేకొల్వాజాల । వల్లభః పురావేల నేని
ల్వగజాలాగోపాల॥ విన్న॥ ౨॥ తప్పలూ నేజేసితీ । యిప్పుడే మోసా
పోతి । ఒప్పుగా శ్రియఃపతి । బెప్పితి నీవునాగతి॥ నావిన్న॥ ౩॥ దోషము
లెన్నాగుర । శేషశయనరార । మోసము శాయకుర । ఆశతో వేడి
నార॥ నావిన్న॥ ౪॥ వయముతో ప్రస్థోదుని । దయబాచి బోచితివని
అయ్యలు కల్పావిని నేనయ్యనవేడితిని॥ నావిన్న॥ ౫॥ వాసిగ యడ్లరామ
దాసునిబోవనుమా । కేశవవేగారమ్మా । నేనాశించియుంటినుమ్మా॥
నావిన్న॥

క॥ తొడపైవేసెను కురుపని । జడియగ పనిలేదు మనస తడబడనే
లా । పుడమిశుసమదినుడివిస । ఘడియలూపడిబాధలన్నకడకుండ్రోచున్॥

—* జయ్యూటిరాగము- ఏకతాళము *

౧౩॥ కీతాన॥ అబ్బబ్బానేతాళ । జాలర శ్రీరామ । తప్పిబ్బబె
ట్టె నాకుడితోడపైకురుపు । వెరపుమంట॥ అబ్బ॥ ౧॥ ఎన్నెన్నా అవు
షధములు చేసినప్పటికైన । పన్నాగశయన నీజేతి । పట్టివేయకుంటె
బోదు॥ అబ్బ॥ ౨॥ ఒప్పుగా శ్రియఃపాతి । అప్పనివె దిశాని । తప్పా
కగాల్చెద నాముప్పుదప్పించర శ్రీరామ॥ అబ్బ॥ ౩॥ ఎప్పుడో నేజేసిన
తప్పలాచె నీమనసు । నొప్పిచే యిటు రాకున్న మాయపు నన్నెవరు
బ్రోచేరు॥ అబ్బ॥ ౪॥ ఎన్నొసేధమూలానిన్ను । సన్నతింజీన గాని । క
న్నాడజేసినాదు విన్నపంబాలించవేర॥ అబ్బ॥ ౫॥ గట్టిగానీదాసుడను ।
యిట్టికష్టములొనన్ను । బెట్టినసద్గురు నీసాక్షి కెట్టి నిను చేబట్టుకుండు॥
అబ్బ॥ ౬॥ వాసిగాఢకవరుల బ్రోచినవాడవాని । అశించినయడ్లరామ
దాసుని । మొరయోచించావు॥ అబ్బబ్బ॥

క॥ ఆపదలెడబాపెదవని । నీపాదము శరణుజొచ్చినినునమ్మినక॥
కాపాడవు గోపాలక । నాపాలిటి దైవరాయ నవనితచోరా॥

—* మోహనరాగము. అటతాళము *—

౧౪॥ కీర్తన॥ కాపాడమనివేడెద । శ్రీకొమరగిరిలో । గోపాల
స్వామినన్ను । నీపాదయుగళము సెరసమ్మియున్నాడ । ఆపాదలెడబా
వు నాపాలిదైవము॥ కాపా॥ ౧॥ నిరుపేదకులవెల్ల మరకట్రోచెదనాని ।
కరమూనదాన కంకణముగట్టినకృష్ణ॥ కాపా॥ ౨॥ అలనాడుపాంచాలి
హక్యస్తాయనివేడ । వలువలూనగినరీతి యిలలోనన్నవేగ॥ కాపా॥ ౩॥
పతిశాపమునడకతి పాపాణమైయుండ । సతిగజేసినసీత పతిసేవునాగతి
గాంచి॥ కాపా॥ ౪॥ పేదవిప్పనిజూచిఆచారింబియుచాల । మోదాము
తోవాని పాదమొత్తగలేద॥ కాపా॥ ౫॥ వెలయుశ్రీమలతిన వేంకటా
ర్యులకృపను । పలుమారుసినామ స్మరణజేయగలేద॥ కాపా॥ ౬॥ వా
సిమీరగయడ్ల రామదాసునికృప । టాచేదవనిసేసుతి జేసిపాడితిచాల॥
కాపాడమనివేడెద॥

క॥ మురహరినామెరవిసియు । బిరబిరనరుడెంచినన్ను । సరగున
బోవు । తెరవెయ్యదిధరయందున । స్థిరతరముగనన్నుగ వ కర్తవునీవె॥

—* సావేరిరాగము. అదితాళం *—

౧౫॥ కొమరగిరినీవాసా । ననకృపజూడు చిద్విలాస । సమయ
మిజే నాకథయమొసంగను । కామజనకనగుమోములుబావుమి॥ కొమ॥
౧॥ యంతవేడుకుందూ యికనిన్నెవుడు గలనుకుందు । పంతమటరయా
దంతివరద నాచింతపీర్చి నీచెంతనుజేర్చుమి॥ కొమ॥ ౨॥ నీమృదుపదము
లను మనముననిచ్చిసేస్మరింతు । రామరామయనివేమరువేదిన । దా
మోదరనానేరమేమిశ్రీ॥ కొమ॥ ౩॥ విమలాత్ముడవంచూ ర్మికాలము

యెంచి నినుభజించు । కమలనేత్రనిను కోరినుతించిన నామొరవినవి
ది న్యాయమటరశ్రి॥ కొమ॥ ౪॥ ఆదుకొనవడేలా యడ్లరామదానుపా
ల । వేదవేద్యుమ్మేదిసిపై నన్నెవరుచేరదీసెదరు పరాత్పర॥ కొమర॥

క॥ రామాననుబ్రోవుమనుచును । దేమానివుడైనగాని సామాన్య
ముగ । ఆరామునిసచ్చరిత్రము వేమారునుతింపుచున్న పామరమణుని॥

— శిమోహనరాగం- అటతాళము —

౧౬॥ కీర్తన॥ శ్రీరామనామం । కోరిభజించు ఆరామనామం ।
రామనామము రామనామము రామతారకమేమిశెప్పుచు । పేమతోశ్రీ
రామనామము । ప్రచురమైనదిలొక్కమందున॥ శ్రీరా॥ ౧॥ ఘోరమైనటు
వంటిరాక్షస క్రూరులనుఖండించిధక్తుల । చేరిసీరమునకరముజేర్చి । వె
రువకని బోధించుచుండెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ రామమహిమలు తెలియనేరని
రాక్షసుల రణమందుగూర్చెను । పేమతోహరిదానులనుగని షేమమ
నియాశీర్వదించెను॥ శ్రీరా॥ ౩॥ నారదాప్రహ్లాదమునులకు । నయము
తోశ్రీరామనామము । కోరికలునెరచేర్చిమహాత్ముల చేరియున్నదిచూ
డుమనస॥ శ్రీరా॥ ౪॥ కరియువకరియుకొలనులోపల । నరుదుగనటుబో
రుచును । శ్రీహరిహరిఅనికరిరాఖావేడగ । ఆదరించటుమకోరినేసిన॥ శ్రీరా॥
౫॥ శరణుజేసినపరమభక్తుల వెరువకని ఆదరణజేసియు । వరములిచ్చెద
ననుచుకరమున దిరుదుబూనెను చూడుమనస॥ శ్రీరా॥ ౬॥ నిష్టతోశ్రీ
రామనామము పట్టువిడువక జేయువారల । కట్టికర్మములున్నబయలుకు
కొట్టివేసునువిని వెమనస॥ శ్రీరా॥ ౭॥ స్థిరముగశ్రీరామనామము మరువ
కుము ఇదిపరమరహస్యము । ధరణిలోశ్రీయడ్లరామదానునేలిన మోక్ష
మంత్రం॥ శ్రీరామనామం॥

క॥ రారారాఘవబోవడు । కారాదురసిదుమనసు । కరినముగా
గత । నీరజలోచననినునే । కోరికతోవేడుచుంటి కోమలచరిత॥

—* యదుకులకాంభోజీరాగము- అదితాళము

౧౭॥ కీర్తన॥ వేగరారా । వీరారాఘవ । నన్నుబ్రోవ । సాగ
రామునీద । జాలాలేనూరరామ॥ వేగ॥ ౧॥ కామజనాకనాపై । ప్రేమ
లేదాయెనయయో । భూమిలోపాదనన్ను బ్రోచికాచేవారెవరు॥ వే
౨॥ పంకాజాప్తకులేంద్ర । చింకముకాయతగదు । అంకమునందుజేర్చి ।
శంకదీర్చిబ్రోవము॥ వేగ॥ ౩॥ రంగుమీరాగనిన్ను । నింగీవారలుపొగడ
మంగళకారనేయుప్పొంగి । వేడినందుకు॥ వేగ॥ ౪॥ పొంకముతోమంత
న । వేంకటాచ్యులునాదు । పంకజనాభనీదు । వంకజాపిరినిజము॥ వే
గ॥ ౫॥ వాసిమీరగాయద్ల । రామదాసునీజూచి । బ్రోచేదవానినేను
తి । జేసిపాడినందుకు॥ వేగరారా॥

క॥ రామారామాయనుచును । వేమరునేవేడుచున్న స్వామికినా
మై । ప్రేమయులేదాయెనయయో । యామహాత్మునిపేటలదలతు నమ్మా
నీతమ్మా॥

మోహనారాగము- అటతాళము

౧౮॥ కీర్తన॥ యేమేయీమాయ । రాములవారిదయ రాకపోయె ।
రాతినాతిగజేసిన శ్రీరాములని । ప్రకటించెఘవిలో । క్షేత్రవందితుడై
నశ్రీహరి । చరణములు నెగనమ్మియుంటిని॥ యేమే॥ ౧॥ మనముదృఢ
మైద్రావతి । యవమానముచ్చునటుండువేదగ । ఘనముగకనకాంబర
మాలను వినయమలరగనివ్వలేద॥ యేమే॥ ౨॥ ధీరముగప్రహలాదభక్తుని
చేరదీసినవారైనేని । కూరిమితోశ్రీరామవంద్యుని । కోరివేడినదారిజూ
పదు॥ యేమే॥ ౩॥ వాసిగధరయందుభక్తుల । కాచిరక్షించేటప్రభుజగ
ధీకునకునాపైవిసత్కృప । లేకమైననులేకపోయెను॥ యేమే॥ ౪॥ సార
ములేనట్టి దుఃఖవిచారములుపైబెట్టిశ్రీహరి । ఊరకుండెనుముందుజేసిన ।
చేరమేమెలగానితెలియదు॥ యేమే॥ ౫॥ వాటముగశ్రీయద్ల రామదాసు

మాటలు తేటపడచెవి నాటవా యెను నరహారికి । మొగమాటమంతయు
తెకఁబోయెను॥ యేమేయిమాయ॥

క॥ రమ్మనామనవిచేకొమ్మా । ఓయమ్మనిన్ను కోరిభజింతు॥
సమ్మతిగజగన్మోహిని । యమ్మహిలోనిన్నుగొలతు । వేడుకలలరక॥

—* బేహగ్ రాగము. ఆదితాళము *—

౧॥ కీర్తన॥ రమ్మజగన్మోహిని । ఓయమ్మనీవేవేగ । రమ్మ
జగన్మోహిని॥ ౧॥ యమ్మహిలో పాలనమ్మనభక్తులకు । సొమ్మలిచ్చి
నముద్దుగవ్వు బంగరుబాష్టా॥ రమ్మ॥ ౨॥ భూచక్రమేలినయోచక్రధ
రవేగ । కాచిరక్షించినవ్వాత్సర్వగించాను॥ రమ్మ॥ ౩॥ శరణన్నవారిని
వెరువాకమాసిబట్టి । పరముతచ్చియువాని । కగువుదీర్చగలేద॥ రమ్మ॥
౪॥ ధరణిలోనివేన తెరవాసనమ్మనే । మరిమరివేడితినరమారణాయాకు॥
రమ్మ॥ ౫॥ ధరలాశ్రితస్థులు । మంత్రివేంకటార్యులు । స్థిరమాగనిన్ను
పర । పరమదగమనిదెచ్చె॥ రమ్మ॥ ౬॥ వాసిగధరలో నీదాసూడైనయ
డ్ల । రామాదాసూనుబ్రోవ । రమణీనీవేవేగ॥ రమ్మ॥

క॥ ఘనముగ శ్రీరామచంద్రుని । మనమునబూజింపుచుండి । మన్న
నతో । నజ్జనులందరుగొనియాడగ । వినయముతోబ్రోచునట్టిఘనుడీతండె॥

—* హిందుస్తానికాఫీ. ఆదితాళము *—

౨౦॥ కీర్తన॥ శ్రీరామారామా । రామారామారామ॥ శితారా
మా॥ సొలెనిలెకును రామరామయని కోరిభజించగదే । చారిద్ర
ములను దూరముజేసె సీరజాత్ముగనవే॥ శ్రీరా॥ ౧॥ దశరథరాముని
వసుధలో వేడక వ్యసనమొందబోకే । పసివాడను ననుబోవుమటంచు
ను విశవవరచగదవే॥ శ్రీరా॥ ౨॥ మచమత్సరదుగుణములు మాన్మే
ముద్రముగనుగొనవే । మంత్రము లోపల మర్మముచెలసిలే వనకు

యేమిభయమే॥ శ్రీరా॥ ౩॥ సూటిగాను పరబ్రహ్మస్వరూపము లేట
గగనుగానవే । బూటకములు యిక నేటికి నిజగురు సూటి దెలియగద
వే॥ శ్రీరా॥ ౪॥ పెద్దలుదెచ్చిన హద్దునుమీరిక బుద్ధిగల్గియుండే । ముద్దు
గమంతిన వెకటార్చ్యగురు వద్దజేరగదవే॥ శ్రీరా॥ ౫॥ పొకమలర
యాపంకజనాభుని ఇంకవగువలదే । జరికు యడ్లరామదాసునకు
జాడదొరికేనేమా॥ శ్రీరా॥

కం॥ ఇప్పుడునాతోబుట్టికి । తప్పకకుడిహస్తమందు । గొప్పడికురుపై ।
నొప్పింపగనీతోనే । జెప్పితీశ్రీయంపతిమము । యిప్పుడుబ్రోవన్॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *

అం॥ కీతన॥ చెప్పటకైనతరముగాదు నాకెల్లెటమొర ఎనురా
మా । ఇప్పుడుకుడిహస్త ములోపల నొకగొప్పకురుపు శ్రీరామా॥ ౧
చెప్ప॥ మందు వేసినకురుపు చిడుకడేమందును శ్రీరఘరామా । యిందు
కునినునే పొందుగవేడితి సందుదెల్పు శ్రీరామా॥ ౨॥ చెప్ప॥ వైద్యు
లెవరువాసాధ్యముగారు వచ్చిచూడు శ్రీరామా । రాజ్యములో నిపు
సాధ్యమునాకని నిజముగనమ్మితి రామా॥ ౩॥ చెప్ప॥ పంచినాడవ
నియెంచినిన్ను మడినుంచుకుంటి శ్రీరామా । వంచనజేయుటమందిగా
దు తప్పించుకొనకు శ్రీరామా॥ ౪॥ చెప్ప॥ చాలుచాలునీన్నహము నా
కిక నేలనోయి శ్రీరామా । జాలివేసినీవేలరావు ఇదిమేలుగాదు శ్రీరా
మా॥ ౫॥ చెప్ప॥ తాళలేదు యీవేళిబాధ నిపుతప్పించుము శ్రీరామా ।
మళ్ళిపోవుటకుమందువేసి మముకళ్లజూడు శ్రీరామా॥ ౬॥ చెప్ప॥ య
డ్లరామదాసుని ప్రార్థనకేమడ్డుజేయకుమిరామా । వేడిమంటలు కూడిన
బాధలేదుయనుము శ్రీరామా॥ ౭॥ చెప్ప॥

కం॥ క్యూరులుదెట్టినబాధకు । ధారుణిలోయోర్వలేక । దేవతులెల్లన్
శ్రీరాబ్ధివరిని మొరలిడ । కూరిమితోలక్ష్మిగాంచి । కోరికలొసగె॥

—* మోహనరాగము- అట తాళము *—

౨౨॥ కీతకన॥ శ్రీరామ అవతార మెత్తేను । వైకుంఠ వాసుడు ।
రామా అవతార మెత్తేను॥ రామయవతారమెత్తెను కామ జనకుడు తా
మసంబున । పామరశ్వముజేయువారిని భూమిలోబరిమార్చుటకు॥ శ్రీరా॥
౧॥ హృదివెంబడి విషయముగ వెడలెన్ । ఘనమైన తాటకి దునిమి ముని
యొగమునుతాగఁచెన్ । దనరుగా మిథిలాపురంబున ఘనులచేనుతియిం
పబడుచును । విషయముగ హరివిల్లునిరచి జానకిని పెండ్లాడుటకు॥ శ్రీ
రా॥ ౨॥ సురలుమునులును జయముజయవనగ । మురహరుడుతా సాకే
తపురమున కరుగుచుండగను । గురువుచాపము విరచితివి నీగర్వముణచె
దననుచువచ్చిన । పరశురాముని బలపరాక్రము తరుడుటకు మడినూహ
జేయును॥ రామా॥ ౩॥ తండ్రియాజ్ఞకు తప్పకుండగను । సోదరులయిరు
వునుమొండుగా జానకిదోడ్కొనుచు । ఎడ వానల దడియుచును ఒక
కొండపైవివసించియుండియు । దండిగా ఖరనూపతొడుల గుండెలన్ని
యుచొడివేయును॥ రామా॥ ౪॥ కృతరాక్షసియైన శూర్పణకు । శ్రీరా
ముతమ్మకు కర్ణములు నాసికనుగోయగను । పరుగుపరుగున బోయి
రాక్షసి మొరలుబెట్టుచునుండగావిని త్వరగసారంగమును బంపగళరము
చేధరఁగూల్చుటను॥ శ్రీరామ॥ ౫॥ రామకొరకై లక్ష్మణుడువెడలెన్ । స
మయంబుయిదియని రావణుడు యాసీత చరచెచ్చెన్ । తమ్ముడన్నయు
సీతగానక కృష్ణురుచు వనమంతవెదకియు । సమ్మతిగ యాపక్షిరాజుకు
మోక్షమొసగుటకొరకుతా॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ బెదరిననుగ్రీవుఁటుచిలచెన్ ।
వదరుకుముయ్యనుచును మోదమలరగ యుద్ధమునకనిపెన్ । సోదరులు
యిద్దరు పాడుకొని యాగాధలోబడి బోరుచుండగ । పాదపంబున చా
టునుండి యింద్రతనయుని యందుగూల్చును॥ రామా॥ ౭॥ వాయువుత్రు
డువనమునకు జనియెన్ । శ్రీయాంజనేయుడు బాయకనుజానకిపాదగాం
చెన్ । బోయిరాముకు న్యాయమంతయు వేయివిధములఁదెల్పియును తా
సాయులై వారధిని గట్టగ మాయకులమదమణచుటకు॥ శ్రీరా॥ ౮॥ యం

ద్రోణేస్తురి లక్ష్మణుపజంపెన్ | అందునా కుంభకర్ణుడాదిగ ముందుగా
 గూలెన్ | పొందుగ రావణునితమ్ముడు యందుమర్మములెల్లదెల్పా | సం
 ద్మదైరావణునినే ఇహమందు గూల్చెదననుచు తా|| శ్రీరా|| ౯|| ధరణి
 లోశ్రీరాముడైపుట్టెన్ | పరిపరివిధంబుల కృతులననరయంగ బరిమా
 ర్చెన్ | శరణుజొచ్చిన పరమభక్తునిధిరమఃగాఁగ్గిల్లవనుచును | నరులు
 సురలందరును బొగడగ లంఘింపటముగట్టుటకు|| శ్రీరామ|| ౧౦|| సీతల
 త్కణరామచంద్రులను | ఈతరుగనుపదునాలుగేడ్లను భూతలంబునను |
 దాతావాసినవాసునియని ఖ్యాతిగా యామువ్వరును | సాకేతపల్నము
 జేరి సీతతో ఈక్షిణినిపాలించుటకు|| శ్రీరామ|| ౧౧|| ధరనుకాకీనాడపు
 రమునను | నిరతమును మంతిన వేంకటాచ్యుల కరుణచరుఁకను | శరణు
 శరణనియడ్ల రామ దాసుహృదయమునుదురుహరి | చరణములు సెర
 నమ్మివందుకు తెరపుజూపెదననుచు తా|| శ్రీరామ అవతార||

కం|| అష్టవిక్వాలకులాదిగ | ఇష్టమతోరామునకునుసృష్టియనెల్లె |
 పట్టముగట్టి యుష్మదు | గట్టిగరాక్షసులగుండెలట్టిటవగె ||

—* బిలహరిరాము- అట తాళము *—

౨౩|| కీతకాన|| కడువేడగతోరాముడు | పట్టాభిషిక్తుండయ్యెగిపు
 ముభీడు | పణితీసీతను తానతోడపైనిడుకొని యిరుగడలలత్కణశత్రు
 ఘ్నులు వింజామరలీడ | నడుమఛత్రము పడగవలె భరతుడునుబట్టగ క
 డుముదంబున | నడుగులాత్తుచు వాయుపుత్రుడు కడిను నిల్వగ వడమి
 వొడయుడు|| కడు|| ౧|| చక్కాని శ్రీరాముని | ధరణీకులు పెక్కండ్ర
 సుతిశాయగ | పెక్కావిధంబూల మక్కావతోడ | పెంపెక్కి గంధ
 ర్వులు నిక్కిగానముశాయ | చక్కనిగు రంభాదిగణికలు నిక్కముగ నొ
 క్కొక్కేరుగ | తొంతక్కణుతరుణతక్కయని సభ నొక్కరీతిని నిక్కి
 యాడగ|| కడు|| ౨|| మంగళహారతులు | పుణ్యంగనలుప్పొంగుచు నివ్వా
 గాను | శృంగారముగను యాసీతరామల దిక్య బంగారుపాదములు భ

కూటసేవింప । నింగినుండిసురల్పయోధి తరంగములవలె పొంగుచును ।
వేరంగుమీరగ వృష్టవృక్షమొసంగ పురజన సంఘమున గని॥ కడు॥ ౩॥
భూరీసింహాసనాసీనుడై । భూసురులొక భూరి దానములాదిగ । కోరీన
దానములు కొడువ లేకనిడ । భేరిధ్వనులు దిశలుపక్క-కిల్ల గనంత । సా
రెసా రెకు జయముజయమని స్వగ-మనజయనాదము గగగ । శూరుడ
గునుగ్రీవుడంగజుడార్యకవుజనులేల్ల గొలువగ॥ కడు॥ ౪॥ సరిసపిఠీషాణు
డు । సైన్యముతోడ బరిగ శ్రీరఘురామనీ । స్మరణజేయుచునుండ గరు
వుచిష్టాది । పరమపవైరులు పరుగస్తోత్రము సేయి । కరుణ వెలయగ జ
యముజయమని కరములను తమనరస నిడకొని । కరుణ నేలమటంచు
భూసురవరులు మునలాశీర్వదింపగ॥ కడు॥ ౫॥ పరకబాప్తు కులేంద్రుడై
శ్రీరాముడ పకంబాక్షినిగూడి । బొంకామాంబరశూభలంకారుడై । సిశ్శం
కతో మంఠన వెంటటదానూని । అకమున తాశేర్చుకొని యిరువక జన
ములుబొగడ । నేరిక వీనిఃప్రోతునని నిరుదకమున తాగట్టెనుతట॥ క
డువేడ్కతో రాముడు॥

కం॥ యున్నది మాగలబాక్కటి । తిన్నగగనుగొనవె మనస ఎన్న
టికైనక । పన్నగశయనుకన్నల । యన్నదియున్నట్లుగనుము । మన్న
నతోడక॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- అట తాళము *—

౨౪॥ కీర్తన॥ ధరణిలోదుర్భాగనరులాతోపుగూడి చారిదప్సిన
చువకే మనస॥ నీరజనేత్రుని కోరిభజించితె । ఘోరాకర్మముదృంచునేమ
నస॥ ధర॥ ౧॥ వింతకాంతలజూచి । విభ్రాంతము నొంది । సంతోషించ
బోకే ఓమనస । యింతూలతో చెలిమీ విడచి శ్రీకాంతుని । చెంతజేరుం
డవె ఓమనస॥ ధర॥ ౨॥ బుద్ధి జెప్పినవారి । హద్దు దప్పకనిలచి । యొద్దిక
తోనుండవే మనస । ముద్దుగజెప్పిన పెద్దలవాక్యము । రన్దుశాయగరాసే
ఓమనస॥ ధర॥ ౩॥ పరకాంతలజూచి పట్టికలించితె । వరకము నొందె

దచే మనస | కరుకుమాటలుమాని ధరలో శ్రీమరహరిని మరువక స్మరి
యించవేమనస॥ ధర॥ ౪॥ ధరలోమంజిన వేకటార్థ సద్గురువరు | చర
ణామునెరనన్నికేమనస | అరమారలేక శ్రీధరుజేర నేర్పు గురువరు
లెరుగించు ఓమనస॥ ధర॥ ౫॥ వానిమీరగయడ్ల రామదాసుని బోలెచె | కే
శవయ్యని బాడవెమనస | ఆశతోపడితె చోషములన్ని | కడవోసెరక్షించు
నే ఓమనస॥ ధరణిలో॥

క॥ పామరులెరుగరుమేదిని | దామోదరు మహిమలెన్న తధ్యము
సుష్టు | కామిశఫలములనిచ్చును | వేమరుమడిగొల్చునట్టియోగులకెల్ల॥

— శివోహన రాగము- ఆది తాళము శి—

౨౫॥ కీ॥ తే॥ న॥ క్యారమనుజులేమెరుంగును | శ్రీరామ మహిమ |
పరమభక్తవరులెరుంగును॥ క్యారమనుజులేమెరుంగు | సారసదళ నేత్రి
మహిమ | ధీరుడైన హరిని నారదాది మునులెరుంగుగాని॥ క్యార॥ ౧॥
తండ్రితోవైరమువహించి | దండిగశ్రీపతినిదలచు | చుండినట్టి బాలుడుప్ర
హ్లాదుడేయెరుంగుగాని॥ క్యార॥ ౨॥ మకరిగొ బోరాడలేక | మండలాధీ
శునిచేత | దండిగరక్షింపబడిన దంతిరాజెరుంగుగాని॥ క్యార॥ ౩॥ చూ
ధుడై రావణుడుధరను | మోసపోవుననుచు | శ్రీనివాసుగూడినట్టి యావిధి
షణుండెరుంగుగాని॥ క్యార॥ ౪॥ ధరణిలో శ్రీయడ్ల రామదాసు నేలినట్టి
హరిని | స్థిరముగమంత్రిన వెంకటార్థ గురులెరుంగుగాని॥ క్యారమను॥

క॥ గోపాలుడు నాప్రాణ | యేప్రాద్దునబాగదుచుంటి | కాపాడు
టకై | పాపములు రూపుమాపియు | యేవున శ్రీయడ్ల రామదాసుని
బోలెవక॥

— శివోహన రాగము- అట తాళము

౨౬॥ కీ॥ తే॥ న॥ బాలాగోపాలవేరార | భక్తపాలననుబోలెవరే |

నీల దేహవిశాలసద్గుణనీలమునిజనపాలత్రపువన | లోలనన్నకనేలరవదియే
లరచలమేలరహరి || బాలా || ౧ || సందనదనమూసిబృంద | వందితాపాదా
రవింద | ఇందిరేశ ముకుందసజ్జనవ | దితామరబృంద చందన | మందజని
తానంద భజ గోవింద వరముచుకుంద వరద || బాలా || ౨ || మారజానక
సూకుమార | మేరునాగనామాధీర | ఘోరదైత్యవీధూర జగదా ధార
శాంతాకార రణజయ | శూరవీరయపార పారవార ననుకృప గారవింప
ర || బాలా || ౩ || యింతపంతమేలనాపై | చింతలు దీర్చవేర నాప్రాప్తై
పంతమబలవంతమా సామంతమ నేకాంతమ | కాసింతపనికై యింత
శేసీతి యెంతవాడత్ర యింతలాడెర || బాలా || ౪ || పంకాజనాభయీదే
ర | వింకమూజేసీతేమేర | యింకమంజనవేకటార్యుని శంకలేకను బో
డెదవుయని | పొంకమలరగవిని మనంబున పంకజాప్త కులేంద్ర వేడిత ||
బాలా గోపాల ||

కం || వెరజాణుడు సీతనయుడు | బిరబిరమావాడజొచ్చి నూబాలిక
లక || మారునికెళికినమ్మని | కోరికలదేర్చుమనచు పోరుచునుండె ||

—శ్రీరాగము- అటతాళము *—

౨౭ || కృష్ణలీల || యెన్నిమాయలు సేర్చినాడమ్మ | యేళోదనీకొడుకన్న
టికినెరజాణువోయమ్మ || యెన్నిమాయలు సేర్చినాడె | చిన్నితనయుడొసన్న
రేయున | కన్నెపడుచునుచాచి రమ్మనికన్నునైగలు జేసినాడట || యెన్ని ||
౧ || చట్టిమాటలుగావువినవమ్మ | ఈవాడలోపల ఇట్టివానిజూడలేదమ్మ |
ఉట్టిమీదనుచట్టిలోన పట్టిపాలిడి అట్టెబోవగ | చట్టిరూటడగొట్టికృష్ణ
దు పొట్టనిండాబట్టినాడట || యెన్ని || ౨ || బాలాడని ముద్దెడిలిమాయమ్మ |
నీసుతుని ముద్దుబాలాడనుటకు వీలులేదమ్మ | అలిమగడువరుండియుండగ
యీలగొట్టియులేపిచానిని | వేలివుంగరమిచ్చికాముకళికమో చిలచినా
డట || యెన్ని || ౩ || యేడబాచినసుండువోయమ్మ | నీసుతుడు మామావా
డవాడల దిరుగునోయమ్మ | చేడెలందరుగూడిజాలక్రీడలాడుచు నుండువ

రల । జాడగని తాతొడిబాలురగూడి చీరలు దొంగిలించెను॥ యెన్ని॥ ౪
 వింతవింతలు నలుపునోయమ్మ॥ నీచిన్నితనయుదుయంత జెప్పినచినుడుగదవ
 మ్మ । యింతులెల్లనుగూడి పూలబంతులాడుచునుండగని । మీబంతువిలు
 వాలెంతయనిచన్పంతులనుచేబట్టిరాడట॥ యెన్ని॥ ౫॥ చింతకాయగరా
 దువినవమ్మ॥ నీచిన్నికృష్ణుడు ఇంతవాడని చెప్పరాదమ్మ॥ మంతనంబునపె
 రటిలోనొక ఇంతిన్నాములాడగని॥ చన్పంతులనుచేపట్టి దానినికాంచు కేళి
 కివలించిరాడట॥ యెన్ని॥ ౬॥ జేడెరో ఈవాతకవినవమ్మ॥ నీసుతుడుజేసి
 నకోడెతనములు చెలుపరాదమ్మ । నేడుమావంటింటిలో మాతోడికోడ
 లుపెరుగుదరువగ । జాడగని తావెనుకబడి మొగపొందుములు జరిగించి
 నాడట॥ యెన్ని॥ ౭॥ భాసమానవిలాసుడోయమ్మ । నీసుతుడు శ్రీనివా
 సుడని మదిదోచునోయమ్మ । వానిగ శ్రీకాకినాడనివాసుడై మంతన వెం
 కటదాసుపాలిట జేరి సత్యపబాచి కోర్కెలాసంగుచుండెను॥ యె
 న్నినూయట॥

క॥ చీరలురైకలుడెన్నిని । కూరిమితోబుచ్చుకొనవె నీరజనేత్ర । చీ
 రలురైకలుడెచ్చితె । పోరామరుజనకవార । కాంతలుకడకు॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

—* శ్రీకృష్ణ గోపిక సంవాదము- కోలాటపు కీరతన *—

౨౮॥ ఉల్లిమళ్ళచీరయిందగొల్లభామా । కల్లగాదుకోర్కెదీర్పు
 పల్లవాధరీ॥ ఉల్లిమళ్ళచీరకెన్నై కృష్ణమూర్తి । భోగమిల్ల వెంబడెళ్ల
 వోయిచిన్నినూధవా॥ ౧॥ భూమిలోను నిన్నుమించి గొల్లభామ । భోగ
 కాంతకగ్రాడుండెరే పల్లవాధరీ॥ పగలమాటలాడబోకు కృష్ణమూర్తి ।
 నీకువరస గాదు మళ్ళిపోర చిన్నినూధవ॥ నిగువువనులబాడ నాయ గొ
 ల్లభామ । వనసు నిలువదాయె యేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౩॥ కాసమా
 టలాడబోకు కృష్ణమూర్తి । వేళ్ళకాంతనానుకుంటివోయిచిన్నినూధవ॥

ల్లవాధరీ॥ ౫॥ అట్టైఃసూటలాదుచుండు కృష్ణమూర్తి । రోట గట్టి వేతు
నింకజూచు చిన్నిమాధవ॥ ౬॥ రోటగట్టపాటియటవె గొల్లభామా । చి
న్ననాటిస్నేహముంచగదవె పల్లవాధరీ॥ ౭॥ చిన్ననాటిస్నేహముంటెకృ
ష్ణమూర్తి । నీవునన్నుగోరతగునటోయి చిన్నిమాధవ॥ ౮॥ అడ్డుబెప్ప
బోకుసుమ్మిగొల్లభామ । నీకుబిడ్డనిచ్చెదానురావె పల్లవాధరీ॥ ౯॥ దొ
డ్డవాడవాడువోయికృష్ణమూర్తి । నాగడ్డమట్టుకోక పోర చిన్నిమా
ధవ॥ ౧౦॥ కొట్టవచ్చెదావదేమె గొల్లభామ । ముద్దుబెట్టితేను లోభ
నుటవె పల్లవాధరీ॥ ౧౧॥ ముట్టుకుంటెకొట్టరాన కృష్ణమూర్తి । వద్దు
తిట్లుబడక మళ్ళిపోర చిన్నిమాధవ॥ ౧౨॥ రాయివంటి నీదుమనసు గొల్ల
భామ । కరుగదాయెనింక నేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౧౩॥ రట్టుజేసెదా
వదేర కృష్ణమూర్తి । యడ్లరామదాసుపోష రుక్మజీమనోహర॥

క॥ అపరాధిని నెవమెన్నక । కృపజూచియునన్నుబ్రోవు కోరికలల
రక । తాపసముజన ప్రియై । యేప్రొద్దునుబ్రోచు త్రిపురసుందరిగా
లుతు॥

—* మోహన రాగము- ఏకతాళము *

౨౯॥ కీతకన॥ త్రిపురసుందరీ । బాల త్రిపురసుందరీ । అపరాధి
ని అపరాధిని నెవమెన్నక కృపజూడవె॥ త్రిపుర॥ ౧॥ లోకపావనీ ము
గ్ధోకమాహిని । లోకనూతననుచునన్ను లోకులెల్లగొలుతురే॥ బాలత్రి
పుర॥ ౨॥ నిన్నునమ్మితి బాలసన్నుతించితి । కన్నతల్లివనుచునన్ను మన్ని
నచేలిలచీతితల్లి॥ త్రిపుర॥ ౩॥ పంతమేల నేనంతవాడనే । చింతలఱచి
బ్రోవవే శివకాంతపరమకాంత విధివి॥ త్రిపుర॥ ౪॥ దారిజూపవే తల్లి
దయశూడవె । కోరిమందిన వెంకటదాసుని కోర్కెఁదీర్చి బ్రోవవె॥
బాల త్రిపురసుందరీ॥

క॥ విశదంబుగ దశరూపుల । వసుధలూ జనియించినట్టి వాతాలు
నినినే । పసిబాలురుబాదుటకై । రసయ్యకంటైనపాట జేసితివినుడీ॥

—* దశావతార గీతే

౩౦ శ్రీకరముగనద్యక్ష జనవ్రజసేవితపదకమలహృదయవశేకరవ
రకమలా । త్రిభువనలోకాంతాశోవిమల, శోభాకరదివ్యగుణాకర పూర్ణా
నుధాకరసమసకల, చంద్రదీవాకరక్షయ్యుగళ॥ శ్రీకర॥ ౧॥ అదివిరించిము
ఖోద్భవవేదములపహించిమించి । పయోనిధిలోదనుజుడు సొంచి, య
డంగను నీచుబలముబెంచి, యామేదినిపై యల సోమకాసురుని మీనమ
వై దృంచి, జలజభవాదుల కయ్యనెంచి॥ శ్రీకర॥ ౨॥ సురవరులసురులచో
ద్యముగను మందరగిరి కవ్యముగన్ । విషోరగమరయ రజ్జుపూగన్ । సు
ధాంబుధినిరవుగ గుంధముగన్ । ఇద్ధరనమృతముకైదరువగ గిరికిందరుడు
గ గమతముగన్ । జేర వెపరమానందముగన్॥ శ్రీకర॥ ౩॥ పనుపడి సుర
పురిపతిముఖసురదిక్పతులనడలేగొట్టి । ఋషీశ్వరులను బాధలుబెట్టి, త్రి
లోకములనుపుడిసిటబట్టి । యీశునభువికనకాక్షునికనికటవై బట్టి, కధిం
పవెమునిచైరముబట్టి॥ శ్రీకర॥ ౪॥ సరతము శ్రీహరిహరియని కలచెడు
నిజపుతునిగాంచి, సురద్భీకరచైరముబెట్టి । సభాసదులలరగ గమకించి,
వేనరకదలందిన హిరణ్యకశిపుని నరహరివై దృంచి, పసిస్థిని బొందవె
శ్రీమించి॥ శ్రీకర॥ ౫॥ మనమున ననయము వినయవిహీనతధన గర్వము
చేతన్, ధరాతలమున వెలిగడుధాతన్ । పదత్రయమునుమును చేతేతన్,
యామనుజాసనుడగు బలినిగోరి వామనరూపముచేతన్ । రసాతలమున
ద్రోక్కువెరోతన్॥ శ్రీకర॥ ౬॥ క్షీతితలమున బుధసుతజమదగ్నికహిత
నజానుబట్టి, వధింపవె కరుణితసరికట్టి, మనంబున నరికోపముబుట్టి, భూ
వతులన్నిరువదియొక్కమారువేళర్లుడవైగొట్టి, చరింపవె హితమతిచలప
ట్టి॥ శ్రీకర॥ ౭॥ సరతముసురముని నెన్నుత శ్రీపదవరసేజయ్యుగళుడవై ।
త్రిలోకశ్రీతసంపూర్ణుడవై, నికాచరతతి ఘనపవనుడవై । భూమత దెర
బట్టినదశవదనుని దెగజూడవె గాముడవై । యశోరాజిత ధర్మాత్ముడవై॥
శ్రీకర॥ ౮॥ పికవాణుని గోపికలోపికతోదకమూడగజూచి । పటంబుల
నొకచోటనుదాచి, భభీయననికగొనుమనిగాచి, పూనికతో భ్రాతాంత

కు గంసుని కృష్ణుడవై తేచి వధించవ సకలాత్ముల బోల్చి॥ శ్రీకర॥ ౯॥
మీరినశుభములుగోరికతో నీమేదినిపై గాంచి పతివ్రతలారయ శిరిమిం
చిసుఖింపరేతీరని ప్రథ గాంచి । యీధారుణిపై బుద్ధావతారమున ధ
ర్మము నెడనెంచి వెలుంగ వెధూరియశ ముగ్ధులచి॥ శ్రీకర॥ ౧౦॥ కలియు
గాంతమున కలిజకలకు డాల్చి కత్తిచేతబూని । వధింపవె చలమున దయ
మీరి సుధీజనచలమున గృపబూని । భూతలమునగావవె కలికిమూర్తి
వై తలంపగమితిలేని । సుకీర్తినివెలయగ పదిబూని॥ శ్రీకర॥ ౧౧॥ పా
లుపుగ మదినుప్పొంగుదు నిలగొప్పులవెంకటస్వామి సదామదిగొలువగ
ఖగ గామి । స్వరూపంబులనెన్నగ రామి తాదెలుపండన మంతినవేంకట
కవి తేటపడగబూని రచించెను సలలితంబుగ నమామి॥ శ్రీకరముగ॥

కం॥ తప్పకశ్రీరామయమచు । నెప్పుడుస్మరించువాని నెయ్యెడనై
నన్ మెప్పుగబోచెదననిశ్చి॥ యిఃపతిచిరుదంకమందు నొప్పుగదాల్చెన్॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము *

౩౧॥ కీర్తన॥ మనసమనస రామనంద్యనిమదినిదలచవె । నీమం
దకుటిల దుర్గుణములుమానవదేమె॥ మన॥ ౧॥ స్వయముగ శ్రీరాముల
కూ శరణుజేయవె । నీయరమరదీరేటిప్రభువు నాశ్రయించవే॥ మన॥
౨॥ ధరణిలోశ్రీరామకంటె దైవమెవ్వరే॥ మరువకశ్రీరామయనుచుస్మ
రణకాయవే॥ మన॥ ౩॥ పంతమ బలవంతమ శ్రీకాంతుడలచవే । నీచిం
తలన్నిమానైటి శ్రీహరిని దలచవే॥ మన॥ ౪॥ ధరణిలో మంతిన వేంక
టార్లగురువులా చరణములకు స్మరణజేసి పరమునొందవే॥ మన॥ ౫॥
ధరణిలో శ్రీకాకినాడపురమునందున । స్థిరముగాను యిట్ల రామదాసు
దెల్పెను॥ మనసమనస॥

కం॥ పామరులె చిడిపోకను । రామాయని దలచుకొనుడి రమ్యము
తోడన్ । కామకోధము లోధము । తామసమోహదులెల్ల ధరణిలో
దృంచున్॥

౧॥ సా రెసారెకు నిదియుకోరిభజించుచుంటు ఘోరకర్త ముద్యంచి దా
రిజూపును॥ శ్రీరంరమా॥ ౨॥ ఆశపాశమితాచె గానినొడగనేల వాసు
దేవునిస్వరణ వదలాక॥ శ్రీరంరమా॥ 3॥ దేహగేహదులపైమోహము
గోసివేసి సాహసంబుఘ్నరానుస్వరణగోరియు॥ శ్రీరంరమా॥ ౪॥ సభ
లాద్యవదపుత్రికభయమొసగినట్టి ఇభరాజవరదూని విడువక॥ శ్రీరంర
మా॥ ౫॥ వన్నెమీరగభక్తవరులాను బోచినట్టి పన్నగశయనుని సన్ని
ధిగోరి॥ శ్రీరంరమా॥ ౬॥ పాంకామతో మంత్రిన వెంకటాఖ్యుల పాద
పంకజములయందుభావమునుంచి॥ శ్రీరంరమా॥ ౭॥ వాసిగయడ్ల రామ
దానూనిబోచినట్టికేశవయానిమాదియోచనజేసి॥ శ్రీరంరమాయనమః॥

కం॥ బృందావనమున బ్రహ్మ । నందాంబుధిలోన వాలలాడెను వా
రిన్ । మందరిగిభరుడా । నందంబున భక్తవరులనందరిబ్రోచున్ ।

—* ఆనందభైరవి రాగము. జల్వితాళము —

3౬॥ తులసి మంగళహారతి॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం॥
జయాజయమంగళం మహాత్మనమంగళం ॥ పతివ్రతని ఇహమందు ప్ర
కటించగబుధులు॥ శ్రితజనులుగొలుచుచున్నతివెనకును॥ హితవుగ భక్తుల
కు గతిబాపివటువంటి॥ యతివ శ్రీలక్ష్మీ తులశప్రకీపుడు॥ జయ॥ ౧॥ ము
నులంత శ్రీతులశి వనమాలికలు ద్రిపు ఘనులు జేసిన తులశి వనము
నకును॥ వనరుగవలెఁజూన కర్పూరహారతులు॥ ఘనమైనశ్రీరామ తులశ
ప్రకృతి॥ జయ॥ ౨॥ భూజనులునుతియింప పూజియిరాలగుడు॥ లేజరిల్ల
గ తులశిభామకీపుడు॥ రాజదశరథమహారాజులును బూజింప రమణిత్వో
శ్రీకృష్ణ తులశిపుడు॥ జయ॥ 3॥ వెన్నులును ఆకులును యేపు గల దళ
ములును॥ తిన్నవగు శ్రీతులశికొమ్మలకును । వన్నెమీరగతులశివనపుత్రి
కై నట్టి॥ కన్నె శ్రీ ఆండాళ్లకాంతప్రకృతి॥ జయ॥ ౪॥ వేమారు వుదయ
మున గోమయముగొనిపోయి॥ పీఠమతో తులశి ముందరనలికియి॥ రమ
ణభాగవత్తులలేసినప్రీతిపాపములు॥ తూలగొట్టినతులశిమహాలక్ష్మీకే॥ జ

య॥ ౫॥ ప్రదక్షిణముజేసి తులశికోటకు మొక్కిరి- వనరుగ నచట ఒక జ్యోతినిలిపి పరమభక్తులకుధనధాన్యసంపదలొసగి విలసిల్లుచున్న శ్రీతులశమ్మకు॥ జయ॥ ౬॥ ధరను మంతిన వెంకటాచార్యకృపణుడై రామదాసుని కంఠమాలకిపుడు॥ నారాయణామృతము ననుభవించినభక్తవరుల జపనక్షత్రమాలకిపుడు॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం॥

కం॥ జయమంగళహారతియని । నయమతొశ్రీరామచంద్రునకునర్పింపన్ । భయములుబాపియు మనలను । దయజూచుటకేమికోదువ ధారుణియందున్॥

—* హిందుస్తానికాఫి రాగము- ఏకతాళము *—

32॥ మంగళహారతి॥ మంగళంజయమంగళం శుభ మంగళమిదుగొ । సారంగహరణయగ్రనారసింహ్యమంగళం॥ మంగ॥ ౧॥ వాసిగశ్రీదేశరథాత్మజ వంశమంగళం । హరిదాసులబ్రోచేట శ్రీనివాస మంగళం॥ మంగ॥ ౨॥ సురులమునులబ్రోచిన కరివరదమంగళం । హేపరమపురుష సుజనభుజగళయన మంగళం॥ మంగ॥ 3॥ రామ దైవరాయ సీతారమణమంగళం । హేకామజనక అందవెకర్పూర మంగళం॥ మంగ॥ ౪॥ నారదప్రహ్లాదుని పరిపాలమంగళం । మమ్మేలినమంతిన వెంకటార్యమంగళం॥ మంగ॥ భవనములనివాసభువనరక్ష మంగళం । వాసిగయ్య రామదాసపోష మంగళం॥ మంగళం॥

గీ॥ సత్యంబుకంటెను స్వామియింకెవ్వరు । నిత్యమును సత్యమునిలుపవలయు । ప్రత్యగాత్మదైన ప్రభువుతానగుటకు । భాతిని సారంగధరుడుసాక్షి॥

—* గీతకలపద్యము

3౩॥ శ్రీమహారాజనరేంద్రపురవరము॥ అకలంకముగ శ్రీరా

నరేంద్రునకు । ముద్దులవత్తియగు ముదితరత్నాంగి । ఒకనాటివేళ తన
వరునితోగుతను । మతిచంచలించి తానతిచింతనొంది । పుత్రులు లేనట్టి
భోగంబులేల । సుఖమేల బ్రతుకేల జీవనంబేల । యనుచును దంపతు
లు యాసదాశివుని । మునుమున దలపోసి మ్రొక్కి వేడగను । శివుని స
త్కృతజేత సిద్ధించెకోర్కె । రమణులొనందింప రత్నాంగిదేవి । నెల
దప్పికాంత ఒక నేటితోనుండె । కలకంఠిచిక్కినే గర్భంబుజేత । గులు
కు కుచములుచాల గొప్పలైయొప్పె । తెలిదమ్మివలెమోము జెల్లనై బా
రె । పరిణిచెకొట్లుపలచనై దోచె । కాంతకన్నులుతెల్లకలువలై యొ
ప్పె । వనితకుఃట్టూర్పులధికంబులాయె । సొమ్ములు బరువాయె సోభ
నాంగికిని । తోయబాఠికినిండె తొమ్మిదిసలలు । చెలికత్తెలందరును వి
లువంగగదసి । పొలికి నవమాన పొద్దులు గడచె । గాబోలటంచును
కాంతలనుకొనిరి । కెప్పదురత్నాంగిసిగ్గుచేమనకు । నొప్పు గాబోలు
నలిగున్నదనుచు । జలకాఠీనావేళజలకమాడించి । తరుణులందరు వేగ
తడివత్తిరవుడు । పరమాన్నములుచెచ్చి పరిణికిందివ్వ । కసిగాట్లుగా
జేసెకవ్వంబుజేత । బాధతాళగలేక వేదననొంద । కలకంఠులకుగొప్ప
గండమీకడుపు । వాడు ఈశ్వరుడుగావలెననివేడి । కటకటాయనిమం
త్రకాంతలావేళ । మంత్రించి ఉదకంబు మగువకందివ్వ । మంగళతరమై
నమందిముహుర్తమున । చక్కనిపుత్రుండు సారంగధరుడు । పన్నెమీ
దినియట్టివంశోద్భవుండు । పుట్టెశ్రీరత్నాంగి భ్రాతృసతికతడు । కొన్ని
దినములుగడచి కొమరపొయిమున । చెలికాండలతోగూడి జెలువొందు
చుండ । జననిజనకులునంత సంతోషమునను । వానిసౌందర్యంబువర్ణించి
చూచి । మంత్రినప్పుడుబిలిచిమరియునిట్లనియె । బాలునిరూపముక పర
ముపైచాసి । ఈచక్కదనమునకు ఇంపుదగినట్టి । శ్రీరత్నమును జెచ్చు
కొరకు యత్నించి । పతమువిపులకిచ్చి పంపె నంతటకు । చిత్రాంగు
దాపటముజూచివేడుకతో । తనభ్రాతృ పతము భ్రాత్తులులకవుడొనగి ।
నరేంద్రమహారాజుపురికినిపిరవుడు । ఆనరేంద్రుడుజూచియాశ్చర్యముం
ది । తానుపెండ్లాడుటకు దలచెనంతటకు । రమణముగచందతారాబలం

జైన । రాజలగ్నమునందు తేజరిల్లగను । మంగళప్రదమైన మంచలగ్నమున । కత్తిబంపగపెండ్లిగాజేసిరవుడు । అతివకుఘనమైన అరణంబులాసగి । చిత్రాంగిచెవితోచెబువొందగాను । రాజనరేంద్రపురికరుడెంచినపుడు । వజ్రవైధూర్యమాణిక్యస్థాపితము । చెక్కినమహాబుపై చిత్రాంగినునిచి । ఇగువుగు భార్యలును ఇష్టమలరగను । అష్టయైశ్వర్యములు ఇష్టభోగములు । యారీతి భూచక్ర మేలుచుండగను । వేటమార్గంబునకు వెడలెనొకదినము । ఒకనాటివేళ తనసుకుమారుడైన నీరజనేత్రుండు సారంగధరుడు । చెలికాండ్రతోగూడి చెలగియావేళ । హంసపావురము తనహస్తమునబట్టి । పరగనాపావురము డైకిబోవిడచి । చప్పట్లుకొట్టెను సారంగధరుడు । బెదరియా పావురముగగనమున కెగసి । పినతల్లి చిత్రాంగిమేడపైవాలె । హంసనడకలునడిచె నాపావురంబు । అటుజూచి చిత్రాంగి యతిమోదమునను । పణతి చిత్రాంగి యాపావురముబట్టె । ఆహహ ఇదియేమిఆశ్చర్యమనుచు । యేరాజుబెంచెనో ఇట్టిపావురము । రాజాయెవనుగూడుటకు నేటికైన । అనుచు చిత్రాంగి తనమేడపైనుండె । అంతటచెలికాండ్రకావారడెలియె । సారంగధరీనితో యెరిగించినపుడు । పినతల్లిమేడకును ప్రియముతోవచ్చి । చాలయలసటజెందె సారంగధరుడు । ఓతల్లిచిత్రాంగి మాకుపినతల్లి । పావురమునివ్వవేపణతిమాయమ్మ । బెదరిపడిచిత్రాంగి వడివడిగ లేచి । కఠినవాక్యములాడె కాంతచిత్రాంగి । ఇటువంటిసౌందర్య వనితలనుజూచి । కఠినాత్మ నీమనసుకరుగదాయెనుగ । గట్టిగనన్నునీ కౌగిటనుజేర్చి । రతులగ్రీడించుమి రాజదళనేత్ర । పునుగు జవ్వాదియత్తురువు పన్నీరు । సారంగధరునిపై చల్లబోయెనుగ । బెదరిపడిసారంగధరుడు భయమొంది । యిదియేమితల్లి నీకిట్టిదర్బుధి । వినవమ్మదెల్పెదనువిన్నవంబొకటి । పుత్రునిమోహించు మాతృలెండైన । గంటిమా వింటిమా కలబోను వైనచెప్పెదనొకమాట చెవులారవినుమ । నరులమైపుట్టితిమి ధరణిలో పలకు । సురలుసాటియు దెల్పనూటిగాదమ్మ । నాటివారికినన్న పాట్లుచివవమ్మ । హాల్యపాపాగమైనదిగానవమ్మ । చెంద్యకుకళదప్పు తారతోపొందివా

రలప్రారబ్ధవటులుండెనమ్మ, నరకమునకెదురుగ నడవ వలదమ్మ, కా
 లునిబాధలకు నోర్వలేనమ్మ, నరములశత్రుములు నవతూట్లుబడిన, తో
 లుబాహుని మదిని రోయవోయమ్మ, మలమూత్రములకొంప మోహిం
 చకమ్మ, కలకంఠి తుచ్చభోగమగోరినెల, కూర్చితో మాతండ్రి గుణ
 శాలుడమ్మ, అతనికిదగినట్టి సతివిగ్నేనమ్మ, కన్నకొడుకని చాలకరుణించవ
 మ్మ, నాకనీసత్యంబు నగుపరచవమ్మ, నాస్త్రాంగ మొనరించి సారంగ
 ధరుడు, మగువనివిడనాడి ముల్లగాజూచి, గట్టిగ చిత్రాంగి దట్టిజేపట్టి
 వినుముసారంగ నేదెల్పు వాక్యములు, గురుసతిని గూడదా నీరజారాతి||
 సుగ్రీవుడొచ్చితో చేరిభోగించె, తనపుత్రితో పొంచె దనరియీబ్రహ్మ||
 వారెల్లమనవలెవాపులెండితిరి, నిలచినాసౌందర్య రూపమును జూడు
 పలచనచెక్కిళ్ళు పల్వరసబాడు, ములకకుచములుజూడు తలగురులుజూ
 డు, కలువరేకులపంటి కన్నలనుజూడు, పడికెడనదుము చక్కని తొడ
 లుజూడు, తొలకరిమెరుపంటి దేహమునుజూడు, చిలుకపలుకులజూడు
 తిరునవ్వుజూడు, ననుకొంగలించుమీ నాప్రాణనాధ, అనియిట్లుపల్లె
 నాయతివ చిత్రాంగి, నారంగధరుడు మహాసత్యమిడువకను, కటకట
 నితనరెండుకణములుమూసి, పట్టువిడిపించుకని పోపోయెనుగ, అం
 తటచిత్రాంగి యతిగోషమునను, పట్టు పీతాంబరము యట్టై తాజింపె
 మారుమూలను నులకమంచంబుపైని, నిండమూల్గుచు నుండె నెలత చి
 త్రాంగి, నరేంద్రునకు జాబునంతలోబంప, జాబుజూడగలేదు తబ్బిబ్బ
 లాయె, యిదియేమిప్రళయము ఇంతికివేళ, ప్రాప్తింపెకాబోలు పుణి
 దుఃఖంప, అఁచాలచింతించి నానరేంద్రుండు, వేటలాడుచునున్న గో
 టివారలకు, అందంజళవిచ్చె నానృపాలుండు, వడిగలచక్కిపై నెక్కి
 గ్రక్కునను, అరగడియలోపలను పురములోజొచ్చి, చిత్రాంగి మేడకు
 నుగింపుంబువచ్చి, చిన్నబోయినమోము కన్నులనుజూచి, ఓభామఓకొ
 మ్మ ఓమధ్వుగుమ్మ, నిన్నెవ్వరేమనిరి యేమిలోభంబు, యిరీతి నున్నట్టి
 కారణంచేమి, అనరేంద్రునతో యిట్లునయె చిత్రాంగి, కామదై నీసుతు
 డు కండ్లుగానకను నన్ను చెరబెట్టెనో నాప్రాణనాధ! అన్నడునరేంద్రు

దతితామసశూనః । పదిమందిబంటును పనిబూనిబిలచి । సారంగధరుని వే
చంపిరమ్మ నేను । బాలురతో గూడియాడుచుండగను । త్రాళ్ళతో సారంగ
ధరు । విరచికట్టి కారడవిలోపలను నేర్చుతోడింది । కాళ్ళు చేతులు దృం
చిసారంగధరుని । చాటువనెలచుండి చూచుచుండిరిగ్గ అంతట యాకా
శవాణి తాబట్టె ॥ ఆపట్టులనువిని హరహారాయుచు । నరేంద్ర మ
హారాజుకేరిగించిరవుడు - శివశివయనుచును చింతపడనవుడు - చిత్రాం
గితప్పుడు కిద్దిచిరవుడు । పాతరవేసిరి పణతినావేళ । సారంగవార్త
విని జనులు దిగులాండ । కమధుఃఖహనునొందె కాంతరత్నాంగి । కా
రడవిలోపలను సారంగధరుని । ఒకసిద్ధుడడిజూచి దగ్గరకువచ్చి । హర
హరాయదియేమి యాశ్చర్యమనుచు । కాళ్ళు చేతులు గలపె నామనీం
దృంపు । యెప్పటిరూపమును యేర్పాటుజేసి । తప్పక యతివేష ధారు
లైరవుడు । మెప్పుగా రత్నాంగిమేడకరుడెంచి । వడ్రపోపాన్నములు న
దుపాయముగను । నడ్డించెరత్నాంగి వనునతోడుతను । సారంగధరుని
పై ప్రేమమీరగను । నల్లిదండ్యలభాగిని దనివిదీర్చుకుని । చనుడెంచె
వారంగధరుడు మునివెంట । సారంగధరునిపై యానందమలర । పద్య
ములుజేసితిని సప్తసులుభాగడ । పదిమందిబాలురీపద్యములుబాడ । వీ
న్నవారికిగలుగునిహవరముసుఖము । గన్నవారికినెల్లగలుగుభాగ్యములు ।
బాలురకోరెడ్దీర్చుటకూహజేసి । ఫలహారములుదెచ్చి బాలురకునిచ్చి ।
ఘనమైన కట్నంబుగురువులకునిచ్చి । పంపించగోరితిమి ప్రియభక్తులారా ।
కరుణతో శ్రీకాకనాడపురమందు । ననుధలోపల యడ్ల వంశంబు నందు
మహాలక్ష్మీపుణ్యగర్భమునందుబట్టి । రామదాసను కవిరంజనైభువిలో
లవనిమంతన వెంకటాచార్యకృపను ॥ జయావిజైభవ దిగ్విజైభవ॥

సంపూర్ణము.

దాండ్లమడు.

యడ్లరామదాసు.

—* శ్రీసన్మరు చరణారవిందాయనమః *—

సృష్టానచంద్రిక ద్వితీయభాగము.

శ్రీయడ్ల రామదాసుగారి శిష్యవర్గము.

ఈమాయాప్రపంచంబున | కొందరజ్ఞానులు అనేక మచ్చుకంబులుచేసి | మ
దకు నేరక కూపంబులం బడుచురని | నన్దమలవలన | నెరింగి వెరపుకరిగి | మేముప
మగురు శిష్యులమొక్క చక్కటింజేరి | నెద్దియుండించక | భక్తివైరాగ్య పరాయ
ణులున్న | శ్రీమద్వేదాంతప్రవతామతున్ను | ఆయన శ్రీయడ్ల రామయ్యాభ్యుచి | చరణ
సరసిజంబుల కొరగి || ౧ || ధర్మార్థకామమోక్షంబులలో | మిగుల శ్రేష్ఠమెద్ది || ౨ || మ
మజాలకు సాఖ్యానందమేది || ౩ || దశవిధనాదములకు | మావంటి మూఢాతుల |
మెట్లు విననేకుకాము || ౪ || అత్యాచారముని రాకపోకలేది || ౫ || పరమాత్మదేహధారి
యొందు | చోటెయ్యది | అని ఇవ్వింబున నడుగగా | యిమ్మహాత్ముండు మా

యందు । పరమదయాళులై । ఇట్లనిరి । మీప్రశ్నఁబుల కుత్తరంబులు । నాకుందోచి
న రీతింజెప్పెద । శ్రద్ధాశక్తులై వినుండు॥ ౧॥ ధర్మాధికామమోక్షంబులలో । మో
క్షమే శ్రేష్ఠంబు । ౨॥ మనుజులకు నాదబ్రహ్మైక్యాను సంధానమే సుఖానందంబు॥
౩॥ దశదిగనాదములను లేచకమునులేచి వివచ్చును॥ ౪॥ ఆత్మారాముని రాకపో
కలు । పరిణాక్షరద్వయమే॥ ౫॥ పరమాత్మచక్షుయగమందు । ఆపోశ్యోతిస్వరూ
పుండై । యున్నవాడనిదెల్పి । రాజయోగమాగఁమున । ఆష్టాక్షరీమంత్రం బుపడే
శింపగా । ఆనందభరితాంత రంగులమై । ఏతద్భక్తిమాగఁంబు విడువక । గురుకటా
క్షంబున మేము చెప్పిన కీర్తనలలో । నూడేసికీర్తనలు ముద్రఁపించి । ప్రకటించి
నారము.

ఇట్లు శ్రీయద్ల రామదాసుగారి శిష్యవగఁము.

శ్రీయద్ల రామగురుచరణారవిందాయనమః.

గురుప్రార్థన పంచరత్నములు.

కం॥ శ్రీకుంధుచంద్రమకుల । ధామండగురామయాభ్య । యామహాత్మకనినే ।
నీమములొదలకునిప్పుడు । కామితఫలమోక్షపదవి । గలుగుటకారకై॥ ౧॥

కం॥ గురువేత్తల్లియు దంశ్రీయు । గురువే పరమాత్మకదనియు । గురునెరింగి । ధర
లో వరరామాయుల । చరణములకు శిరముజేర్చి । శరణనియంటిక॥ ౨॥

కం॥ ఆచార్యుల చరణములకు । వాసిగనాశిరముయొగ్గి । పరమిమ్మనమఁ ।
దోసిరియిది ప్రాధికంబెద । భాసురముగ యద్లరామ దేశకులకునే॥ ౩॥

శీ॥ ధరణిలోపలయడ్లవరరామ గురుమూర్తి చరణములకు । శరణుశరణుశరణు ।
దయతోనునెంచిన తల్లిదండ్రులపాద పద్మములకు శరణుశరణుశరణు । అభిలవిద్య
లకెల్ల అదిగురువైనట్టి । అదిగఁపతికిపుడు శరణుశరణు । అదికేళపురాణి యంబు
జనేరికి । అనుదినంబుకు శరణుశరణుశరణు । శరణు శ్రీరాజయోగులకు శరణుశ
రణు । శరణు సుగుణాధికారులకు శరణుశరణు । శరణు వేదాంతవేద్యులకు శరణుశ
రణు । శరణు శ్రీపరమేశ్వరులకు శరణుశరణు॥ ౪॥

కం॥ శ్రీమద్గురారామాయని । మానస్సుగ యడ్లరామస్వామిని మఱిబో । నేర్వ
కాలమందున । భాసురముగదలచి రాచభజనమునర్చె॥

—* శిష్యుడు, బాస అప్పలదాసు. *

కం॥ గురుబోధామృతసారము । మరువకస్మరియించినట్టి । మహామృతకైల్లె॥
స్థితరముగ గుఱవర్చులు । పరతెరవుచుబాసి మందివదవు లాసంగు॥

—* విశాఖురి రాగం- ఆట *—

3౯॥ కీర్తన॥ ఎంతోమరుగైయున్నది । నన్నుబోధ । చింతలేమియులేకడి ।
అంతవంతనియెంచుటకు । దనియెంతుదెలియదు కొంతమందికి । సంతతమునర్చునసహ
దము । చెంతజేసిన । అంతరాక్షులు॥ యెంతో॥ ౧॥ చూడవేడుకైయున్నది । తత్వ
జ్ఞాలు । జోడుబాహుకయన్నది । వేడుకతోనుబాడిదెలియని । మూఢులకు యిదిరూ
ఢిగానిది । చూడుమనిమదిదీక్షజేసి వాడితే । మహావేడుకానది॥ యెంతో॥ ౨॥ ను
డిదండిగయన్నది । తాగమగొంటే । మండలాగ్రమునన్నది । దండిగాదుర్విషయము
లుతా । చెందిఖండన । జేసినప్పుడు । అండజేరిన వారిచెంతను । నిండునెలుగై ఎడి
యన్నది॥ ఎంతో॥ ౩॥ చెప్పబోదన్నమైయున్నది । సన్నరుబోధ । మెప్పుడుమరుచాని
ది । అప్పుడిప్పుడనక మది । గుఱవర్చెను । యాగొప్పపదవిని । బిప్పగాల్పావర్చి
మందున । తప్పకమనీషించవలెను॥ యెంతో॥ ౪॥ వాసీగానిదగరామా । సద్గురహ
దయ । దేశమందునయన్నది । అశలోనమగిన్నవారికి । దోషములు యడిచాడెదయ
యని । వాసీమిరగబాస అప్పలదాసునకు । పదావిజాపుచు॥ యెంతోవింతైయున్నది॥

కం॥ రామారఘుకులసోమా యనుచును । వ్రేకుతోనస్మరించుచుంటి నీమము
తోడక । చామోదరననుబ్రోచుట । నీమనసీకకరుగడేమి । నీరజనాభ॥

—* యదుకుల కాంభోజిరాగం- ఆటకాళం *—

౪౦॥ కీర్తన॥ రామారామరామా । రామారఘుకులసోమా । రక్షించుమాలక్ష్యే
శ । రామరామయనుచును । వేమూరువిలరిన పలుకవైరిది । కామితాభాములాస
గినను । శరణింతుమా । కరిరాజవరద॥ రామ॥ ౧॥ యంతానినువేడిగా । సుంతైన
దయరాదు । పంతామననుబోధనా । చింతలన్నియుదీర్చుటకు । బలవంతుడవు నీవను

చు । నేనీచెంతజేరదననుచునీపై । భ్రాంతిగల్గెడురామచంద్రుడు ॥ రామా॥ ౨॥ అలనా
దుడొప్పుతీ । హక్ష్మణ్యునిబలువ । వలువలూసనిసరితిగా । యిలనునిను నెనమి
యింటిని । యిప్పుడురాకున్నావదేలను । సలితముగనన్నభ్రాంతివను । నమయమిదిక్కి
రామచంద్రుడు ॥ రామా॥ 3॥ అక్షయంబుధిలోను । మత్స్యావతారమై । ముచ్చునామ
కనీష్ఠులచి । సశ్వయుముగాకక్షునేసి । లెన్నవేదంబ్రహ్మకేచ్చిన । పక్షివాహన నీడు
నామము । శత్రులొక్కరియి చుచుంటి ॥ రామా॥ ౪॥ అవనిమి దునయద్దరామస్వా
మిగురుచి । ఆశ్రయించినందుమా । నవనితలైనట్టిమనగతో । శ్రవణగోధమిలం
దమాకు । భువివరక్షక నీరునామము । మనమునను నరియించమనిరి ॥ రామా॥ 5॥
భాసూముగ మూస । అప్పాలదాసూని । కావీరయి చరమి । దాననామలలోనునే
నొక । దాసుడయింపెడితిని । యేమనమూలేనిదిగాన । జూచిబ్రాహ్మణులె రా
మచంద్రుడు ॥ రామా॥ 6॥ రామా॥

క॥ దేవానీవాదనుసుమి । కాశీనరయి చమగటి । భావజజనకా నీకనాపాదై
వము । రావానావెతలుదీర్చ । రమ్యముతోడకా॥

—* మోహనరాగం- ఆదితాళం *—

౪౧॥ కీర్తన॥ దేవానన్నుబ్రోవడిమిరా । యేవ్రోవగానకున్నానురా । దేవా
దేవనీవాదగావుమాని । భావమందుచి । భజనయొనర్చిన । దేవా॥ ౧॥ సదానిన్నుగొల
చిలినరా । నీవృదామము కరుగదేమిరా । ముదామతో నీమధూరనామము । ఆ
దేవతయని । సదాభజించితి ॥ దేవా॥ ౨॥ నీవాదమేనమ్మితినిరా । నా ఆపదలెడబా
వవేమిర । కోపముచేపతి శాపమునను పెద్ద । పాపాలైన చాల్చి । ఆపదదీర్చి
న ॥ దేవా॥ 3॥ రాలానిన్నుబ్రాగదమితిరా । నీపాలాబడి బ్రతిహతీతిర । ఈలానమ్మ
యమకాలాకింకరూ లి పాలుజేయ నీకు । మేలానినివణా ॥ దేవా॥ ౪॥ మరీమరీ వే
డితినిరా । నామికాలింపకువ్వాళుర । కరుణతో మూసప్పాలదాసుని । దరిజేర్చుకీ
హనీనమ్మితిని ॥ దేవానిను ॥

—* శిష్యుండగు. యిట్టూరి నారాయణదాసు. *—

క॥ యిన్నిధింబులువేడిన । కన్నులతోబాదవేమి కనకాంబరసి । సన్నిధినిజేర్చు
। నన్నుతిజేసితినింబుడు బానకిరమగా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

౪౨॥ కీర్తన॥ యెన్నివిధములను । వేడివగానీ । దయరాదయ్యయోరామా ।
నాఘోరపాపములు । చారదోల । నీదేహారము । రఘురామా॥ యెన్ని॥ ౧॥ రామ
రామనీ నామము । బాగదనుఎంతవాడశ్రీరామ । కామజనకనీకోమలిరూపము । కష్టు
లబాపుమిరామా॥ యెన్ని॥ ౨॥ చాలుచాలునామైనకక్ష । నీకేలనోయశ్రీరామ । నీరజా
క్షునీపాదపద్మములు । పెంనమ్మితిశ్రీరామ॥ యెన్ని॥ ౩॥ రల్లిదండ్రుగురుదైవమునీవని
కొల్లగనమ్మితిరామా । నల్లశయ్యనగుమోయజూపినను । చల్లగనేలుమిరామా॥ యె
న్ని॥ ౪॥ కూరిమిలోశ్రీయక్షరామ । నల్లరుక్కపగల్గెనురామా । తారకమంత్రప్రభావము
చే । నిమలచతురైశ శ్రీరామా॥ యెన్ని॥ ౫॥ రిచనగుడవని మరిమరి వేడితి । ఆరు
దెంచుము శ్రీరామ । ధరలాచిట్టు నారాయణ । దాసునిబ్రోవుముశ్రీరామా॥ యెన్ని॥

కం॥ నారాయణశ్లోకనమ్మితి । నేరములనుచారదోలు । నారదలోలా । శోరినవ
రమిచ్చెదవని । పారాయణ బేయుచుంటి । పరమాత్మవారీ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౩॥ కీర్తన॥ నారాయణనారాయణ యనుచును । శోరిభజించె మనన ।
చారిద్ర్యములను । దూరముజేపె । నీరజాక్షుడే మనస॥ నారా॥ ౧॥ మర్కయదెలియ
క । మాయకులోనిది । కర్కసాందకేమనస । చర్కపుతిత్తిది । శాశ్వతమా । గురు
ధర్మమిడువకేమనస॥ నారా॥ ౨॥ మరభేదంబులుకూని । పల్లరుని । హితపుగనమ్మ
వెమనస । గతియేశ్రీయఃపతియనివరతము । మతిగలిగుండెవిమనస॥ నారా॥ ౩॥ ధర
లోయక్షరామయాభ్యుగురు । చరణమునమ్మవెమనస । అరమరలేకను । కరుణజూ
చి । పరతెరవుబాపునేమనస॥ నారా॥ ౪॥ పెద్దలుదెల్పిన । సుద్దులువినుకొని । బుద్ధిగ
నుండవెమనస । ముద్దుగచిట్టురి నారాయణ । దాసుని । బోధనువిను మనస॥ నారా॥

కం॥ గతిజూలేదారవని । నామదిలోనరతమును । శీతాపతియనియంటికి । సు
తునివలెజూచియిప్పుడు । హితమదిలోబ్రవవయ్య । శ్రీరజనసోమ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౪॥ కీర్తన॥ యంతవేడినా చింత దీర్చువు । కాంతజనక శ్రీరామ । కాం

తమూరివని । బ్రాంతినొందితిని । పంతమేలగుణధామ॥ యంత॥ ౧॥ మందరసిరిధ
రసుందరవిగ్రహ । మదనజనక శ్రీరామా । పొందుగ మీపదాబ్జములకు । నావందనమ
య్యారామా॥ యంత॥ ౨॥ వెనకజేసినటువంటివేరములు । యెంచకశ్రీరఘురామా ।
కన్నసురుసవలెనన్నబ్రోది । నకుకన్నులజూడవెరామా॥ యంత॥ ౩॥ చిక్కుబంధము
లాబడద్రోయకనను । చక్కగజూడవెరామా । చిక్కునీవెయని మొక్కుచునుంటిని
చక్కనయ్యశ్రీరామా॥ యంత॥ ౪॥ యిమ్మహితోనను హింసలుసేయుట । సమస్తతే
నశ్రీరామా । నెమ్మదితోనీనామముదలచితి । రమ్మనివిలువవెరామా॥ యంత॥ ౫॥ క
వరకుడనను కరుణజూడమని । శర్మణివేడితిరామా । కరువుదీరగను వరములాపని ।
నాశిరముననుండవెరామా॥ యంత॥ ౬॥ దండిగామ యీభూమండలమున । నిండినశ్రీ
రఘురామా । నిందుగనావృత్తములమండు । గూర్చుండగదేశ్రీరామా॥ యంత॥ ౭॥
దశరథసందన దశవిధవేషు । ధశముఖమదానరామా । దోషములనుకడవోచినన్ను ।
నీదాసునిజేయవెరామా॥ యంత॥ ౮॥ ధరయందున శ్రీయద్దరామా గురువర్యుల కృపచే
రామా । పరిపరివిధముల ప్రాధానజేసితి మరువకబ్రోవవెరామా॥ యంత॥ ౯॥ వాసిగా
ను శ్రీరామనాదపుర । వానబోలుచూ రామా । భాసురముగ చిట్టారి నారాయణ ।
దాసునేలు జయరామా॥ యంతవేడిన॥

—* శిష్యుడు విత్తనాల కొండయ్యచాను. *

క॥ పంతమటరశ్రీయోవని ; యంతనిబ్రతిమాలుకుండు । యీమేరియంతుకా సంత
తతముగననునమ్మితి । చెంతకుననుదేరదీసి । చయ్యనబోలు॥

—* విభావూరిరాగం- ఆటతాళం *

౪౫॥ కీర్తన॥ పంరామేలనునాపై । దంరీరక్షకధరలో । దారవైదయజూడ
ర । పరితపావన నిమ్మనే బ్రతిమానినా గతి జూపవేమి । సతతమును మరియంతున
మ్మితి వెతలుదీర్చిన హితముమీరగ॥ పంత॥ ౧॥ మాధవయని నిమ్మనే ప్రాధాన
జేసిన । హృదయాముకరుగాదేర । వేదవేద్యుడ నిమ్మనివరిజేర్చి ఆదారిం చెదలు య
ని । పాదయుగములకును మొక్కిరి ముదముతోశ్రీరాధలోలా॥ పంత॥ ౨॥ కేశవ
బ్రోమావని । దోసిలొడ్డితి నన్ను మోసాముకాయకురా । కాశ్యతంబనినిమ్మవేడితి ।

గాకిదీర్చియు శ్రీనివాస | వానిగాఢపాశములు తెగగోనివేయవె శేషశయన॥ పం
త॥ ౩॥ సారసాక్షునిమనే | కోరియుంటిని | నామొరాలకించవదేమిరా | నీరజాక్షు
డనిన్నునమ్మితి నేరములు యెంచకురన్నాపై | దొరపునీవని నమ్మినందుకు తెరపు
జొపుము ఉరగశయన॥ పంత॥ ౪॥ నాపాలిదైవమని | నీపాలబడియుంటి | కా
పాడుగోపాలక | చపలచిత్తుని నెవములెన్నక పుపముగాకృపజూచితిగమ | అపర
మితముగ వరములూసని ఆవదలుకడతేర్చుశ్రీపతి॥ పంత॥ ౫॥ మండలాధీశ | నీలం
డజేర్చియునన్ను | దండిగదయబొడరా | నిందుగా నాబండతనములు మెందుగా
ఖండించెదపుయని | దండిగాయూపుదమిలో శ్రీయెడలరామాత్వయుడుదెచ్చె॥ పంత॥
౬॥ భక్తానీతమపు | విముక్తిజెపెదవాని | శక్తికోలదవేడితి | భక్తితోవిత్తనాల కొం
డయ రక్తిగా మిముదలచుచుండెను | ముక్తిజేరెయుక్తిదల్చి పాక్షుపరచవెళకృపా
లా॥ పంతమేలను॥

కం॥ దశరథసందనయిపుడీ | వసుధలూదరిచేర్చవేమి | దశమఖిసారణా | దశవిధ
ముల నురియించిన | దయరాదేమయ్యనీకు | దానవత్తరి॥

—* ఇంద్రునిచరిత్రం- అటతాళం *—

ర౬॥ కీతాన॥ దశరథసందన | దశమఖియాదాన | వసుపతివిమతనము | వసు
ధలూద్రోవవేర॥ దశ॥ ౧॥ పరిపరివీధముల | శరణనిలంటినిను | అరమరతేనీపు |
నామొరవిసకున్నావెర॥ దశ॥ ౨॥ రాక్షససంహార | రక్షణకాయవెర | పక్షివాహన |
నాడు | దీక్షయుదీర్చవెర॥ దశ॥ ౩॥ మదనగోపాలనీకు | వృద్ధయముకరుగాదేమి | న
వాలోలుడవని పౌధానజేసితిని॥ దశ॥ ౪॥ కరిరాజపోషణ | దరిజాపవేమిర | కో
రికలావగీనను | నీసరవనుజేర్చవెర॥ దశ॥ ౫॥ తల్లివినివేనా | తండ్రివినివేయని | యు
ల్లిములోననిన్ను చల్లగనమ్మితిని॥ దశ॥ ౬॥ ధరణిలాయెడలరాదు | శ్రీగురుపులనన్ని
ధితేరి | నీరజనాథునిమ్మ | నేకోరికతోవేడితి॥ దశ॥ ౭॥ ఇంతకువేరాదీసి | చింతలు
మాన్యవెర | నతతము విత్తనాల | కొండయదాసపాల॥ దశ॥

గీ॥ ఇంద్రచారముల | నీవెందుదోలివిపుడు | యెంచుబొచ్చిన ఇహమందునెవరుతే
రు | యెంచరావయ్య నామొరయాలకించి | అందముగద్రోపు అదిమధ్యాంతరహిత॥

—* శుద్ధకాంక్షా రాగం. అధికారం *—

౪౭॥ కీర్తన॥ ఇందురారగోవింద । నావృన్ద్యంబిరంబునకు । పొందుగామీ
పాదములకును । వందనంబంటినిగదర । సుందరాంక । వందనాల॥ ఇందు॥ ౧॥ పన్న
గముపైనున్నదిన్నికృష్ణ । నిన్నునమ్మితిరా । ఎన్నవిధముల నన్నుతించిన । విన్నపం
చాలించవేమి । కన్నాతంద్రినన్నుఁబ్రోవ॥ ఇందు॥ ౨॥ నీరజాక్షనానేరమంచక । దారి
జూపారా । కూరిమితానేను । కోరివేడితి । వేరూశాయ । మేరగాదు । రారానన్నిం
కేలుకోర॥ ఇందు॥ ౩॥ యంతనేనుతియించినా । కాసీంతయరాదా । వంతతంబున
నిన్నునమ్మితి । కాంతూజనక । నీదాసూసి । చెంతజేర్చుపంతమే॥ ఇందు॥ ౪॥ యే
వేశకు । వేసారినినను । నీవెఱ్రోతువని । దేవదేవగావునుచును । భావమందున ।
నిన్నిను । నేపేవజేయుచుంటిగదరా॥ ఇందు॥ ౫॥ రారనేశరణంటిని శ్రీరామచంద్ర
హరి । భారములకు । యాధారుకవులు । ధరణీలో శ్రీయడ్లరామ । గురువరులెరిగిం
చినందుకు॥ ఇందు॥ ౬॥ భాసురంబుగదాశరథి । నాగాశీదీర్చర । కాసిగాలితనా
లకొండయ్య । దాసూసిభవపాశమూలు । గోసివేయ్యశ్రీనివాస॥ ఇందురార॥

—* శిష్యుడు జీరువేంకటదాసు *—

౪౮॥ రారారఘవంశోత్తమ । రారా నాకోర్కెదీర్చి । రక్షించుటకు॥ । చేరిమీ
స్మరణమరువక । నిరతముభజియించుచుంటి । నీరజనాథా॥

—* హిందూస్తానీకాఫీ రాగం. అధికారం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ రామహరిరామనీత । రామాఘ్రోవర । పరంధామవేగ । నా
మొరాలకించవేమిర॥ రామ॥ ౧॥ పొండవపాపాణా । ననునలండజేర్చర । పుండరీకా
ఘండనాలో । నిండియుండర॥ రామ॥ ౨॥ పాతకుడనునాటానీసూపంతామేలరా । సూ
దంతివరదనేగను । నాచింతదీర్చర॥ రామ॥ ౩॥ మాధవగోవిందకృష్ణ । చందమేలర ।
పాధూబానాడణ నాకు । బాధదీర్చర॥ రామ॥ ౪॥ పతమపురుషవరదనమనీ । దరికి
జేర్చర । అరమరసేయాక నాను । కొర్కెదీర్చర॥ రామ॥ ౫॥ ధరణీలో శ్రీయడ్లరా
మయాత్యు । కరుణజే । మరువకవ్వరించుచితి । శ్రీమాధవఘ్రోవు॥ రామ॥ ౬॥ కాసి
గనభ్యక్తతలల । ప్రోచినదేవా । దోసిలొగ్గిత । జీరువేంకట । దాసుసేవమా॥ రామా॥

గీ॥ నీలవణానీకుపాలబడియుంటిని । నీశ్వముంచునన్నపాలముంచు । పాలనశా
యర । బాలగోపాలనేచాల నమ్మియుంటి రాధలోలా॥

—* మధ్యకాంక్షాజి రాగం- ఆటతాళం *

౪౯॥ కీర్తన॥ పాలించరాభక్తపాలా । యీజాలామేలను । శ్రీవేణుగోపా
లా॥ పాలిం॥ ౧॥ వేరామెంచాకునామై । నీరజవయనా । సరసవాక్తకులేంద్ర । నమ
యామీదేరా॥ పాలిం॥ ౨॥ కరిసీగాచినరీతిగావార దేవ । కరుణించేనొరవానీ నెర
నమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౩॥ పేరాకూచేలూని । పూవారఅటుకూలు । మోదామతో
గొన్న । మాధావారారా॥ పాలిం॥ ౪॥ మందరభానీదు । సుందరపదమూలు । పాం
మాగమదినిచ్చి । పూజించెదనురా॥ పాలిం॥ ౫॥ ఆశతోనినువేడి । వోసీతొగ్గిరిరా ।
మోసబుచ్చకు । జగన్మోహనాకార॥ పాలిం॥ ౬॥ రాతినాతిజేసి । భ్యాసినొందిన
సీతా । వలసివేగియూని । మదినమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౭॥ ధరణిలోమలచుడ్ల । వర
రామాగురుమూర్తి । వోదాములనునమ్మి । నరరణజేసేతిరా॥ పాలిం॥ ౮॥ వర
మాగజేరు వేంకటదాసపోష । సురులబ్రోచిన । పరమపురుషవీరేరా॥ పాలించరా॥

కం॥ చారానామొరవిని । కరుణించర కరుణాలలాను । తారకనామా । చారాప
రాకునేయక । చారావరమిచ్చుటనును । చారారామా॥

—* మాయామాళవి గౌళరాగం- ఆదితాళం *

౫౦॥ కీర్తన॥ చారాశ్రీరమణా । నన్నుకరుణించు । రిప్తహరణా । హరిహరి॥
చారా॥ ౧॥ పరమపూరూపమున్ను । నెరనమ్మియున్నాను । ఆరమరపేయాటాక ।
ఆదారించార శ్రీధార॥ చారా॥ ౨॥ పన్నగశయననాదు । విన్నపమూరించి । కన్నడ
పేయకు । పిన్నానుమన్నించాను॥ చారా॥ ౩॥ నీరాజనయననాదు । భారమునీడేగా
దా । నేరములేంచుట । మేరగాడురవారి॥ చారా॥ ౪॥ దళరథనందన । దళముఖనం
హర । శశిధరమత నీకు । శరణుంటివేగా॥ చారా॥ ౫॥ అపహ్వాంధవనాదు పాపము
లానుబాడి । కోపాముపేయాక । కింపాతికన్నెలు॥ చారా॥ ౬॥ సంగటహరణనాదు ।
శంకలన్నయబిచ్చి । పాంశముతోనానునీ । అంకమందునజేర్చు॥ చారా॥ ౭॥ బా
లామునేయానీకు । మేలుగాడి రాను । నీపాలబాడినమ్మి । నేలుశ్రీవేణుగోపాల॥

రారా॥ ౮॥ భాసూరమూగయడ్ల రామదేశాకులాచే । దోఃఃల్లాతి । జగధీశా । నను
బ్రోస॥ రారా॥ ౯॥ భగవీలోబీరు వేంకటదాసుని మోరవీని । బిరబిరవరములోసం
గుటాకు॥ రారాశ్రీరమణా॥

—* శిష్యుడు కంఠ అప్పలగాను *—

క॥ రారాఘుకలచంద్రా । రారాక్షీరాభీశయన । రణజయమారా । కోరితినిను
మది మరువక । నీరసుడను నన్నుచోల । నీరిజనయనా॥

—* ముఖారిరాగము- ఆటతాళము *—

౧॥ కీరణ॥ పరమాపురుషవేగగార । నన్ను కరుణించ దయరాదా వీగా ।
సురసంరక్షణనేరమేర । నన్నుదరిజేర్చకున్నావదే । శరణుయని నీమరుగు జూచ్చితి
ఆరమరలుజూడకుమి వేగమె । చరమలూసగవె కరుణదీగ దొరపునివనినమ్మి
నందుకు॥ పర॥ ౧॥ మునియూగమునుగావినాపు । తాటకినిబట్టి దునిమాడినాపు । వ
నపాలనముజేసినాపు । నన్నువిడనాడిపూరకున్నాపు । ఆనయముగ నీపాదపద్మము
నినయమలరగ నన్నుతింతును । ఘనముగ రక్షించకుంటే దీనవశతృపుడ వందును॥
పర॥ ౨॥ మత్స్యవతారమైనాపు । కక్షజేసేవారధిజొచ్చినాపు । ముచ్చసోమునిబట్టి
నాపు । పొట్టదీరేవేదములుగొన్నాపు । యీక్షణంబుననన్ను నీదయ జూచెదావని చా
లనమ్మితినియడని విడనాడితే నను కాచిబ్రోచేవారు యెవరు॥ పర॥ ౩॥ మందూడన
నిబల్గినాను । భక్తబృందాకృపజూడుచున్నాను । యెందూననిమగానకాను । వృధ
యమందువేనటబెంచి నాను । వేదవేద్యుడనీడు నాచుము మోదయెందుచుసర్వకాలము ।
పాడుకొనిభాగ్యంబు నానై కాదమీలను రాధలోలా॥ పర॥ ౪॥ నిన్నూ గానకమా
యినాపుకు॥ భువిలోయన్నిదనముతెల్లినానో; కన్నాతంద్రివివీనైనాపు; నన్నుమన్నిం
చివయసేలుమికను । కన్నగాధిపతీయన యికనిను నమ్మితిని నాక్షేపమనుచును । కన్న
డాసేయంగ తగను విన్నపంబులించు శ్రీహరి॥ పర॥ ౫॥ రాక్షసాంతికవేగరార । జ
గద్రక్షక । యకతాళలెరా । పక్షమవ్వరులేరురాను । నీవేపక్షమైరక్షించుప్రేమా ।
సూక్ష్మత్రవంతిర నాకున్నీపీక్షులుటెను మోసలుచ్చకు । యీక్షితిలో క్రియడ్లరాను
స్వామివనస్థరుమూర్తిఃసూక్ష్మి॥ పర॥ ౬॥ దోషములనుకడదోచినన్ను । బ్రోచేదవనిదీ
క్షజేసి । దానబోధగలిగునుమూచి భువిలో మోసగాండ్రుమెడదాని । కానిగా రేద

గ్లవేట నివాసుడగు శ్రీకంటా అప్పలతాను నేలదవమచు చాలాదోసిలాగ్గితి గానె
యకు॥ పరమాపురుష॥

క॥ భజమానన రామానుజ । భజమానన గురునిచరణరజమునునిరతం । భజభృ
వదోషంహరణం । నిజముగ ఆనందవదన నీలాశ్రియన్ ॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము, ఆది తాళము *—

౫౨॥ శీతాన॥ హరినారాయణ యనుచును । శ్రీహరి స్మరణ సేయవలెనే మ
నస । శ్రీరమతోనే వర్ణరుని పదంబులు మరువక భజించవెనునా॥ హరి॥ ౧॥ మ
ర్జునులయందు దూరాకమునుటే । పశుపదవి గనవే మనసా । కరములు వంకర
బోకమునుటే । సద్గురువరులకు మౌక్తికమైన మనస॥ హరి॥ ౨॥ కన్నులు ముట్టులు
బట్టకమునుటే । పన్నగశయనునిగమనున । ఎన్నతరముగానట్టి యముని దండనలోట
డి చెడకేమనస॥ హరి॥ ౩॥ మందముచెవులకు గప్పకమునుటే । ఇందిరరమణుని కభ
వినుమనస । నిందలుచిడి చెడిపోకమునుటే । గోవిందాయని బల్కవెనున॥ హరి॥ ౪॥
దంతపువట్టులు దప్పకమునుటే । దంతివరదయని విలుమనస । వింతలుగలపరకాంతలు
వలబడి గంతులులేయకే ఓమనస॥ హరి॥ ౫॥ పోరు వణకే దంతములూడిన వెనుకే
మిదలచగలవే మనస । సారమైన గురు మంత్రము యాత్తుడే సారెకు జరియించవెను
నస॥ హరి॥ ౬॥ తాసిగ యడ్లరామయాభ్యు నర్జునుకృపగోరవి ఓమనస । వసుధలూకం
టా అప్పలతానుని । మోసము సేయకే ఓమనస॥ హరి॥

క॥ ఇంతాద్రీ సురులెల్లను । పొండుగ రహించినట్టిరందముగానో । విందుడ న
మక్తపజూడను । సందేహంలేలరాను నద్గుణపోషా॥

—* నాదనామక్రియరాగం, ఆది తాళం *—

౫౩॥ శీతాన॥ యందు రావయ్య । శ్రీలక్ష్మీ రమణ । యందు రావయ్య ।
నారాయణదేవ । యందురావయ్య । హరియందురత్న । నిజపొండుగ నమ్మితి సుందర
నాయక । నింభుకయన హరి మందరగిరిధర । మందరదగ శ్రీరామచంద్రా । నంద
ర్ముగామిగోరి మౌక్తికాని । ఎందుబోలిబోదేవా । యెందెందువెతకెనిరావా । ఏ

దకుచేలుని పూదర అటుకులు మోదములోగని । ఆవరించి వాని బాధ మన్నితివి దే
వా । ఏదయ్యదయా నామీద । ముందేమిజేసితినిగాధా అందుకె దయజూడవు నా
ధా । భూనాథా వాదా సాధులబోధము రాధలోల వదపేవజేసెవా॥ యిందు॥ ౧॥
రామరామ శ్రీరామ । రంగగుణధామ । భూసురోద్ధామ । భక్తజనకామ । ఇనకు
లోద్ధామ । బ్రహ్మజనప్రీతిమా । తారకానామా । దైత్యకులనామా । హతపాతాస్థా
మా । వేదాంతవేద్య శ్రీరామా । భీమపరాక్రమ కామజనక మత్తేలుమి సీతారా
మా । వాదిత్యవంశ శ్రీరామా । కమవీయగాత్రరఘురామా । నమదిత్త సర్వగుణ భా
మ । ఏమందుకు నాపూర్వఫలము మిక్తేమనివేడిన నామొరనివపు శ్రీరమణమారీ॥ యిం
దు॥ ౨॥ అన్నన్నా నీకన్నదైవము ఎన్నలేముసుప్రసన్న మాధవ । కన్నతండ్రివని ఎన్ని
విధంబుల నిన్ననమ్మితిని కన్నదళాయకు । ముమ్మకరినిజేల్కొన్న చందమున । కిమల
జూడురామన్న అన్నిటికిని ఆధారుడ నీవని । సమృథించితిని వీన్నవాడనాకన్నప మి
నవేమన్నా నిన్నెపుడు కంచునోయన్నా నేనితరుల గొలుచుట సున్నా । నీనిజ యాపు
జూవగదవన్నా । ముమ్మ అనేకులగాచినరీతిని నన్నుబోపురామన్నా వేగమే॥ యిం
దు॥ ౩॥ కటకటమును యాకుటిలదానపుని హటముపేయబల్ పటపటస్తంభంతటకున
పగలగ చిటచిటమని మంటలు పొగలెగయుచు నిటలాత్తుడ నార్థికలు చెదరగ పటు
తరముగ హిరణ్యకశపుని ఘటఘట రక్తంబులుగ్రోలిన హరి ఎటుజూచినలేదే తో
వా । ఇటురావయ్యా సనుబోవా । నీమటుమాయలకును ఎటువలెకాకుదు తటమట
మేటికి తాటకిమర్థన ఇటునామొరనిని గావా । తెటుబోగలవయయో దేవా । నాటి
దిగామరికి పేవా । నాబోటిజనులబోవావేసూటిగసద్గుణ యడ్లరామస్వామి నాటకధ
రనీపాటి దైవమొచ్చొనులేదు యని చాలకామి నీచాటు బొచ్చితే॥ యిందు॥ ౪॥
దాగుదాన తద్దాగుదానులకు దాసుడనంటిని మోనముజేయకు బాసుదేవని వక్షగుకు
నిరతము గానిజెంది బహుదోషిలొగ్గితిని వాసిగాను లేచలకాటట పురవాసా । దశ
విధమేమి గణగుణపోమా భవదోషహరణ శ్రీకంటా అప్పలదాన హృదయ నివాసా
నారాయణలక్ష్మీనిలాసా బసవేంద్రవిమల సుప్రకాశా అమరసురీలనందరి నేలినహరి
వసుధలా నాదుర్దశలు బావనా॥ యిందురావయ్యా॥

—* శిష్యుడు బోని అప్పలదాసు *—

కం॥ హరిహరియని ధరయంచున । మురహరిమీస్వరణజేతు గయడగమనశ్రీ॥ అరమ
రలేటి॥ జేసెవు । సరగున రక్షించరావే సద్గుణిలా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, ఆట తాళము *—

౫౪॥ కీ॥౯౯॥ దేవుడా బ్రహ్మదేవుడ । మహామహావ । దేవుడ బ్రహ్మదేవుడ॥
దేవుడ నీదివ్యపావన పాదములు ధావముననిల్చి కేవలము నీసేవజేసితి సేవకునికీతి॥
ఎజాపుమి । దేవు॥ ౧॥ బట్టితీ ననుబోవమని చల పెట్టితీ । బట్టితీ ననుబోవమనిచల
పెట్టితీ । యీశ్వరప్రీతిలోనను రట్టుపేయక దిట్టముగ బట్టి బోవుము గట్టిగా నను । దే
వు॥ ౨॥ కోరితీ రక్షించుమని తేసారితి । కోరితీ రక్షించుమనితేసారితి । నామారక
ర్తముబాదదోలెదవనుచు నేనతిభక్తిలో పొర్పించుచుంటిని । దేవు॥ ౩॥ కష్టమానను
బ్రోవ వికిది పెట్టుమా । కష్టమా ననుబోవనీకిది నష్టమా యీశ్వరప్రీతిలోన కృష్ణదేవు
డవనుచునన్నితి యిచ్చములు నెరవేర్చుచయిలో॥ దేవు॥ ౪॥ వాదమా నేజేసినది యి
రాధమా । వాదమా నేజేసినది యిరాధమా । యీవీదవిప్యని మోదమలరగ ఆద
రించితివేదనీదయ లేదునా॥ దేవు॥ ౫॥ వింటిని నద్గూ నివలనిను గంటిని । వింటినిన
గ్గురునిచలనినుగంటిని । యీమంటిపై నీజటగోరిన బోని ఆప్పలదాసు నిప్పురు కంట
టాడుమి॥ దేవుడ ।

కం॥ మృగదరిగిభరనిమనే । పొందుగనెరనన్నియుంటి సుందరనాథా । ముందుగ
నినుభజియించెద । అందముగా నమ్ముబోవు ఇందిరమనా॥

—* మోహన రాగం, ఆట తాళము *—

౫౫॥ కీ॥౯౯॥ యెండుబోయెదమిండు రావయ్యా । శ్రీలక్ష్మీగ రమణా । పాం
కుగావన్నేలుకోవయ్యా । యెండుబోయెదమిండురమ్మి ఇందిరేశమకుందనజ్జన వింప
లాదిగ వందనంబులు ముందుజేపెన పొందుపరుచుము॥ యెండు॥ ౧॥ వీదసాధులా ఆ
దరిందిన యేదినీదయలేదుకాధనా । మోదమలరగ వీదవిప్యని ఆదరించిన రాధలోల
నాగాధదీర్చును యేదలేదయ్యా । యీవీదవాని దరిద్రబాపను బాతలెనరయ్యా । నీ
దారిదెలియక అభయిపై నేబాధపడిలిసయా । యేచారిజాపకదేమిసేరము దెల్ప వే
ముయ్యా । సాధుబోధనినోద యిదియొక గాధగాదు నన్నాదరించెను । మోదమలరగ
నీనుపాదము లాడుకొంటిని బోధపర్చుమి॥ యెండు॥ ౨॥ అంచితముగ ప్రపంచమంత
స్మరించి నావనీ యెంచి నామదిమంచుకొని భజియించెదను చనుదెంచిపరనంచితములా
నగుమి । కొంచెపరచుట ముందుగాదయ్యా । ప్రపంచమున నను పెంచకను తప్పించుకొ

నకయ్య । పంచేంద్రియంబులు వంచకమ చంచలుడనైతివయ్యా । అపంచపాండవ సతి నిట్రోచినవాడవీవయ్యా । చుందివాడవనెంచినేడు పొంచి నేనీపంచగా పైని కొంచము లొసరిబుచ్చకను నాకొంచబుద్ధులద్యుంచుమనలొ । యెందు॥ ౩॥ పక్షివాహన లట్లె పతి యికకక్షయేలను విడుగుననై । రక్షకాయని దీక్షజేసీతి పక్షపాతము నేయకను నీ కుటీనిదివీతించవేమయ్య । నాపక్షమున నీలక్ష్యముంచిటు రావదేమయ్య । లక్షణుని లోడుగారాక్షసులఁజేంచి నావయ్యా । అపక్షిరాజుకు మోక్షమిచ్చిన ప్రభువునీవయ్య । అక్షయాకటూక్ష తక్షణమోక్షము సగుమి కక్షసేయక । యీక్షితిని రక్షణంశాయమరక్ష కుడవయలెట్లె నాయక॥ యెందు॥ ౪॥ పతితపావన సతతమున నిను మతినినమ్మితి హితవుమీరగ । ఇతరచింతలుచూర్చినను సమ్మగినిబోవుము అతిర్వరితముగ । పాతకుల లోపాతకుడవయ్య । నాపాతదీర్చును ఖ్యాతిని తేచ్చెల్లునోయయ్య । యీ భూతలంబు నపాతకులబరిమూర్చినావయ్యా । నీతత్కర్మకారకై కోవిగుంపులుగూర్చినావయ్య । రాతి నాతిగజేసి క్రితిలా ఖ్యాతిసొందిన నీతవల్లభ । క్రితితోమరియండుమడివెద పాతకం బులుద్యంచి గావుము॥ యెందు॥ ౫॥ ధరణిలో క్రియద్దరామా గురుకటాక్షము చేతనమి । మమగునూరితి ఆరమరేలను కరుణజూచియు వరములొసగుమి । కరినిబోచిన దొరవునీవయ్య । కూర్మంబువై గిరినెత్తి సురులనుగాచినావయ్య । యీకృరఖర్మ నివూర్వకృతములు ద్యుంచవేమయ్యా । నానరమెన్నకకోరికలు నెరవేర్చ రావయ్య । నరసురవరపురహారాదులు తరిచరైరి నీకరుణ స్థిరముగ । కృరఖర్మకృత కుతిలుడనునినుత రచనాతరమాన క్రిహరి॥ యెందు॥ ౬॥ రాసిగలేచర్ల చేటనివాసుడగు క్రిహని అప్పల దాసు నేలము । శేకవానికుడోసీలాగ్గును కాచియంటిని । గాసి దీర్చును రావదేమయ్య । నేజేసి నాకడుదోషముల్ కడద్రోసిబోవుమయ్య । దశదిశల్ బోచి నానితె క్షిప్రవాదవీవయ్య । నేజేసి నా యీష్టాత్రములు హ్నంచవేమయ్య । దాన దోషని నాశనానైలేకమాత్రములేడు నీకృప । అశతోనెరనమ్మియుంటిని ఆశ్రయమున విశ్రాంతియొసగుమి॥ యెందు॥

*

కం॥ పుడమీకుడవని నినునే । కడువేడుకతోడవలకు గడియ గడియకుకా । మా ధునిననుకృపబూదుమి । పోడిమిగానీకునేవ నిరతము దలకుకా॥

యదుకులకాంక్షోజ రాగం- అట తాళము *—

౫౬॥ కీర్తన॥ గరుడావాహనపరంధామ! నన్నుకరుణించరాజీశ్రీరామా! ॥
 రులబోచేదారపునీవని వ్యరణజేసెదవరమపురుష. కరువుదీగవరములాసని స్థిరము
 గావరతెరపుజూపుచు॥ గరు॥ ౧॥ పతితాపావన సీతారమణా! యంతాపంతామః
 మదైత్యకారణా! అంతమూలేనట్టి నాకడుచింతలన్నియుద్ధంచుటకు! బలవంతుడావీ
 వసుచు నేనతిభక్తితోబ్రదికూలుచుంటిని॥ గరు॥ ౨॥ దాసపోషణిద్విలాసా! నాదోష
 మించకుమా విశ్వేశా! దిశరూప పకుపతినిశుత నిమనేనాశ్రయించితివసుధలోపల!
 విశదముగ పంచాలుదను దురదశలుచాపుమి శేషశయన॥ గరు॥ ౩॥ కడుదయాశాం
 తస్యధావ! కడునిదుమాతెడచాపుమిదేవ! సుడిలదిన నాచెగుగుణంబులుపుడమిలోక
 తజేసుటకు! నాయుడయుదానిను గడియగడియకు సుడివెదను కడువేడ్కతో హరి॥
 గరు॥ ౪॥ పన్నాగశయనా శ్రీరామా! నావిన్నావమిమమా శ్రీరామా! కన్న తండ్రిని
 విన్నిపదములు సన్నుతిచెడ ఏన్నొవిధముల మిన్నకుండుట మేరగాదా పన్నరక్షక
 సన్నతాంగుడ॥ గరు॥ ౫॥ తాపాసావరగూణారామా! ఓలవద్బాంధవ రఘురామా!
 తేనతేనకునేను యలతాపములుబడినేనోపజాలను ప్రాపుగోరిన దాపుజేర్చపు కోపమే
 అను పాపహరణా॥ గరు॥ ౬॥ దీనాజనాదకాపివేరా! యీదీనానిమొర వినవేర! ఆ
 ముదిసముచనియూని యడ్ల రామయ్యాఘ్నిని కరుణచేయిము! విమతిచేసినబోని అప్పులదా
 సునీకుణకుండుబోవుమి॥ గరుడావాహన॥

—* కిష్కంధు బోని గురయ్యబాసు *—

౫౭॥ పావనమగు నీనామము! భావముకనుదలచి తెలుపు పేవయినరక్తక! వివి
 తానుత ననుబోవను! భవదోషనినాశ చైవరాయరావే॥

—* మోహన రాగం- అట తాళం *—

౫౮॥ కీర్తన॥ దేవదేవరాజే! దివ్యప్రభావ బ్రోవరాజీ॥ దేవ॥ ౧॥ భావజప
 జక నీపావనపదములు భావకుండునిర్వి పేవజేసితి॥ దేవ॥ ౨॥ కక్షలేలనాపై రక్షణగా
 యిదికు జాతై! ఓక్కిలక్కుణ సమేతుడవై! యాపక్షిజాతానందెక్కి రహించను॥
 దేవ॥ ౩॥ దారిజానరావే! కరివరదనేలరావే! దారిద్ర్యము పరిహారము జేయిని!

దైవశిఖామణి దయతోగావను॥ దేవ॥ ౪॥ శీరశుగానుభరనూ॥ మధురవరుల కరుణ-
వలనూ॥ పరమపురుషునాదొరవనివమ్మితి అరమరశాయకునరహరివేగమ॥ దేవ॥ ౫॥
గాసిదీర్చుకుంటి॥ నీదాసుడనుబ్రోవుకుంటి॥ పాఁగిరేచలకాటపురములా॥ కేశవబో-
ని గురయ్యనేలుటకు॥ దేవదేవ రాజే॥

కం॥ రామానమయముబ్రోవను॥ కామునిగన్తయ్యనీను నామమహిమనే॥ సామజి
వరద భజించిన॥ యేమామెను నీదుద్రేమ ఇనకులధీశా॥

—* యదుకుల కాంక్షజి రాగం- అట తాళం *—

౫౮॥ శీతశాస॥ సమయామురా రాఘవేంద్రా॥ ఇదిమే సమయామననుబ్రో-
వ శ్రీరామచంద్రా॥ నమ॥ ౧॥ దానూలా బ్రోచిన కేశావాసునే॥ నానించి వేడితి
మోసబుచ్చకురా॥ నమ॥ ౨॥ మందారగిరిధార నందా కోమలా॥ ఇందీర రమణనా
యందు పారాకా॥ నమ॥ ౩॥ మరిమారీ నీవే నాతెరవామకొంటిసి॥ మారుబల్మవదేర
మీరాబ్జియన॥ నమ॥ ౪॥ సతతాము నీవేనాగతియాని నమ్మితి॥ వెతప్పిర్చివే నీతాప
లివన్నీటిలిలా॥ నమ॥ ౫॥ పిన్నావాడనటంచు ఎన్నోవిధంబూల॥ విన్నావించిన చేకొ-
నకున్నావదేరా॥ నమ॥ ౬॥ పాపభారముచేత పీచాపాలకనేమ॥ పాపుగోరితివేకా
పాడరాదా॥ నమ॥ ౭॥ ధరణిలోపల యడ్ల రామయాభ్య గురువరుల కరుణచేత॥ స్మరి-
యించినారా॥ నమ॥ ౮॥ నానీమిరగ బోని గూరయ్య దానూ॥ భాసురంబుగ బ్రోవ
హోసీల్లాత్తిరా॥ సమయాము॥

కం॥ దశవిధవేమ సురార్చిత॥ పసివాడను నన్నుబ్రోవు పకువతినురశ్రీ॥ దశరథ
నందన శ్రీరామ॥ వసుధలా దుర్వశులబావు వందనమంటికా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అది తాళము *—

౫౯॥ శీతశాస॥ దశరథరాఘవ వసువతివత వోదశః ధవేమ శ్రీరామా॥ పసికన
ముచే జేసిన దుడకలను వసుధలాదావనే రామా॥ దశ॥ ౧॥ రామరామ పీతామ-
బనక నీనామము నమ్మితిరామా॥ పీకోదులాంగనా పామరత్వములు భామిలూత్పంభ
వెరామా॥ దశ॥ ౨॥ పాపహరణగోపాలస్వామి నీపాపుగోరితిని రామా॥ అపుతాయ

కను కాపాడుము ఈపాపినిబోవను రామా! దశ॥ ౩॥ నీలవణా రాధలోల నిన్ను
చాలగనన్మితిరామా । నన్నేలకున్న ఈలాగుజేయఁకు మేలుగాడుగుణధామ॥ దశ॥ ౪॥
మోదమలర నిను పొద్దనజేసితి బాధపెట్టమరామా । వాదమేల నీపాదమునన్మితి ఆద
రించు శ్రీరామా॥ దశ॥ ౫॥ ధ నిలోయ శ్రీ యక్ష రామగురు కరుణకురువక రామా ।
స్థిరముగనీపదన్నరణజేతి । వరములాసగు శ్రీరా॥ దశ॥ ౬॥ వాక గానురేచరల్లపేట
నీవాన బోవు శ్రీరామా । భానురెంబుగను బొస గుఁయ్యా దాసునేలు శ్రీరామా॥
దశరథ రాఘవ॥

—* కిష్కంధ మూమిడి ఆవృలదాసు *—

క॥ యంతనిజేడుదు దయకా । సిగ్గైనను కరుగదాయపంతమజేరా । చింతలునె
దబాపెదవని । పంతముతో చేదుచంటి పన్నుశయనా॥

—* హయయామాళకశాళ రాగం- ఆది తాళం *—

౬౦॥ కీతన॥ పంఠమేలరా శ్రీకాంభూజవకనాలో । పంఠమేలజేనంతవాత నా
చింతదీర్చి నీచెంతనుజేర్చుమి॥ పంఠ॥ ౧॥ కోపమేలరా శ్రీగోపాలస్వామిన్నామై । కోప
మేలగోపాలాబాలా । ఆచవీర్చుమి పాపహరణ॥ పంఠ॥ ౨॥ చీదవాదిరా నాదాధ
మాన్వరా । చీదవాద నాదాధమాన్వరా మోదమంతో నన్నాచింతరా॥ పంఠ॥ ౩॥ ర
యించవేమిరా శ్రీపతివాహనా । రయించవేమి నాపాపవాహనా । క్షయిలన చిత్తుకు
డను॥ పంఠ॥ ౪॥ ఆకించియుంటిని మోసముశాయనా । ఆకించియుంటిని మోసముశా
యకు వాసుదేవ నీదాసదాసుడను॥ పంఠ॥ ౫॥ స్థిరముగపద్మపుష్పా శ్రీయశో రామయా
భుని స్థిరముగపద్మపుష్పయక్ష రామయాభునికరుణచేత నిమిగ్నమౌతిని॥ పంఠ ౬॥
వానిగరేచరల్లపేట నివాసూడ । దాసును మూమిడి ఆవృలదాసుని । మోసము శాయకు
వాసుదేవహరి॥ పంఠమేలరా॥

౬౧॥ నారాయణ నీనాదుము । నారాయణజేయుచుంటి నిగతము ధరలో । క్షిరము
గగను దర్శిజేర్చు । దొరనై రయించవయ్య కలుగబార్చి॥

—* హిందుస్థానికాఫి రాగం- ఆది తాళం *—

౬౦॥ శీతాన॥ నా గాయని నీ నామము నిరతము కోరి భజింపుచుంటిని । శ్రీరా
మారామ కోరిభజింపుచు టిని॥ నారా॥ ౧॥ సారామలీల న సారాసాగరమున యే
దారిగానకయు టిని । నాచైకృపజూరి దాదాపక యుంటివీ॥ నారా॥ ౨॥ కృరా
గుణంబులుజేరకుండగా బారాదోలి గడించుచుంటిని । శ్రీరామ బారదోలి రక్షించు
చుంటిని॥ నారా॥ ౩॥ తప్తలెన్నకనన్నూ వప్పుగా కృపజూడమాయప్పా వేవేగరాగా
దే । వప్పులకుప్పా అప్పావేవేగరాగాదే॥ నారా॥ ౪॥ పలుమారునిన్ను నే బ్రతికూలి
వేడిన చుక్కనజేయూకుమీ । శ్రీరామరామ చుక్కనజేయూకుమీ॥ నారా॥ ౫॥ రూ
ఢీగ యద్దరామస్వామీ । సద్గుణకరుణాచే నదూనసేవాగంటిని । శ్రీరామ రామా ।
సేవూనసేవాగంటిని ॥ నారా ॥ ౬ ॥ ధరణీలో మామిడి । అప్పాల దామూని । కరు
ణాజూనీ ప్రోవుమీ । శ్రీరామరామా । కరుణాచూరి ప్రోవుమీ ॥ నారా ॥ ౭ ॥

కం॥ నారదప్రహ్లాదమునుల । కూరిమిలో బోలినట్టి । భీరతపని నే । సారెకు నీ
నామమును । కోరితిదర బేర్పరావె । ధరసుర పోషా ॥

—* యెదుకల కాంక్షాని రాగము-ఆదితాళం *—

౬౧॥ శీతాన॥ కోరితి రమ్మి శ్రీరామా । నానేరాము లెన్నాక । బోలెపుర
ఘురామా ॥ కోరి ॥ ౧॥ సాధూలబోలిన । అదీ చేపుడవాని । మోదాముతోనిన్నీ ।
అమానాన్నారా ॥ కోరి ॥ ౨॥ సనకాసనంగా మునీంద్రాది సేవితా । ఘనమూగ
నన్నూ నివరిజేర్పరీరా । కోరి ॥ ౩॥ ఎందోవేడిన । కాసింలైనా దయరాదు । దం
దీవరద నాలో । మతామలసురా ॥ కోరి ॥ ౪ ॥ స్థిరమూగ నివేళా । గొరవాని న
మ్మితి । ఆరమార శాయాకు । వరధత్తపాలా ॥ కోరి ॥ ౫ ॥ ధరమ సద్గుణమూరిణి ।
యద్దరామయ్యాభ్య । కరుణాత నీమరుగుచూలిన ॥ కోరి ॥ ౬ ॥ వసుధాలోమాను
డి । అప్పాలదామూని । వికదాముగిమబోలు । దశభవవేషా ॥ కోరితి ॥ ౭ ॥

—* శిష్యుడు, కంచమరిణి యల్లయ్య దాసు *—

కం॥ అనుదినమును గురుపాదము । లనువదలక వేడినంతనానాభయమరీ । పో
నులిమిచైది శ్రీపారి । ధ్యానముగనవచ్చు నిత్య ఆనందమునకా ॥

—* యెనుకల కాంక్షజిరాగము అదితాళం. *

౬౩ || కీతాన || అనందముగా విసరయ్యె । మీ అత్తలా మున్నెనిగనరయ్యె ||
 ఘనముగ నద్దరు పదములు మనమున । విసయమలర ప్రిధిఁచరయ్యె || అనం || ౧ ||
 కుటిలమమజలతో గూడి మీరు । మటుమాయలోబడి చెడులేలనయ్యె । పటుతరము
 గ శ్రీరాముని దలమమ । కుటిలగుణంబులు విడువరయ్యె || అనం || ౨ || సాధు
 నజ్జుల సహవాసముచే । నద్గతివొడకుమ గనరయ్యె । కాదభేదములు మాని శ్రీహ
 రిని మేదినిపై ధ్యానించరయ్యె || అనం || ౩ || ధాతుశిలో శ్రీయక్షరామగురు । కరు
 గగోరిమనలేలనయ్యె । స్థిరముగామై కుంఠపురమునకు । తెరపుబొపు నిదిగనరయ్యె ||
 అనం || ౪ || నాసిగామకంచుమతిఁ యెల్లయ । దానపోషకుని గనరయ్యె । నీచగు
 ణంబులు విడచి శ్రీహరిని । ఆశతోమతిమతియించరయ్యె || అనంచము || ౫ ||

కం॥ పెక్కువిధంబులనిమ । నేమక్కువతో వేడుచుంటి । మరువకనరతండ్రిక్కు
 న ననుకృపబొడమ । మృక్తితిమిచరణములకు అక్కరతోడక ॥

—* నాదనామ క్రియరాగము-అదితాళం. *

౬౪ || కీతాన || చక్కానివాదావయ్యె । శ్రీరామయ్యె । నాదీక్కుబాదా
 గ రావయ్యె । మక్కువతో నీరు । చక్కాని పదములు । మెక్కివేడెన రావ
 య్యె । శ్రీరామయ్యె ॥ చక్కాని ॥ ౧ || యెంతోనేవేదీరినయ్యె । శ్రీరామయ్యె ।
 నాదింతానాపాగ రావయ్యె । పంతామిలోనిన్నే । అంతారంగామునా । నుతింతు
 రావయ్యె ॥ దంతిరక్ష బోవమ ॥ చక్కాని ॥ ౨ || కోరివేదీరినయ్యె । శ్రీరా
 మయ్యె । దూరానాదాకుమయ్యె । సారామై నట్టి నీరు । తారాకానామము । కో
 రిభజింతునయ్యె । గోర్కలిదేవువేగ ॥ చక్కాని ॥ ౩ || పలము నాయాకు మ
 య్యె శ్రీరామయ్యె । ఇలలోనన్నెలరావయ్యె । ఆలచాటదీర్చు మీ । కలికావతారవేగది
 ల్కపలుకూలునాతో । పల్కనీకేళారామా ॥ చక్కాని ॥ ౪ || దరిజేర్చరామాదేమయ్యె ।
 శ్రీరామయ్యె । నామెరవీన కరుణరాదయ్యె । భరనూ యక్ష రామయ్యె । కృప
 చే వేదితి । స్థిరముగ కంచుమాతిఁ । యెల్లయ్యెవాసు నేమి ॥ చక్కాని ॥ ౫ ||

కం॥ సాధు జ్ఞాపత నిజ నే । మోదకుతో వేడుచుంటి । మోహనా కాళా
వాదా నమదయబాదకు । తేదా రయించెకరుణ । మేదినిసాధా ॥

౬౫॥ కీర్తన ॥ వాదా శ్రీరామా । నామైదయతేదా రఘురామా । మోదా
కుతోనన్ను । ఆదరించెదవాని । సాదారణిందామే । ఆధారమనియుంటి ॥ వాదా ॥
౧ ॥ తేదీతేరమ్మ । వాయెడ నేరమెన్నాకుసుమ్మి । వేడూకలలర నీసేవజేసెద నేడు
పోడ్డిమిగానీకు । బాడ జూపగరాదా ॥ వాదా ॥ ౨ ॥ మాయాలోబడితి । రామ
య్యా । నీమాయాగనతైతి । సహాయమెవ్వరు తేలింశేయుపాయముగాని భయములు
వాపావే । నయమూతోయినేళ ॥ వాదా ॥ ౩ ॥ బాలాదానంటి । నిశ్చేచాలాబ్ర
తిమలుకుంటి । శోభానదేయాక నేలుకోమంటిని । బాలమేలమ నామై । నీలవర్ణనీకు ॥
వాదా ॥ ౪ ॥ కోరీతిరమ్మి । శ్రీయడ్లరామస్వామి కరుణసుమ్మి । మరీమితో కంచమ
తి యల్లయ దాపా । నేరమెన్నక వేగ । దారిజూపమ నీకు । వాదాశ్రీరామా ॥ ౫ ॥

—* శిష్యుడు, కంచమతి నాగన్నరాసు. *

కం॥ ధరలో సద్గురు కృపవే । మరువక నీనామస్తరణ । మదినివ్విరి । శ్రీహ
రి నమపరాకు బాదకు । స్థిరముగ రయించు రామ । శరణాధునాదనక ॥

—* శంకరాధరణ రాగము-అదితాళం. *

౬౬ ॥ కీర్తన ॥ రామానమబ్రోవరా । యంతతామనమేలర । కాళగ జాలా
శ్రీ ॥ రామా ॥ ౧ ॥ రామానమబ్రోవరా । నేమతేదాయె తందిరి । స్వామినివాదనంటి । కా
మితాధామలూసగు ॥ రామా ॥ ౨ ॥ ఎంతోవేడినా కాసింతైనదయరాదు । పంతా
మేలమనామై । పరమాదయాలో ॥ శ్రీరామ ॥ ౩ ॥ తిక్కులేక నిమ్మ పెక్కువిధము
ల ముక్కుతోవేడితి । గ్రహాననబ్రోవరా ॥ రామా ॥ ౪ ॥ మాయాసంసారము
లో తేలింశేయుంటిందిరి । మాయాబాటమ నూపాయామేదో జూపు ॥ రామా ॥
౫ ॥ కన్నాత ద్రివని నిన్న నేవేడితి । కన్నాదళాయక । కరుణాబాధుము తందిరి ॥ రా
మా ॥ ౬ ॥ ధరలోయడ్లరామగురువారు కరుణదే । మరుకనిన్ననామదిని నులింతును
రామా ॥ ౭ ॥ కాసికాసుదేవాయాని వసుధలా దోసిలాగ్గిన నాగ దాహాని బ్రో
వరా ॥ రామా ॥ ౮ ॥

సః భర॥ ౬॥ వాసేగ రేచక్షపీటలౌ తెలసిన శేనానుల బాంబే మానన । దాసు
దైవకంచుమర్తి నాగన్నడు బాటినిపు బెత్తకావే మానన॥ భృషీలో॥

కం॥ మంగళోపద్రులనును । పొంగుచున్నట్టి పగులు రంగుగదాడె॥ అంగళ
జనకుడు మనలను । బెట్టకును బేర్చునను సేవకులారా॥

— నాదగామక్రియ రాగం- ఆది తాళము —

౬౯॥ మంగళహారతి॥ హరితియ్యచే శుభ్రహార । హరినారాయణః । గోవిందు
నమా । హరిహరే శుభ్రీకథిత । కరుణాలచాల సింఘ సీదునరూ॥ హర॥ ౧॥ పన్నీరు
నుతప్వాది వ్రునుగు । పట్టారశురతులుగూర్చి పట్టెనున । వివేచములో నారదాదిము
నలను । భువముగ నేలిన బ్రహ్మచరితన॥ హర॥ ౨॥ తేలుగాను బలలోను రేచితి
చాలిన్ద్రు॥ తిలచినమాత్రము । వెలకొలది నువ్వేలముగా నెగన । చాలకృష్ణ మన
పొలిపెనమ॥ హర॥ ౩॥ భరమంజూ ముచ్చాల హరకులు । మెరయుచున్న । కరివ
రకుచరితము । నమలూర । వూరించువారు ను । ఎరువతి మనఃకాదిరంచు స్వామి
॥ హర॥ ౪॥ ముఖమున నీలని చాల్చుచిని । అమయమున పరుగార్లు భువనములు
కుతమంచి రక్షించియెదిన । చరితగానామము పరమదయాళుని॥ హర॥ ౫॥ స్థిరముగా
నుక్రియన్ది రామచాప్యని । నత్యుక్తి నొందికభక్తులు హరి నారాయణయని । వృద్ధయక
మలమున । స్మరితచేయ నరముల నగువానిని॥ హర॥ ౬॥ ముఖలోనున్న కాకినాడ ।
రేచక్షపీట భరవాసుడై పారి । వాసు రింటా బ్రహ్మదాసుని । గాగర్చి రక్షించి
నస్వామిని॥ హరితివర్ణి॥

సుజ్ఞాన చంద్రికయగు యక్ష రామదాసుగారి ర్శత్రవంశవతి ద్వితీయభాగము

సంపూర్ణము

కం॥ సామజవరచ నిమమది । ప్రేమతా నునియంపుచుంటి కోమలయాపా । తా
మనమేలను ప్రోవను । కామునిగన్మయ్యకరుణ బాదుదిదయతో ॥

—* ముఖారి రాగము-ఏకతారం *—

౬౭॥ కీర్తన ॥ రామచంద్రిదేవా । ననుభోవనేగరావా । నాయనా ॥ రా
మ ॥ ౧ ॥ రామచంద్రియని ప్రేమతానిలిలి । స్వామినన్నభోవకున్న వేమిరా ॥
రామ ॥ ౨ ॥ హరిహరి యని నిమ । మరి మరి వేడిన । కరుణించరనమ । కమలిలో
చన ॥ రామ ॥ ౩ ॥ వరమపురుషయే । తెరపుజావకను । అరమగి బేయుట । తగ
దుర వగధరి ॥ రామ ॥ ౪ ॥ ధరణీలా । యజ్ఞరామ యాస్మది కరుణచేత । నిమ
మరువక దలదిలి ॥ రామ ॥ ౫ ॥ వానిగి రేవల్లపురము నివాసుడి । చాసుడ నాగన్నచా
నునీభోవర । రామ ॥

కం॥ హరిని భజించెద మనవ । పరసాధవమిరిగి సురుని మరువక గీరతం । కొర
గాని భ్రమిలురోపియ । క్షరముగ యానందబదరి జెందిగవచ్చుకా ॥

—* యదుమలకాంధోడి రాగం. ఆట తాళము *—

౬౮॥ కీర్తన ॥ ధరణీలో వరజన్మమిత్తవంతుకు నిపు । చావప్పినరువతో మా
నస । చావప్పిరీవ్రవదచితె వరభోకనుభము నిమిదారకచే మానస ॥ ధర ॥ ౧ ॥ కండ
కాత్రిత్వచేత ముండలవలచాది । మెందూగదిరిగేనె ఓమానస । కోవండరక్షకూడు ।
ఖండించిన్ని । కోవంచామువేసుని ఓమానస ॥ ధర ॥ ౨ ॥ పరకాంతల బారి । ప
క్షికలింపితె । పావంబు అదికాదా ఓమానస । పావంబుయనియేటి । మాయాలోబడి
యండ । వరముచినువారకచే మానస ॥ ధర ॥ ౩ ॥ యల్లాలు బంధువులు । యెల్లావా
రున్నారని । మిట్టేడి లెదుగాకె ఓమానస । అయెమున మాతలుచచ్చి । నిన్ను బట్టేట
య్యదెవరు వెంటమరాచే ఓమానస ॥ ధర ॥ ౪ ॥ నిత్యాముకాదు యీమానావిదేహము
మిన్ను పాలొగదే ఓమానస । పొందూగ వర్జురుల పారాము నమ్మితె । ముక్తిమాగక
ముహూరుకునే మానస ॥ ధర ॥ ౫ ॥ ధరణీలో సన్మరుపు । యజ్ఞరామస్వామి కరుణ నీ
పుగోరవే మానస । కరుణచేతనిపు వరమునాండోవ । కరమాగిసికు బాత్రిగేమాన

—* శ్రీగురుపరబ్రహ్మణేనమః *—

సంజ్ఞానచంద్రిక తృతీయభాగము.

గీ॥ కాయముక్తిరమృతము నమ్మియు | మాయను యెడబాటులేక | మగ్నంబగుచున్ |
తోయజనేత్రుని దలచక | పోయిరి యమకూషమునకు | బూయబుల్లెటె॥

—* సాధనామత్రయై రాగము ఆదితాళము *—

౭౦॥ తత్త్వము॥ పైరముగాదు యీమానవదేహము ' పరమాత్ముని సన్నిహితం
పగడే | ధరలోయేయరమరలేకను | సన్మగుచరణము సరసము చే | మన సనామైర
వినవె | ఇదినిపుగనవె | కీహరియనవె నిరతియు॥ పైర॥ ౧॥ తో నపద్మము లనుభవం
చి | యీదారుపువెరికె తె ఘనమటవె | మానపోన యీధరణిలోను | శ్రీరామునిమ
ది నెడబాటుకు॥ పైర॥ ౨॥ ధరణిలోను ధనధాన్యసంపదలు | గణేనరాముని మ
రువకువె | పరమభాగవతులైన మహాత్ముల | దుశైరి భజియి చూడె॥ పైర॥ ౩॥ వే
రుకతా శ్రీరామకీర్తనలు పాడుచు ఆనందించుచే | దండధరుడుమన కన్నుల
బడితె | ఖండించెడి వజ్రాయుధమే॥ పైర॥ ౪॥ గాలిపముదినీ కీలుతెలసి | యలమూ
చుగుణములను | గూల్చగడే | యెలకు యెనుచునాబుగు లక్షల | యోమలబుట్టుటకు
లటవే॥ పైర॥ ౫॥ సారాయణ చతురాక్షరినిరతము | పారాయణయని పాడగడే |
ధారుణిమంరిన పేంకటార్య సద్గురువిరుపాదము మరువకునే॥ పైర॥ ౬॥ నవ్వుకులసాం
గత్యముచే | పరసాధనమేవో చూడగడే | మేదినితె శ్రీయద్గిరామదాసుని | నాక్య
ముఖసాధనమే॥ పైరముకాదు॥

గీ॥ కాయముకుచిలేని నియమములెండుకు | ఘటముకుచిలేని వద్రసములేల | మ
నసునిల్చుకున్న మంత్రపతనెడికి | ధరమయద్గరామ దానపోష॥

—* మాయామాలినిగౌర రాగము- ఆదితాళము *—

౭౧॥ తత్త్వము॥ ఈసరజన్మంబెత్తినందుకు | ఇహపరమును సాధించవలె॥ |
మానకవద్గురు నామమునిరతము | ధ్యానముచేసెడి బూనినెటె॥ ఈస॥ ౧॥ వాదభే
దములుమానియు సద్గురు | పాదముపై శ్రమజెడవలె॥ | నాడువిందుకీ పాడుతె

చేదెనుకమ్మల చూడవలెన్ | జోడుగూడి యడబాయక నిరతము | గాఢమైనరతిగూ
దవలెన్ || ఈశ || ౩ || యెక్కువైన యెనిమిది గజముల | వాకకుక్కచేత గరిపించవ
లెన్ | ముఖ్యము గాయామూచుమెకములకు | చిక్కనివృత్తము నెక్కువలెన్ || ఈ
శ || ౪ || అన్నిమతముల చిన్నుదెలసి | యెన్నితైన మతమొకగవలెన్ | చెన్నమీరగ
ను పున్నపువెన్నెల | కమ్మలకుధ్యను గానవలెన్ || ఈశ || ౫ || ధరలో శ్రీమంతినవేంక
ట | మధ్యకువసు మర్కము నెరుగవలెన్ | అరసుగలేకను జననమరణముల | యెరుగ
నిసోహము మరుగవలెన్ || ఈశ || ౬ || జడముగడచి కుడియడములనదుమను | చెడుగు
డిగుడియని నుడువవలెన్ | తడబడకను శ్రీయద్గరామ దాసుడు | దృఢమున నుడిగ
దువవలెన్ | ఈవరజస్కంధేనందనుడు ||

గీ || నీవుజేనను మను నేనుసేవనుచు | నీశ్వయించినవాడు నిజగురుండు | అట్టితత్వ
మెరిగి విక్రమింపునిండును | ధరనుయద్గరామ దానసోహ ||

—* శంకరాధరణ రాగము- ఆదితాళము *

౭౨ || తత్వము || యెందుకేసందేహము | ఈనాన | నీకేయకేసందేహము |
యెందుకేసందేహ | మానందగూఢునిపాదార విందాభ్యాన్నముద్ర | పాంశుగనాం
దీనమిదవ || యెందు || ౧ || నిందువేదాకాశో | యాపుంచారాక్షుని | అందానుజేరిసా
దా | నందయోగమభ్యసించి || యేం || ౨ || పుటపాటామాలయందా | వటనీజమా
త్మనైయున్న | పటుతరమాగవానిపాదసేవజేయుచును || యేం || ౩ || ధరలొనుంతునవేం
క | సూర్యుంకరుగాతే | పరమకూఢమయన్న | వదవిగనుగొన్నకిదిపట | యేం ||
౪ || దాసోయద్గరామా | దాసకూనసయిల్లాస | కేశవబోధిపుమారి | బోసిల్గొయ్య
నప్పడు || యెందుకేసందేహము ||

గీ || తామరజలముచే దడియకుంకినయట్లు | నట్లనెవరిపూణా మమరియుండు
జ్ఞానవిజ్ఞానసజ్ఞాను లట్లుండురు | ధరనుయద్గరామ దానసోహ ||

—* మాయామాలవిగౌర రాగము- ఆదితాళము *

౭౩ || తత్వము || తెలసితేవరిపూణాభావము | అలనయెమియులేనిది | మూర్ఖు
లకలువములు | ఖండింపనస్తరు | కారణంత్రెయన్నగి | తెలి ౧ ధనుకనీవద్యాక
పుర | నహస్రారవీధినియున్నది | గుంట్రిపువట్టెయిదెలలతి | జడియమిలేదన్నది ||
తెలి || ౨ || యెందుజూచిన నిందున్నట్టికి | ముందుతానైయున్నది | యాసందుదెలిన ము

హతులకు । యానందమొసగెదనన్నది॥ తెలి॥ ౩॥ నాదభద్రములెనిది । యాభాత
మైతానున్నది । వేదకాస్త్రపురాణగాథలు । యేలనిలువైవన్నది॥ తెలి॥ ౪॥ త
క్రియలెనిది । తలవాటికివైవన్న । నల్లకలవలువైవన్నము । నవనామమనన
ది॥ తెలి॥ ౫॥ ఎన్నకకృముగానిది । అదిగుకకావలనున్నది । తన్నతాదెలిగువన్న
దు । తవ్వములవైవన్నది॥ తెలి॥ ౬॥ నతతమును మంఠనవేంకట । హితగురునిసమ్యత
మిది । శృణులుమీదైయతులకును । పరగతులుజూపుయనున్నది॥ తెలి॥ ౭॥ ఆశలేమి
యాలెనిది । హంసోహమనుచునున్నది । వానిగనుక్రియక్షరామ । దానువకవైయ
న్నది॥ తెలిసేవరిపూణా॥

౧॥ కామమెదలి ప్రాణిగులు జెందకముందె । సోహలిహ్మమునందు తెరవల
యె । కామమందుండి యుగచరిరి బుధులిట్లు । ధరమయక్షరామ దానసోమ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆటతాళము *

౭౪॥ తత్వము॥ కనుగొంటినమ్మ । బ్రహ్మమునాలో । కనుగొంటినమ్మ । కను
గొంటినమ్మ గురుకరకావటాక్షమున । వినినాచునమ్మక । పరులుజూచిటివాని॥
కను॥ ౧॥ భయమొందుకమ్మ । మనహలిదేవుని । వియగలెనమ్మ । ఆయ్యనిదిర్వన ।
మయ్యెదెలునిసేద । చయ్యనతనలా । ప్రనన్నమయ్యెడివాని॥ కను॥ ౨॥ వద్యనవకమున ।
యానవనకలుగులు । బంధించుకున్న । చిద్విలాసమున । యాశ్వంగారపురిబార్చి ।
గంగయముకులకర్మ । దొంగవానిరాత్రి॥ కను॥ ౩॥ ఎన్నకటమ్మ । పురుగుమన
లో । పున్నాచోయమ్మ । పన్నెమీరగభుజలా । చిన్నపైలయందు । మిన్నోడిధంబు
లై । యన్నకమ్మపును॥ కను॥ ౪॥ అందున్నారమ్మ । మందినవేంక । హయ్యలేకా
మ్మ । నందేహమేల । యీసాహసారవీధిని । యిందున్నదినిమ్మ । తలగొట్టినవా
ని॥ కను॥ ౫॥ అశహకముల । గురువరునికృపచే । కోపనోసి । వానిమీరయద్ద ।
రామదాసుదత్త । ఒకదీక్షచేగురుని । పురాణముచేకమున॥ కనుగొంటినమ్మ॥

౧॥ వంశపరిశిల్ప పట్టబయలైయుండు । గుట్టుదెలిసట్టి గుణులెల్ల । జలభు
టంబులోను । చంద్రనిరందంబు । ధరమయక్షరామ దానసోమ॥

—* మాయామూర్తినిగోళ రాగము- ఆటతాళము *

౭౫॥ తత్వము॥ కాంతితిమిరముగానిది । ఘనమహాత్ములకు నెరుకైనది । కాం
తగుణ బుధకపుల హృదయము । సంతవేడుకయొన్నది॥ కాంతి॥ ౧॥ చింతలేమియులే

క. యీజగమంత ప్రచురంబైనది । అంతఃకుంతసేల తమతమ । అత్తల్ పలయున్నది॥ కాంతి॥ ౨॥ నకులుత్తేత్రములన్నిదిరిగిన । నకులకదికొరగానిది । కుచురుగ బ్రహ్మం దపురమున । కుండబాగ్రమునన్నది॥ కాంతి॥ ౩॥ చరాచరములుగానిది । అక్షరము తానైయున్నది । కరమనస్థురుపాదలిభా । ప్రసాదమున వశమౌనది॥ కాంతి॥ ౪॥ మాటలకు గనవడనది । తనమనసులా దృఢమైనది । వాటముగగురు సూటిదెలిసితె । వాటకులభముమైన్ది॥ కాంతి॥ ౫॥ ఆడదిమగవాడుగాకను । యేడబాచినయున్నది । రూఢిగగనుగొన్నవారికి । చూడచోద్యుంజైనది॥ కాంతి॥ ౬॥ కుండ్రలైదునుజూచుటకు చిద్రూపుతారకమైనది । నిద్రవలె మర్దుపైనయోగము । నిష్కల్పనమాదభి॥ కాంతి॥ ౭॥ అరకురలుకురిలెనది । హంసోహరూపకమైనది । యీధరకుచంతిస వెంకటప్పమ । చలవిధిగవము అయినది॥ కాంతి॥ ౮॥ అటబూటకమైన కలియుగ । నాటకముగనుగొన్నది । నూటిగను క్రియదగ్ధరామ । దాసుకెరుకైయున్నది॥ కాంతి॥ మిరముగానిది ।

గీ॥ కంటికింబైనట్టి కంఠముక్కటిచాలు । పెంపుజేసినెల్లొక పెండేల । పరముదెల్పుచున్న । పద్యమొక్కటిచాలు ధరనుయదగ్ధరామ దానపోష॥

—* మోక్షాని రాము అటతాళము *

౭౬॥ తత్వము॥ గనుగోనలేమి బ్రయుహారబ్రహ్మం । బనుదీనమునమ । కనుగోనలేమి । యేఅమమానమునలేక । వినయమారగ । శ్రీధర్గురువరులమగూడి॥ కమ॥ ౧॥ కరుణదీరగను । గురువరునమంత్రము । మరునకెప్పుడును । చిరచిరమధరయందు । కాయపురమునకు । నరుదెండయోగులు । చరాచరములుగాని । యేకాక్షరముగని । సుస్థిరమునొందిరి॥ ౨॥ ౨॥ కల్లగాడ్చినది । యల్లమునకిత్రుని । యునిగిగనుగొనుడి । కల్లనేనికల్పిచ్చును । యానల్లతామరపద్మములమై । పిల్లవానికిదెచ్చి । యవ్వలపల్లవాధరి । నైక్యమొందుట॥ ౩॥ ౩॥ కరుకురాళ్ళకును । వెరచెడిమనిషును । కొరతనేయదలెను । క్లిరళరంబుగనీకునీ । కతకావై బ్రహ్మాండమంతయు । గురుకుగసాధించికడకుట । మరుపులేనటువంటిచిత్కళి॥ ౪॥ ౪॥ యెంతైనఘమలే మంతినవేంకటాచ్య ముష్టురులు । చింతనీకేనేటికని । నావంతలన్నియు । మాన్పినట్లురు । మంతరముచేసికు । నేవనియించునని । నమశాంతపరచెను॥ ౫॥ ౫॥ రూఢిగవినుడి । బ్రహ్మముమీలాఁ జూనిగనుగొనుడి । వెడలియరమరులేనిగురులల । నడిగియనుభవ । మైనతత్వము । పుడమిలాక్రియదగ్ధరామ । దాసుడిది పృకటించెభువిల్లా॥ ౬॥ ౬॥

గీ॥ బాధగురువుజేయు | బోధలర్పయగద | మధ్యగురువువచ్చి | బుద్ధిబోధితు
వస్తువుండుగల్గి | దుర్గుణంబులుదాపు | ధరమయద్గ్రామ దానపోష॥

—* మాయామ.శివగౌర రాగము- అటకారము *—

౨౨॥ తన్వము॥ హరిహరిహరి | హరియనుమ | సస్థురువరుమంత్రము మరువకు
మా | దశవిధనాదములనువినుమ | పరదేశులతోబాదాడుకును॥ శ్రీహరి॥ ౧॥ మూడు
మూళ్ళపొడునై న కోటలో | ముక్తికాంతప్రేమామగూడి | పెడుకలర తనదీనిమీటు
చును | పాదెడిప చాక్షరివినును॥ శ్రీహరి॥ ౨॥ భేదముచాభ్యాసుడవై | హరిచానదా
సులకు దాసుడవై | నీవుల స్నేహము | రోసిపరాత్వర | కాచిబ్రోవుకుని | యోచన
చేయుచు॥ హరి॥ ౩॥ మూరెడువెత్తెడు శత్రులునుశత్రును | మూరెడిచిత్త్ర నిల్వగను
కు | ఆరుపుట్టలను చుట్టినపామును | నూరెడించెన్నేదిగనుమ | శ్రీహరి॥ ౪॥ పోడ
శభావమరూఢెరిగి | ఈవిడుగవాక్షల మేడలవై | యేకాక్షరి మంత్రాభ్యాసుడవై |
యీలోకమంత తానెతానని॥ శ్రీహరి॥ ౫॥ యిరువైయొక | వెయ్యరువందలు |
యందుప్రమాణముబోధించి | ధరలోమంతిన వేంకటార్య | నస్థురువరు పాదములు
వకును॥ శ్రీహరి॥ ౬॥ నచ్చకుల సాంత్యముచే | పరతత్వమేదా | పరిశోధించి | శబ్ద
రహితమును | బోధించు శ్రీయద్గ్రామదాసుని బోధయింను॥ హరిహరిహరిహరి॥

గీ॥ అన్వనప్రతులేక | హింసలెందెడివాడు | పరభావలహరీర భిష్టుడగును |
భిమసిపట్టదము | కేతతిసుమముకు బనికట్టు | ధరమయద్గ్రామ దానపోష॥

—* తాదనామక్రియ రాగము- అటకారము *—

౨౩॥ తత్వము॥ రామరఘుకులసోమ | నామర ఆలకింపకదేమిర | హనుకుం
దకు మిగులపాపిని | బ్రోహవైచెడిపోరి | అత్తారాముడు॥ ౧॥ చాలగనినామకుం
త్రము | గోబ్రచుంటేమేది | ఆలికిల్లలు యెవేయురిలో | కాలుచిక్కడిపోయిర॥
అత్తా॥ ౨॥ దేహగేహములూ భిక్షుని | మాయబోబడియుంటిర | సహాయమెవ్వరు
తేరు | దీనికుపాదుతుడోదెల్పర॥ అత్తా॥ ౩॥ కృతకమును విడచినునే | వేరక
లెవనుకుంటిర | ఆరుగురుశత్రులు రలయికు | దారిజావుచుండెర॥ అత్తా॥ ౪॥
మూడుసుఖములు శాశ్వతంబుని | కాడిరినిగొన్నాత్మర | రూఢిదెనియగ మూడుఅశలు
బూడిదేపాలాదిర॥ అత్తా॥ ౫॥ పంచేంద్రియంబులు | వంకలేకను | వంకలంబై
యింటిర | మంచిరకమున నీటినే | సాధించనేరనిసింహర॥ అత్తా॥ ౬॥ సంతకాదు

జీవితాదిభయపడి | చింతనాంతునుంటిర | యింతలోనుంటినేంకట | పితగురు
భక్త్యవగర్భితః ఆత్మా || ౭ || వస్త్రమీరగ కొమరగిరిలో | మన్నశ్రీజగధీశ్వర | యెన్నతశక్య
ముగానిబ్రహ్మము | తిన్నగగనుగొంటిర || ఆత్మా || ౮ || చెడ్డతనమునువిడచియోగుల | బి
డ్డనై యున్నాడర | యడ్డరామాదానవృదయ | నివాసనిగునుగొంటిర || ఆత్మారాము ||

గీ॥ చల్లలోనునెన్న వమరనమైనట్లు | కాయమంతుపరము | నిమిడియుండె | చల్ల
వరచినట్లు | ఉల్లంబుదరచితే | ధరనుయడ్డరామ దానపాప ||

—* మాయామాళివిగోళ రాగము- అటకాళము *—

౭౯॥ తత్వము॥ వ్యవసాయముజేసేవారము! యీఅవనితోపలకాపువారము |
నవజ్ఞానపూరము వీధివారము | నవనీతచోరుని భక్తవరులము॥ వ్యవ॥ ౧॥ అండపిం
డబ్రహ్మాండము | మేముమెండూగ వండించినారము | పుండారీకాక్షునినామము |
యీపుడమిలంతట జల్లినారము॥ వ్యవ॥ ౨॥ మిక్కిలి కష్టించినారము | చీడుగ్ర
క్మానవండించినారము | ముక్మానతోకోసినారము | చక్కానికుప్పలు పెట్టినార
ము॥ వ్యవ॥ ౩॥ ఘనమూగవండించినారము | అనుదినమును చూకిదియెవరము | ప
రిబూనిబుట్టువంటి ధనమూను | భక్తవరుల పాలుజేసినారము॥ వ్యవ॥ ౪॥ క్యారజ
నముల పొందుగోరము | పరదారధనమునుజూచి భ్రమియము॥ | పరులుయేమన్న యి
లువైనవెరువాము | యీధరలోనద్దురుబోధమయ్యెము॥వ్యవ॥ ౫॥ చింతలచేప్రాప్తులు
చ్యము | పరమశాంతూని చుదినంతేవారము | వంతలేకమంతున వేంకటార్యుల |
చెంతజేరినట్టివారము॥ వ్యవ॥ ౬॥ సూటిగనద్దుతినికూటము | జిహ్వపీతంబునై నిద్రే
వారము | త్రికూటమునహంసావాధానము | యడ్డరామదాసుని మోక్షయోగము॥ వ్యవ॥

గీ॥ గుణసీనునకు పరమగోప్యంబుదెలిసిన | దెలిసవుడు నోరుదెరచియుండు ||
కొట్టరిచెట్టునై | కోతిగూర్చునట్టు | ధరనుయడ్డరామ దానపాప ||

—* భూకాళ రాగము- అటకాళము *—

౮౦॥ తత్వము॥ మేలుకొలుపు॥ జీవమా మేలుకొనవే | మేలుకొనని తెరిచేవ
ను | చాలునీలలోనుసాక్ష్యము | జాలమేలనుజేసెదపు | గురుశీలుదెలియగదే | జీవ
మా మేలుకొనవే॥ ౧॥ తల్లియవరో తండ్రయవరో | తానయవరోతెలియలేకను | వ
క్యమరచి యుండనేలను | యెల్లకాలమున॥ జీవ॥ ౨॥ రక్తమాంసపురితిలోపల | కా
జాకలిగూర్చుంటెఫలతి | కర్మగూరుచు నుండెకాలుడు | మత్తుమరువగదే॥ జీవ॥ ౩॥

శిశునరములు పైనిచక్కని । తోళ్ళుగప్పిన వానిగానక । వ్రేళ్ళతోజపమాలదప్పితే ।
మూలమబ్బునలే॥ జీవ॥ ౮॥ మనసనీకొకమధ్యవస్తై । మాయలోబడద్రోయదలచెను ।
విససహించదు యంతమాత్రము । యద్గపద్దతిని॥ జీవ॥ ౯॥ క్యారబుద్ధిదలంచినరముకు ।
దారిదెలియకనేజీవులు । నరకకూపమునందుచోరబడి । నదియొగానకదే॥ జీవ॥ ౧౦॥
వచ్చిపోయేవార్నిజూచి । తుద్యగుణములు విడచియివ్వుడు । నిశ్చయంబుగ । అచ్యుత
తునిసిపక్తి నదుకొనలే॥ జీవ॥ ౧౧॥ ధరమమంతన కేంకటాచ్యుల । దాసునైకృతనొంది
నందుకు । పరమపదవినిజెంది । వ్రక్కతినిపరిహరించకదే॥ జీవ॥ ౧౨॥ వివరముగవరబ్ర
హ్మభావము । యిలమడుపులకలవిగాడు । యవనిలోక్రియద్గరామ । దాసుప్రదియమ
న॥ జీవమా మేలుకొనలే॥

౧౩॥ విటులనైజగుణము లెటులమాన్యగవచ్చు । యేటివంకనీర్వ పెవరితరము । కది
ననైనభార్య యిటువలెనటియించు । ధరనుయద్గరామ దాసపోవ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము *

౧౪॥ తత్వము॥ ఆచూకమెందుకేమనస । యీతనుపునిర్వముగాడుహంస ।
విసయమలగగుతుని । మనముననుబూజించి । గమగొనుము ఆమదినము । పనిబూని
బ్రహ్మమును॥ అను॥ ౧॥ సందేహమెందుకేమనస । బ్రహ్మపదవిగమగొను పరమ
హంస । పొందుగగురువతుని । మందిరంబునకేగి । యందుగురుపాదార । విందమలకు
నుమొక్కి । ఆనందయోగమును । బొందిసేర్పెటివలెను॥ అను॥ ౨॥ మేలుగానీలో
నుమనస । పున్నమూలమునుగడు పరమహంస । అలికిల్లులుజూచి । చాలభ్రమింజెం
దెదపు । కాలింకరులమచు । గేరిజేసేరిబుధులు । కీలుదెలసినపివప । చాలసఖమున్న
దట॥ అను॥ ౩॥ మాటలన్నియు వెద్రమనన । పాట్రటాటికేనే పరమహంస । నేటికై
ననువట్టి బూటకంబులుమోని । సూటిగతనకుమొగ । మాటమునుకేటింది । బాటమై
నట్టి క్రికూటమందునజేరి । పాటుబడితేమంది । పరమాధికమున్నదట॥ అను॥ ౪॥
యిప్పుడేగమగొన పెమనస । ముందుతిప్పలున్నవి పరమహంస । వెప్పినినావెల్ల తప్పు
యోమియులేదు । ఒప్పుగమంతన । కేంకటప్పనుజేరి । ముప్పదప్పించుమని చెప్పుకొను
లేమేలు॥ అను॥ ౫॥ మోసబుచ్చకుసుమిమనస । యద్గరామదాసుని పరమహంస ।
భాసురంబుగమోహ । మోసగాండ్లనువాసి । భేదరీముద్ర । అధ్యానమునదేరకుని ।
బొందినవారు । పరమాసురె యుండిరట॥ అను॥

౧౧॥ అజ్ఞానవృత్తితే । నన్నిదిక్కులుదిరిగి । చిస్సయాకాదునిజేరలేదు । సుజ్ఞాన
భవతీయము । జూచువలెనలోనె । ధరమయద్దరామ దానపోవ॥

—* మాయామోక్షగోళ రాగము- ఆటతాళము *—

౮౨॥ తత్వము॥ చూడవక్కనిదిన్నది । కడమేదగదిలోనున్నది । మూడురం
గులనుచూచుట । జలప్రవహింపుచున్నది॥ చూడ॥ ౧॥ వేదశాస్త్రపురాణములకే ।
కాదిదేవతనన్నది । వాదభేదములేనిసాధుల । బోధజేయుచున్నది॥ చూడ॥ ౨॥ గు
రునిభుంక్తిముగ్ధువారికి । వరములానకొనెనన్నది । తరముగానటువంటిపరముకు ।
తెరపుటాపుచున్నది॥ చూడ॥ ౩॥ పాపపుణ్యములేనిది । కనుపాపతోపలనున్నది ।
చూపుటోలోచనపుటాచితే । వ్యాపింపైయున్నది॥ చూడ॥ ౪॥ నామరూపక్రియలు
లేకదు । నాసికాగ్రమునన్నది । సామరత్వముజేయువారికి । భూమిలోగనరానిది॥
చూడ॥ ౫॥ ధరమందుంకెన వేంకటాచ్యుల కరుణజేసాచిన్నది । స్థిరతరముగయద్దరా
మ । దాసుహృదయమునన్నది॥ చూడవక్కనిదిన్నది॥

౧౨॥ కొద్దికాదుతన్ను గొప్పకాజెప్పుడు । గొప్పకాదునట్లు జెప్పుకొనరు । నిపురుగప్పి
నట్టి । నిప్పువలెనుండురు । ధరమయద్దరామ దానపోవ॥

—* మాయామోక్షగోళ రాగము- ఆటతాళము *—

౮౩॥ తత్వము॥ అహంకాయావనితనడతే । మోక్షార్థమైయున్నది । లేకమాత్ర
ముదోషమంటక । రాచకాంక్షలైయున్నది॥ అహ॥ ౧॥ కులముగోత్రములేనిది । యెది
కలుదిభంబులయన్నది । ఫలమునొందనివారిహలా । పాదుజేసెదనన్నది॥ అహ॥ ౨॥
విషాదిదిగ్ మేడమీదను । రూఢగాగున్నున్నది । మూఢుకాల్యలుదాటితే । నాతోడ
నూడుదరన్నది॥ అహ॥ ౩॥ దుష్టుతగ్గులేనిది । మనస్సిగ్గులేగున్నది । నిష్టుడలియని
కావలెతే । సిగ్గుండడుచున్నది॥ అహ॥ ౪॥ అందపించుమానిది । బ్రహ్మాండము
నకానున్నది । కుండలంగిమువందుజూచ । నఖండరూపంబైకది॥ అహ॥ ౫॥ ధర
మందుంకెన వేంకటాచ్యుల । కరుణజేసాచిన్నది । పరమభక్తురూపదాసుని । నిధి
మైనున్నది॥ అహంకాయావనిత॥

౧౩॥ కావ్యయావనము । కామారమునుగదచి । వృద్ధాప్యమునన । వ్యభూతము
న । వేదాగేహములండు । హేహంబువిడువక । ధరమయద్దరామ దానపోవ॥

—* మామూలముగా రంగము- అటతానము *

౮౮॥ తత్వము॥ మామూలముగా రంగము- అటతానము నరులార । మంచిగుణము
శ్రీయించండి । యెన్నివిధములైనా తిన్నగామరిదీని । గన్నవారలుభవిని । భవశ్రీ
అనుగడిగట॥ మాను॥ ౧॥ వీధ్యతేని బావిలోవోయినదులార॥ వేర్లులేని దెట్టుమొలచె ।
కాశ్యపకోతి వడికొచ్చునెక్కి । మెల్లనిభునెయ్యెను । పల్లవానాటిలో కల్లగాకను
మూడుపిల్లలతోపెట్టితల్లిపిల్లలుజగములెల్లదిరుగుచుండె॥ మాను॥ ౨॥ అటతానము
లమానుగదరొయినదులార । మొదలెక్కడోగానరాదు కుదుగుచెట్టు । కట్టు
నొమములు । వికసించె॥ మట్టదంబులచాచి । సారమంచియుగ్రోలి । భవ్యగామైచ
లు । యవ్వరంబునకగనె॥ మాను॥ ౩॥ చెట్టుజూధ్యై భ్రమిలేతోయినదులార । గు
ట్టుగునుడిగదెలియండి । వట్టిమొలుగుచు । గట్టిగావరించ । చెట్టుభిట్టములేకు ।
యట్టులవగుదునచే । బట్టినాచారెల్ల । పట్టుగావరించుచు । ఎవరినొలనుచునుండె॥
మాను॥ ౪॥ యీవృక్షమున । నొకపండుగలకోయినదులార । పుచ్చులకనాభ్యమై
యందు । పొచ్చుగామందినా । వేంకటాచార్యులు పుచ్చులయైనచెక్కి । రెండు
చిరములమధ్య । పండుతోజూడంగ । అంతపరంబుండ । పిమ్మనెడమున్నాభవిని॥
మాను॥ ౫॥ గురునిసత్కృత లేనివారోయినదులార । పరమకవచన జేరలేదు । భరణి
లోపలయెద్ద । రామదాసుడుబాని । బుధులకృపజేదీని । పిరిముగసాధించె॥ మాను॥

౬॥ కాకికోదెలియకు । యేకీయాభవమందు । తట్టపరిశోధించ । పండువేర ।
మనుషులలోమంచి । మహనియులులిరుగు । భరమయెద్దరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రంగము- అటతానము *

౯౦॥ తత్వము॥ వనితకోయలువంటి గురువును । మరచివేసెనులుంచున । ప
రితననకృపలారినధురు । పరమరహస్యముదెల్పెనే॥ వని॥ ౧॥ వెరువకనినాగిరముమై
గురుకరముప్రియమనజేర్చెనే । పరమపావనుడైన । హరివయగల్గెలుట పరమిచ్చెనే॥
వని॥ ౨॥ బానిగావరమాధమునకై । పోషిల్లబట్టబొందెనే । దాసదీపమదిదీచి ।
సోమరమవ్వెరున । కర్పితజేనే॥ వని॥ ౩॥ పూర్వవట్టివంటివెక్కిత । వివారములు
పొగొకెనే । సారసామును మంత్రజపము । సధానెచుని బోధింతెనే॥ వని॥ ౪॥ మా
యరంభువేయిమని । బుద్ధుడును ఆయుధమిచ్చెనే । దాసుగమగని మామముండ ।
నాద । సుపాద్యునే॥ వని॥ ౫॥ పరమగావ్రామధ్యమానిముఃఖముగాజూపించెనే॥

నశరుచును సప్తమనదయఁ బుహువయముగ గనుపించెనే॥ పాసె॥ ౬॥ నిరమగా మ్రొక్కంగ
డమందున । కురిడలా ప్రక్కనుండెనే ద్రుతిగా మంతనవేంకట । నైవరాయనిమరువనే॥
పాసె॥ ౭॥ లేచకమా పూరికమా కుంభాః చూచినంతయుదెచ్చెనే । వాసిగాశ్రయన్దరా
మాదాసురై । కృపలుచెనే॥ పనితలో॥

గీ॥ తరుణిగాంచివనము । మురియుచునున్నట్టు । ధనముజూచి ఆశ । పగిలిన
ట్టు । కడమమీనున శ్రీ స్థిరులుగా లేటికో । ధరమయన్దరామ దానపోష॥

— * నాదనామక్రియరాగము, ఆటతాళము * —

౮౭॥ తత్వము॥ వినరమూదావేదాంతవేద్యునిగ నరకుంత । వినరమూఢ వైది
తశమున । విర్రసగుచురియగ నేలను । మర్రియాకునబండియుండిన । కర్తినెచ్చెలి గా
ననైతివి॥ వినర॥ ౧॥ ఆత్మలోపల అక్షవంశ్యుల । యన్వయముపవరించి దాటక । వా
వ్యమన నాల్గింటితోడను । లయముగొందుచునుండ నేటికి॥ వినర॥ ౨॥ నిక్కముగ న
టకమలములనై । నిర్వికల్పనిగాగ లేకను । మమకవలరగమాటిలోబడి । మన్ననైదె
డిపోవనేలను॥ వినర॥ ౩॥ పనునాల్గిటియైచి । నెలకొన్నా లయము । నడున్న యా
త్మకుగానకను భువియందు డేలైము । లెన్నిదినిన ధన్యుడనదు॥ వినర॥ ౪॥ నానిలు
మీకుగనుతలుక్రిందుగ । మొలచియుండిన భక్తులనై । పయ్యెయగమధ్యమున వల్లము
సూక్ష్మముగ నముచ్చేహించుము॥ వినర॥ ౫॥ వాసి కాగ్రమునందుదిరిగెను । వాసిదా
మునుబట్టవేర్చు । వాసిగనుమంతనవేంకట వరగురుని । కరుణారసంబిది॥ వినర॥
౬॥ ధరణిలో శ్రీయన్దరామ దాసుదెచ్చినమాట నత్యము । గురుసూటిదెలియనివారలి
క నేజుటలాడిన । చేటుతప్పదు॥ వినరమూదావేదాంతవేద్యునిగ నరకుం॥

గీ॥ ఇళతురంగములై సెగిలెరుసింహంబు । పురినిదిక్కునరునికలంకయగుచు । నె
లతడప్పువారు తోకువయలువలె । ధరమ యన్దరామ దానపోష॥

— * మాయామోరగౌళ రాగము, ఆదితాళము * —

౮౮॥ తత్వము॥ రామనామయంత్రంబు నిది సునరావియోగమంద్రంబు । రామనా
మయంత్రము । రథస్థావది । కామత్రోధమాదు । సిద్ధిని సేవది । మహానామ॥ గు
డికున్నతెనవి । ఆపోభ్యోనగున గూర్చున్నది॥ రామ॥ ౧॥ మనవల్లములను । నోచ
డిదియగు । పంచభూతములు పన్నెక రథమున । వనమలబ్ధినిధినిధియై । నెలదియై

దిక్కయలెసిపట్టిరి | నద్దురుగామము చలువదీసుకొని | పెడేల్ పెడేల్ మని | యడల్
గొట్టిరి || రామ || ౨ || గురారెప్పదిరి బిక్కదం నడుచుచును | మోదముతో మూడేరులు
చాటి | పురుములవలె మేల్ ప్రణవముయై | అభిలషగంటలు సైకారుడేసిరి || రామ ||
౩ || ఇరువయ్యెను రథపువ్వకమైనది | ఇప్పుహితో గుణితకారులెరుగును | వీరులు నట
తరధీరులు ఘనబుధ | కూతులు సుగుణధికారు లెరుంగును || రామ || ౪ || యీనరరథకి
ల్లవజడబంధము | వివరించగ పామరులకు తరము | అవధమున మంత్రి వేంకట
అచార్యులు దెప్పిరి | వాయురథము || శ్రీరామ || ౫ || వాయురథము సూర్యయగను
గొని | తూయప్రవచము | స్వహము విడిది | వేడుకమహాత్ముల | కూడి చెలంగిన
యద్గరామదాసుని వృద్ధితాత్మము || రామగామయంత్రం ||

గీ || దృశ్యమెల్లను భరిని | నశ్వరుగులేపాడి | విశ్వమునెయ్యది | యుండుటె
ట్లు | తనువునిల్పడముకు | తరముగాదెవ్వరికి | భరమయద్గరామదాసపోడు ||

—* మోహన రాగము, ఆట తాళము

౮౮ || తత్వము || నీవెరుగవటరావ్రహ్మకందం | నీవెరుగవటరా మెరుగవటర ను
కునిపుత్రుడ | భరణిలోపల గురునిమంత్రం | మరువకను స్మరియించువారిని | దరికిజే
ల్చిన పరమచిత్తశ || నీవెరు || ౧ || అస్తినిరుమన్న వాయువు | అందమై నానకముబన్న
క | యోగిజహ్నదయమన | శ్రీహరి చాగుగూర్చున్న నంగ || నీవెరు || ౨ || మీరు
పుతెలుపు | నలుపులోపల | నిరుపమానమైన యెరుకను | తరది తరదియై | స్థిరత
రంబుగ తత్వరూపంబై నయోగము || నీవె || ౩ || నిందుగావ్రహ్మండమున | యాకుండ
లాగ్రమునందు వెలిగి | పండువెన్నెలపైటమండే | దండగుతులల అండజేరుకు || నీ
వె || ౪ || యాదవింగళ వివరమిదిగి | యాదుచుండెడికాడితాచుని | చూడకునిగు
రిపెట్టి పామును | జేరుకతా యాదించెనేర్చు || నీవె || ౫ || వేదశాస్త్రములన్నిచాధలు
యెందుబాదిన నుండుతేడ | పాండుగనదురునిక్కవ నీపాండికందుకు | పరమభూస్వం ||
నీవె || ౬ || వాసిన శ్రీకాకినాడ నివాసుడైన యద్గరామదాసు వృద్ధయమునందు యా
పరమేశ్వరుని పూజింపుచుండెను || నీవెరుగవటర ||

గీ || అభ్యుపనిషత్ములలో | నక్షరాకారుడా | పలుకవయ్యనీవు చింతకలెను | చింత
కలెనుబల్కి | చింతలు చావును | భరమయద్గరామదాసపోడు ||

—* నాదనామక్రియ భాగము, అట తాళము *—

౮౯॥ తత్త్వము॥ దీనిభావము తెలియవలెనన్ను । నీలోపలవల్లము । పూనిగను
గొనవలెను వినుమన్ను॥ దీనిభావము తెలియమన్నను । మానిలోజ్ఞులు గురునిపదములు
మానసంబున నిర్వివేద । నిభానముగబోధించునంతయు॥ దీని॥ ౧॥ భావనీ తలమం
కు । నవవ్యాసరవరపురమందు । నెలకొన్నారు మేడల । వివరగదిలోచేరియుండిన । నా
గుణమును । నేరుపునతాబట్టవలెనన్ను । నాగస్వరంబును । సారెసారెకునాదవలెన
న్ను । చిర్రానినలేచి । చేరిచూచుచునాడునోరన్ను । దర్పంబువిడచి । కేరినత్వము ।
ముద్దులిడునన్ను । మేరిమీసవారి నెల్లను । పారికరమును వినుమువానిని । గోరివట్టిదు
వారుగురువును । చేరిమంత్రంబెరుగవలయును॥ దీని॥ ౨॥ నిరుతేరితటాకమంకున ।
నేరులేనిచెట్టుమాలకను । కేరులేనివయీనిలచి । కారుమాతలు గూయుచుండగ । నోరు
లేనివిదాలమెక్కినను । వృక్షగ్రహంకున । చేరిపాంచుచు బూచుచుండెను । అవయీ
చేవ్వులు । కారకముగని । నత్వముండెను । అంతటపయీ । కేరుకేరుననకునసాగెను ।
మీరివటురోచునునకకము । క్కూరబుద్ధిదలంచితిని । ప్కూరగముగ । మ్రింగివానిని
కారరూపం । బగదిపోయెను॥ దీని॥ ౩॥ చెట్టుమీదకుగలవురెండు । పట్టులందునరెం
డుపాములు । మిట్టిమిట్టిపడుచుకుండగ । పట్టుకొనగవాటిమీదను । దిట్టమైవరెండు
గ్రుడ్లన్ను । అందునకాటుక । పట్టచక్కనిగ్రుడ్డులిడునన్ను । అగ్రుడ్డులొకవల । బు
ట్టెనొకచెరి చోద్యముగనన్ను । అనాతికడుపున । బుట్టెనొకమర్కటముగనుమన్ను ।
అట్టిమర్కటమపథకంబున । బుట్టెనొకపెనుభూతమంచన । నట్టెవెలుగుచునున్నవ్యోతిని ।
పట్టుకొననేర్చెరుగవలయును॥ దీని॥ ౪॥ రక్కముక్కులేనికాకి । దిక్కులేల్లవదిరి
నిరాగను । ప్రక్కనుండిననక్కపిల్లి । గ్రక్కునమదిగమ్రుంగుచుండగ । దిక్కులేకను
నడలపాగేను । తలుకుననోచినొక్కి । గ్రటుకున । మ్రుంగిపోయెను । అంతటకోడి
కొక్కో । కోయనిగూసెను । మరియొక్కమిత చక్కగావినుపించు భువిలోను
మక్కుతాతొలక్కదోను । నిక్కిగజముల నెనిమిదింటిని । స్వక్కగాచి । దిగమ్రుంగి ।
చనితానెక్కడ । చెయిచిక్కనుండెను॥ దీని॥ ౫॥ నన్నెక్కెక్కెన లోటలోపల । క
న్నెద్దరు పూలుగోయగ । నెన్నెరుకులవాడుచూచి । కన్నునెగలుచేసిపినునగ్గ । పా
న్నిచాటుకుపోయినిలచిరి । అంతటవాడు కన్నుతెరిగి చేయబూచిరి । ముద్రోయిన
గ । కన్నవారంచాడుజేరిరి । మురుకనుజూచి । కొన్నకుగదని రతులగూడిరి । పరికిం
చిచూడగ । కన్నకొడుకని నాడనించిరి । కొన్నివినుములు గడచినంతట । కన్నతండ్రి

ని. పెండ్లియాడి | అన్నభావముజేసి | అదివరకన్నరూపము | విడచిపోయెను || దీని || ౧ ||
 కల్లగాదిదినుముజెప్పెద | తొల్లిజరిగినంతయుగతి | నెల్లసమయములందుజెప్పటకు |
 నొల్లగాది వొక్కమనుజుడు | తల్లిదండ్రీయులేకలుట్టెను | బుట్టినవెనుక | తల్లిదం
 ద్రీయుగలిగియుండెను | తరువాతతనకు | పెండ్లిలేకను సమలులుట్టెను | మతమేది
 రాయది | యెల్లవాడెరిగ్గునుడిచెను | కప్పుకాడెనులుచులేకను | కడవయొక్కటిబట్టి
 గట్టిగ | మెల్లిమెల్లకవాచిసేపు | పెరుకువాతొ | తోడిపోసెను || దీని || ౨ || గురుక
 ట్టాక్షమాలేనివారికి | మరుగుపరచులు | నెలియవెంచున | నరమరలులేనట్టిగురువుల
 నడగియనుభవ | మైనవాక్యము | వివరముగదెల్పెదను వినుచున్న | యీభావమునకు
 ది | తరచితరచి గ్రహించవలెనన్న | యీప్రకృతిగుఃఘము | మరచిసద్గురులేరవలెన
 న్ను | గురినిలిపిసత్వము | నిరతమును తాచిల్లవలెనన్న | సరసముగ యీతత్వము
 నుగని | పరమహంసలు సంతసెల్లగ | భరమమంతున వేంకటాచ్యులు | క్షరమగారద
 యించెతత్వము | దీనిభావము దెలియవలెనన్న ||

గీ కృారసరువంతె | మేలుజేసినగాని | కీడుచెచ్చువాడు | రూఢిగాను | ఘన
 లుపాలుద్రావి | పరగవివమిసెనెల్లు | భరమయద్దరాను చాచిపోవ ||

—* నాచనామక్రియ రాగము- ఆలకాగమ *

౧౦|| తత్వము || నానాతత్వమునకునేల | యామానవాదులతోడ మగల
 గానేల | కామనస్తుముగట్టనేల | అయ్యోకామగ్నిజ్వలనేల | కామనేల || మాయ ||
 ౧ || ఈతదర్శియములాదికి | ఆహారోపమంతములాను | లోయవాడేల | తేవభా
 వలుతోపనేల | పరమాపదానుమానిది | దూరగానేల || మాయ || ౨ || తరభావము
 గోరనేల | అల్లపరభవములైతి | భ్రామవదానేల | భారతమునుజావనేల | మెప్పుక
 రముగానినరుల | దండించనేల || మాయ || ౩ || బాటకంబులునమ్మనేల | పొట్టమాటి
 నైవరహరు | గురునగానేల | నీటిబుగ్గనివమ్మనేల | బామ్మలూటకంబిది నేయమా |
 టరింకేల || మాయ || ౪ || మాటలేటికిఁగితో వాదా | ముచ్చాటికిఁదెల్పిన | నాటగాలేదా
 మావిదెయ్యంబునగ లేదానల్ల కాటికేగినదాక | లేటపడరాదా || మాయ || ౫ || అలులిడ్డ
 లువెంటరారు | చెయ్యి కాలాదువరకు | నికానానీపోయి | కాలచెయ్యికిగినరారు
 అంత్యకాలమందునీతో | కదలేరదారు || మాయ || ౬ || కామదులకన్యందరాదా |
 లోనకలుషే ద్రియములాను | గట్టిగారాద | మునువతనము విడురాగ | సద్గురుపా

దములు సస్మరిశామిచాహు మాయ॥ ౭॥ అరుమాదును దెలుసుకోరమాదారుమా
 యములాను నమరియన్నదిర । కారణమదియెనముగముర । పూత్యకారమైపు
 త్తది । కేళారమైనదిరా॥ మాయ॥ ౮॥ అష్టకమలమండనదిర । పరమనిష్ఠచేరనున్న
 ప్తి । నిర్వికలగోసర । సప్తతానైబరగుకసర । చాలకప్తమొందితగాని । కనరాదు
 పోరా॥ మాయ॥ ౯॥ గురుహృదులుబట్టుకొనర । సద్గురుబోధలనుబట్టి । గురుకుగ్ధా
 సర । గురిబోధగురువున్నదిసర । అల్లగురువాదునవెల్లు । గూడియుండునరా॥ మా
 య॥ ౧౦॥ పరమాధికమునుగోహంపుముర । కల్లగురువులాజేరి । సీగురిబోగొట్టుకుర ।
 ధరమస్థమనదానివర । అల్లకరుణ దే కటరత్తుకది జేరమనరా॥ మాయ॥ ౧౧॥
 గీ॥ కనుభవశుభ్రతేమి । కిరుణచేమనుబసని । క్షీరములునానెగును । కోకలర ।
 ఉత్తమపురుషుల । కత్తెమట్టుకను । ధరమయల్లరాను దానపోష॥

— శ్రీ వాదనామణియ రాగము - అటతాగము ౫ —

౧౧॥ తత్త్వము॥ మాయాభవ మయన్నది । చూడమనను కింపనన్వరిన్న
 ది । అహమారుమోటియగుచు మది నెంచియాడగ । విషన్వాబధద్రోయమన్నది॥
 మాయ॥ ౧॥ చూడకెక్కడగానన్నది । అనుకుడలపైగ గూర్చున్నది । ఆయోమమ
 దలుదాటి యోమలతానుభూనిత । సిద్ధజోలైబరగుచున్నది॥ మాయ॥ ౨॥ సార
 మరిగినదాననన్నది । సంసారముతో బాధనన్నది । విహ్వ । సారరహిత । సంసారసా
 ధులతోడ । సరసమాదును నవ్వయన్నది॥ మాయ॥ ౩॥ అరుమాదును దాటియున్నదిః
 చాలిగారముతో బెదిగుచున్నది । ఆయారుమాదునుదాటి । ఆవ్వలాజూచిత । ఆత
 తానై బెదిగుచున్నది॥ మాయ॥ ౪॥ సరసీజకరమొక్కటన్నది । అంబునరసీజమును
 గనుగొన్నది । తల్లసరసీజమండన । సారమంతయగోలి । పరమహంసైబాయచు
 న్నది॥ మాయ॥ ౫॥ పరిచు విస్తలలాననన్నది । రూనిందు వేడుక నాదుచున్నది । ఆ
 పక । అంబుండిండ్రిచిహ్నోదములతో జే । పరమాకమైగోయమేన్నది॥ మాయ॥ ౬॥
 మాటిమోటిబుట్టుచున్నది । పూనినది బోధనమున్నది । యేహోటులునాతోటి ।
 సోటిరారము । ముమ్మాట్టికే । తాదాప్యమన్నది॥ మాయ॥ ౭॥ మూలమంత్రముగ
 ననినన్నది । అమూలమూలకల బూడిచున్నది । మూలమగ్ధ్రంబుండు । మూదుమూ
 లుకలెత్తి । మూలగూర్చుగూడియున్నది॥ మాయ॥ ౮॥ గురుపాదములుజుట్టుచున్నది ।
 తిగుకీమూలమును దెలియచున్నది । గురుమూలమునుదెలిసి । గురిగల్గినాచిన । గురితో
 నగురువునెన్నది॥ మాయ॥ ౯॥ గురురూపమునవెల్లుచున్నది । వహ్వ । గురువులగు

దుష్టాననన్నది । కరుణనుంఠిన । వేంకటరత్నచాప । హృత్క-మలకుంఠన గూర్చున్న
ది॥ మాయపురం॥

గీ॥ పాగిలహనికంటె పాపమింతయ్యుది । గానపాగిలహని జేయరాదు । జీవో
టియెల్ల । శివునిస్వరూపమి । ధరమయద్దరామ చానపోడు॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆటతారము *

౯౨॥ తత్వము॥ దీనిభావముదెలియర । అనందవదనిజెందర । దీనభావము
నపరమపదముని । ఆమదిసముగమగొనుముర॥ దీని॥ ౧॥ రక్తముక్కులేనికాకి । దీ
క్కులన్నియుదిరిగెర । ధిక్కరించొక దోమచానిని గ్రక్కునకు దిగమించెర॥ దీని॥
౨॥ చావులేనిదివరవనున్నది । నీవుయిదిచోధించర । జేవులేయొపాడుకుటముకు ।
జేవురాదుమజూడర॥ దీని॥ ౩॥ కొండమీదను రెండుపాముల । మెండుగనాదించర ।
మందూగ్రమునందునుండెడు । దండిగురుదయకోరర॥ దీని॥ ౪॥ చాదభేదముమానర ।
ఆభారరక్తముమీదర । సాధుసద్గురుబోధని । ప్రధానమెవ్వరుండర॥ దీని॥ ౫॥
శ్రాకటముగనమ్మర । యాలోకమంతయుజూయర । జోకతోయోకాక్షరదైత్ర ।
లోకముమూసానించర॥ దీని॥ ౬॥ వానీగమంఠనవేంకట । దేశమనిభూజించిర । భా
సురంబుగయద్దరామ । నామదిది యొచ్చెర॥ దీనిభావముదెలియర॥

గీ॥ తలచినకార్యంబు । తక్షణంబునజేయ । కొరగాదుభావతి । కొడుకుకైన ।
భక్తవలంపకున్న । ముక్తిచోవుత । ధరమయద్దరామ చానపోడు॥

—* మోహన రాగము- ఆటతారము *

౯౩॥ తత్వము॥ మెండుకేషహపాండుగోరాదవు । పైవెక్రిమనసా॥ మెండుకేష
హపాండుగోరెదవు । మెండుకేషహపాండుగోరిక । ముందువచ్చెటి చేటుగానక । నీ
టిపైవెలకొన్నటుద్దుక । కాన్వితంబునతలర నేటికిని మెండు॥ ౧॥ ఆలివిద్దలుయెడి
యెరిలో । కాక బెడితివీక్షించెలియక । మేలుకోనిలాసనివె । కాలరక్తము తిరిగిపో
యెను॥ మెండు॥ ౨॥ కామగుణముకుగట్టకను । పరభామలకుగని గ్రాంతినొంది । రా
మనామము । మరచిభవెలో । కామరత్నమునొందుచుంటిని॥ మెండు॥ ౩॥ దుర్మార్గు
వృత్తినిమలగుచును । సన్మార్గమేదోదెలియనేరక । మరస్కలంబైవట్టిమహమ్మల ।
మరుగుదెలియని । మాటలాడెడు॥ వేండు॥ ౪॥ చాదభేదముచేర । నీవపరాధములు ।
వైవెట్టుకొనుచును । సాధుసద్గురుబోధదెలియక । నాథలోబడివాళనొందెడు॥ మెం

కు॥ ౧॥ దానిగామంతినవేంకట । వరగురునికరుణారసంబున ఆశపాశములన్నింటిని ।
 కేశపునినుతిజేసిపొగడుము॥ యెందు॥ ౬॥ క్రూరబుద్ధినిభక్తవరులను । వేరుకాయకు
 యెంతమాత్రము । ధరణిలోశ్రీయద్గ్రామ । దాసుమాటకు । మీరినడచెను॥ యెందు॥
 ౧॥ శృతిస్మృతేతిహాస । మాత్రంబుదెలిసియు । మతభేదములయందు । మర్కమె
 రిగి । సమస్తకులకునుసాక్షిసేకదా । ధరసుయద్గ్రామ దానపోష॥

—* మాయామాలవిగౌళ రాగము- ఆదితాళము *—

౯॥ తత్త్వం॥ చెదరిపోకనిలుచు । మనస । హృదయకమలమునను । ముదముననగ్గురు ।
 పదములువదలక । కుదురుగనిచునుపు । గడుముచుపదపడి । చెద॥ ౧॥ చరస్రపాటక
 మును । గనిగురుధరస్రముడవకుము । మర్కమెరిగి సత్కర్మనాచును । నిరస్థలము
 న । నీనిజముచుదెలియుచు॥ చెద॥ ౨॥ మూడువేడుకలను । గూడెడివాడే చెడుచు
 దృఢము । నేడునీకుమేలోడులేదు । యిదిచూడుమునినునుపు । గూడినవేడుక॥ చెద॥
 ౩॥ బాతిభేదములనూజేయుచు । నూతినిబడబోకు । పాతకములు వివరీతముచేయకు ।
 ఛాయానికత్యాజేత్రపునవై॥ చెద॥ ౪॥ బంధముక్తియనెడి । భ్రమలనుపొందనలవిను
 మి । ముందునిపుయెందుంటివో । అంతసనీవానందమైయుండుమి॥ చెద॥ ౫॥ పరి
 పరిభదములను । నీనిజగురుతుదెలియవలెను । ధరలోశ్రీమంతిన వేంకటగురు । వర్యులు
 నీవును । ఒకటేయనుకొని॥ చెద॥ ౬॥ అఖిలరూపములను । నీవెలయినతెజసునియు ।
 పాకట్టముగ శ్రీయద్గ్రామ । దాసుదురచియించెను । లోకవిచారణ॥ చెదరి॥

౧॥ యేకాక్షరినిగూర్చి । శేడ్రలోజపియించు । లోకమునయెట్టి । వివేకులెల్ల ।
 రాకపోకలులేని । రహస్యంబుగాంతురు । ధరసుయద్గ్రామ దానపోష॥

—* మాయామాలవిగౌళ రాగము- ఆదితాళము *—

౯॥ తత్త్వము॥ ఓంఓంఓంఓంఓంఓయనుమా । ఓంకారప్రణామనాదమువినుచు ।
 ఆహంబ్రహ్మసిద్ధిసాధిశృతిని । నీఆత్మనువికృతు । జేసుకొనుటకై॥ ఓంఓం॥ ౧॥ పు
 ట్టుటగిట్టుటలేదునుమి । పరిపూర్ణమొకమిది విరువకమి । గుట్టుదెలసియీవట్టి
 భ్రాంతిలో । పట్టుబడక । యాబట్టుబయలుగని॥ ఓంఓం॥ ౨॥ యెక్కువతక్కువయ
 నుప్రకృతిలో । చిక్కుబడక ముఖ్యముగనుచు । నిక్కముగ మట్టుమలంబులపై । యె
 క్కుట్రపొక్కుమును । చక్కగగాంచియు॥ ఓంఓం॥ ౩॥ తనపుజూచుకొని భ్రమయకు
 మా । తనలోగురుగురుట ఘనమునుమి । విషయమేతో కమపాపలతోపల । అను

స్వరూపమును | బెనగిఘనముగను || ఓంఓం || ౪ || సతులుసుతులు బాంధవులుమనకు | పరగతులుజూపగలేరునుమి | మనినన్దురుని | హితవుగనమ్మితే | వితలుదీర్చి రఘోంచునుమి || ఓంఓం || ౫ || ఈషణములుయమ పాశబంధములు | గోసివిషయములు | రోయునుమా | భాసురముగ శ్రీమంఠినవేంకట | దేశకులనుగని | అశ్రితుండవై || ఓంఓం || ౬ || సర్వమునీవైనావునుమి | యామర్త్యమెరుగుటే | ముక్తినుమి | నిర్మలమున శ్రీయద్గరామదాసురు | బోధించిన | భర్తమువిడువక || ఓంఓంఓంఓంఓం ||

గీ || అక్షరంబులురెండు | కుషీలోబరియించి | దృశ్యములలోపల | దృక్కుగాంచి | తత్స్వరూపమనుచు | దలతురమనస్కులు | భరమయద్గరామ దాసపోష ||

—* అసాపేరి రాగము- ఆదితాళము *—

౯౬ || తత్త్వము || సోహం సోహం సోహం యమరును | సుఖముసోంధవలెరా | దేహము శేహము మీదనుమోహము | దృందివేయవలెరా || సోహం || ౧ || త్రిగుణము లనియిడి | వగవాళ్ళనుగని | తెగవేయగవలెరా | వగవకఅరిషద్వగవాంధవుల | తగంబెట్టవలెరా || సోహం || ౨ || కోరికలనియెడి | నరకమాపమున | తొరకయుండివలెరా | తర్కములాడెడి | తామసగుణమును | కొరికిచంపవలెరా || సోహం || ౩ || క్లిరతరముగ | నీలోపలపాతలా | కొరతనేయవలెర | కరకమైన పట్టుక్రివకాలో | కలసియుండవలెరా || సోహం || ౪ || ఈషణశ్రీయమును | విడలియుగురుని | ఆపానజేయుమురా | వాసిగామసహస్రారమందు | జగధీశునిగవలెరా || సోహం || ౫ || తులుగమంఠిన | వేంకటార్చుగురు | కీలుదెలియవలెరా | హలధాగమున | వాలలాడుగురు | లీలజూడవలెరా || సోహం || ౬ || మలిమంచుడవై | ద్విధీయాక్షరమును | స్తుతియించగవలెరా | అతులితముగశ్రీయద్గ | రామదాసురు | యనుభవమిదిరా || సోహంసోహం ||

గీ || చతురాక్షరిమంత్ర | ధ్యానంబుసేయుచు | హితశత్రులాఢుని | హతముజేసి వ్రతమునల్పువాడు | అతనెపోబ్రహ్మంబు | భరమయద్గరామ దాసపోష ||

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౯౭ || తత్త్వము || నారాయణ | నారాయణ | యమరును | నమ్మిష్టరింతుడినరులార | ఆరమరతేకమ పరమాత్మరుమిను | దరిజేక్తునుసజ్జనులార || నారా || ౧ || కామకోధలోభమోహములు | కాల్చివేయుడినరులార | నీమముతోగురుజామము | ద

లచియు । పామరమణచుడి నరులార॥ నారా॥ ౨॥ పాపపుణ్యయుగమునెడి । భ్రాంతి
లో । బడిచెడిపోకుడి నరులార॥ చూపునలపి । యాపాపలలోపల । దీపముగనుడిజను
లార॥ నారా॥ ౩॥ మోసగాండ్రు । నెడబాసిదేశకుని । యోచనచేయుడి నరులార ।
చేసినఘోరపాపకర్మమెడ । బాసిపోనుసజ్జనులార॥ నారా॥ ౪॥ నామరూపక్రియలే
నిదానినై । లక్ష్మ్యమంచుడినరులార । ప్రేమమీరపెనునైలుబేరుటకు । ప్రయత్నించుడి
సజ్జనులార॥ నారా॥ ౫॥ భాసురముగ । మంతినవేంకటగురు । రహస్యముసతతము । న
రులార । ఆశతోమదిమతియించిన మోక్షము । గాంచిసుఖించురు । నరులార॥ నా
రా॥ ౬॥ ముఖపద్మముపై । సభియకుగూడి । సుఖముమహించియు । నరులార । ప్ర
కటితముగక్రియన్ద్రు । రామదాసుడు రేచియించెను జనులార॥ నారాయణ ।

గీ॥ పంచాక్షరిమంత్రమును । స్మరించియు । యాప్రపంచభవపాశములు ద్రుం
పైచి యెంచివరమిదియని వహించువాడెయోగి । భరమయడ్డరామ దానపోష ।

—* నాడనామక్రియ రాగం. ఆట తాళం *—

౯౮॥ తత్త్వము॥ నమశ్శివాయ । యమచమబ్రహ్మ । సంధమునొందుచునుం
డవలె॥ అవశ్యముగసద్గురు । భరణములకు । నమోస్తుతేయని । నడువవలె॥
నమ॥ ౧॥ పాంకమలరగురు । పాదపంకజము । శంకలేకవేచించవలె॥ పాంఖ్యతా
రకమనస్కయోగములు । సద్గురుకృపచే నెరుగవలె॥ నమ॥ ౨॥ పంచేంద్రియము
లు । వందివృత్తిని । జయించిబ్రహ్మమునుగాంచవలె॥ అంచితముగమోడశభావ
ముచే । ఆచలముతానైయుండవలె॥ నమ॥ ౩॥ లోపలవెలుపల । చూపులేరూపు
ల । బ్యాసఃమైతానుండవలె॥ చూపురేపుయను । మాయకుదిక్కిని । దీపముతా
నైదీరవలె॥ నమ॥ ౪॥ అండపిండప్రవృత్త్యంధస్థానమున । కుండలాగ్రముననుండవలెన్
దండిగానుభూతుండలమంతయు । నిండిఅఖండమైయుండవలెన్॥ నమ॥ ౫॥ ఇలలో
క్రీడుంతినేంకట । గురుపులవల । నీఫలమొందవలె॥ పలుమారులుమోనులలోలు
ట్టని । స్థలమునందు । తానిలువవలె॥ నమ॥ ౬॥ కోటివిద్యలుమాటికే । యివిబూ
టకమని । నోటనుచాటవలె॥ నేటితైనక్రియన్ద్రరామ । దాసునిమాటలు । చెవివా
టవలె॥ నమశ్శివా॥

గీ॥ కతాయెవరటంచు । కలియంగములొకాడ । నిరుకుడలియలేదు । స్థిరతర

ముగ | దరవిమాడకాడ | దానెపోకతయగు | ధరమయజ్ఞరామ దాసపోష||

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౯౯|| తత్వము|| దీనిభావముదెలియవలెనయ్యా | నరులారము | దేహవాస
నవిడువగదరయ్యా|| దీనిభావముదెలియలేకను | దేహవాసనవిడువజాలక | గాఢ
యోగముదాల్చివుడమిది | మూఢులైచెడిపోవసేల: || ౧|| పురుములేనొకమెరు
పుమెరసి | మబ్బులేనొకవానగురిపెను | వానగురిసినకారణముచే | సోమసూర్యులు
సాముజేసిరి|| దీని|| ౨|| ధామణీతలమందునవద్వార | వరపురమందుయిద్దరు | వీరవ
ర్యులుగూడి | ఆకనవీధులకునపుడెగిసిపోయిరి|| దీ | ౩|| అభాశేయిసేచిఫేచరి |
ముద్రకొగముజేయువేళలా | రుద్రరామాభవ్యల | | యేరూపనామక్రియలులేవు||
దీని|| ౪|| మూడుగెలచీమూడుపాపే | మూడుమూడారింటినిలచి ఏడుకిటికిల్ మేడమీ
ద | మిక్కిలూడగతానుతానై|| దీని|| ౫|| యంతెరహస్యములెచుకజేసిన | పితగు
రువుమంతనవేకట | యతియుమర్కముదెలియకను | మతిలేకచెడిపోయినారుండ
రు|| దీని|| ౬|| వాసిగక్రియజ్ఞరామదాసుమన | మేకాంతభావము | వింతదెలసినమ
హాత్ములకు | నంతోషముయెవరిపూరియోగము|| దీని||

గీ|| ద్వివరకమలమందు | దివ్యైవ పాదగాంచి | ముదముతోడమనసు | కుడర
పరచి | కొరువలేనిబ్రహ్మ | వదలినొందుటముక్తి | ధరమయజ్ఞరామ దాసపోష||

—* మాయామూలవిగోళ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౦|| తత్వము|| ఆనందమానందము | నడుచుసేవ | ఆనందమానందము |
ఆనందమానంద | మాయెనడుచుసేవ | మూసూలైమోర్చున్న | మహానీయులకుబ్రహ్మ||
ఆనంద|| ౧|| మనసుమనసునుబెనసి | కమహాపరుమగులసి | విశేయమలరగగురుని |
బెనగిగనుగొమవారి|| కానంద|| ౨|| గురుకృపవొంది | దుష్టరాసులన్నియురోసి |
గురుభావమెరిగినవరమభాగవతూల|| కానంద|| ౩|| గురువుదెల్పినయోవంచాక్షరీస్థ
రియించి | ధరలోయాభారమున | మరుగుదెలసినవారి|| కానంద|| ౪|| వాదిభేదము
మాని | సాధుబోధయునిరిగి | స్వాధిపృథ్విభావాము | సాధించెవారికి|| ఆనంద|| ౫|| భ
ణిరాజుమైనను | గుణవంతుకృపచే యామణిభారమునైన | ముగమునిల్పినవారి||
కానంద|| ౬|| పనిబూనిమానవులు | శుభమైయున్నటువంటి | అనాహతమునజేచి |

ఘనతనాందినవారి॥ కానంద॥ ౩॥ ఆకలన్నియునుగురుని । హాశముచే దెగవేసి । వీరుద్ధమునజేరి । వివశులైనవారి॥ కానంద॥ ౪॥ హంసతామసగుడి । అజ్ఞేయమునజేరి । సంసారితోమన్న సరమాలకెల్లము॥ ఆనంద॥ ౫॥ ధరలోమంథినవేంక । టార్యాల । కృపనొంది । ప్రణవమాకణిఁజే । సర్వజ్ఞులకెల్ల ॥ ఆనంద॥ ౧౦॥ విడ్డారామస్థని దొడ్డబోధయుడెల్పి । యడ్లరామదాసు । నేలీనగురుస్వామి॥ ఆనందమానందము॥

౧॥ నకలశాస్త్రముబులెల్లను । చతువజ్రమవ । తత్తుదాదెలియనేరడుయెన్నడైన । గురునిజేరినయట్టి । మరుగుదెలియగవచ్చు । ధరనుయడ్లరామ దాసప్రొమ్॥

—* మోహన రాగము- ఆటతాళము *

౧౦౧॥ తత్వము॥ యెన్నిశాస్త్రములై తెసమచవున । గురువరులుజూపిన । పున్నపెన్నిలిబయలుగమనదన॥ కొన్నిదీక్షలచేతతనలో । మన్నచిద్యౌపమమజూచి । ఆనందరక్షకమైనమంత్రము । ఐతనజేయుచునున్నయోగుల॥ తెన్ని॥ ౧॥ అవనిలోనివరాజయోగులు । అధఃశయినిమేల్కొని । తనవృద్ధయలింగము । శుద్ధివరచితెరుపుగాంచిస పరమపురుషుల॥ తెన్ని॥ ౨॥ యలమూడుగుణములు । విడచితనలో । ఈడపింగళాడగని । కడమేడపైసెలకొన్నవరుకుల । చేడిసాహముగన్నవారల॥ తెన్ని॥ ౩॥ సాంఖ్యతార్కమనస్కయోగము । చెప్పులగురుదానిజేరి । కరుణదీరగగురుకటాక్షము । లవభవించెడిపరమపురుషుల॥ తెన్ని॥ ౪॥ పూర్వజన్మసాధ్యమున । యీపుడమిలోనరజన్మనై । శ్రీహరినిప్రాధిఁజేటిభక్తుల । నాశ్రయించిన । శిష్యుగణముల॥ తెన్ని॥ ౫॥ పంచవస్థలగుర్రమన । పాథంచగలబలవంతులై । కాంక్షచేరిరింపని । ఒకకల్పేమీసినయోగపురుషుల॥ తెన్ని॥ ౬॥ అందముగధరయందుదాసుల । బొందుగోరుచుయడ్లరామ । దాసుడెల్పితితత్వమున । కన్వయముజేసిన । అచలమూర్తుల॥ తెన్నిశాస్త్రము॥

౧॥ అత్యుంకకణచే । అద్భుతదములదృంచి । శ్రేష్టమైనవదని । తెండగోరి । కష్టపడెడుకాదు । గాంచునబ్రహ్మంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసప్రొమ్॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆటతాళము *

౧౦౨॥ తత్వము॥ దీనిభావముదెలియర । దుర్గుణములికనెడవాయర । దీనస్థమేపరమాధికామని । నిలత్తులోనెదిగ్గుండడ॥ దీని॥ ౧॥ నాదశ్రేణముమానర । మన

మృత్యునది పొరుగుగూర | యీ పక్షి దెల్పిన మాటలన్నియు | తక్షణము రూచించర ||
 దీని || ౨ || స్రాకటముగ నమృత | యీలోక మంతయు మాయ | రాకపోకలు లేనిచో
 టరు | రాజునై గూర్చుండర || దీని || ౩ || మాయమాటలు మానర | యిది మట్టి బొమ్మని దె
 లియర | దేవుడే యీ పాడు ఘటముకు | జీవుడా యెవ జూడర || దీని || ౪ || అడవిపం
 కులు మూడుతనలో | ఆటలాడెవ జూడర | కాసి యున్న కాకిపిల్ల | గటుకు మనిదిగ
 మ్మింగెర || దీని || మదపుటేచు గులారుజోడు | పొదలచాటుకు జెరర | యీ గుట్టుదె
 లసిన గుడ్డ గూలు | గటుకు మనిదిగ మ్మింగెర || దీని || ౬ || తొమ్మిది కాంచలు దెరువులా |
 దున్నతై పువరుండెర | దెరువుబద్ధున మన్నకొంగ | చేపనిదిగ మ్మింగెర || దీని || ౭ ||
 కొండరలు వలుగుండుగూడి | ముండికెత్తెరు జూడర | గండుచీమి కటాచ్చి రెంటిని
 కరదితివ్వుగ దిప్పెర || దీని || ౮ || కన్నులకుగ నవడదర | నద్దుగము సాహసురాలుర |
 మేరుభిరముచాటుపండి | శేరుచున్నది జూడర || దీని || ౯ || దీని సూటిగ్రహించుటకు
 దుప్పలకుగోచరమవడర | బుద్ధిమంతులు సిద్ధులకు | దీనధనమనకెంతర || దీని || ౧౦ ||
 ధరణిలోక్రికాకినాడ పురమున కాపురముర | గురుమాటిదెలసిన | యద్వరామదాసు
 పాటగ్రహించర || దీనిభావము ||

గీ | నవద్యారపురములా | నాత్మచుగ నలేక | తిరిగితిరిగెదము | పుడమిలోను |
 జడమకుల కాపురి జాడ తెలియగరాదు | ధరమయద్వరామ దాసపోష ||

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితారము *

౧౦౩ || తత్వము || యీ ప్రానికి చారిదగదా | గురురాయలు దెల్పిన లేకదా |
 చారికి ఎవరై మూడుకునకములు | చాటుకు మిక్కిలి మెరగదా | యెక్కువైనయే
 కామరకుక్కల | తెరుగుకొనివదలుగదెగదా || యీ పూ || ౧ || పూరుకుదిగువునజో
 దుతిత్తులు | పూరుచు పూరును గదలెగదా | పూదగపూదగ పూరుగదవి | యదిపున్న
 ప్థము తెలుగుందిగ || యీ పూ || తొమ్మిదివీధుల పూరుగద | దీనితోకొండరెరుగా
 రుగదా | పొండుగగురుకృపనొందిన జారికి | పూరుధొంగితిమరిలేకుగదా || యీ పూ || ౩ ||
 పూరుకు దెలపల ఆరుసింహములు | జోడుగలసి జతగూడెగదా | పూరులున్నవస్త్రాదులైదు
 గురు | పట్టిపంకకములే నెగదా || యీ పూ || ౪ || పూరుకు మధ్యనువున్న శంకరుడు |
 గారడిచేయిమనుండెగదా | సారమైన గురుకారణమైతె | గారడితనకవలెగదా ||
 యీ పూ || ౫ || గురుకృపనేటికి నొంగెగదా | చుగుణములు భవ్వంబయెగదా | యీ

ధరలోయడ్లరామచాసనకు । దైవనహయమొకటాయెగదా॥ యీవూరికి॥

౧॥ గురునన్నిధినిజేరి । గుణములన్నియురోసి । పరమనందుమనసు । పదిలపరచి ।
స్థిరముగాధక్తులు । తరియించుచుగాకమిది । ధరయడ్లరామ చాసనోపమా॥

—* హిందుస్తానికాఫి- ఆటతాళము *—

౧౦౮॥ తత్వము॥ యిలమనస్సురుపేవజేసితె । ఘముయేమిటిగురువర । యీ
ధరమనస్సురు । కృపనుకరముకు । దారిదీరుకును । శిష్యుడ॥ ఇల॥ ౧॥ పంచభూత
ములేశలంబున । సంపదించునుగురువర । పంచభూతములైచుగాడి । ప్రపంచభూత
ను । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౨॥ మూడుకాల్వలుచాటమంటి । రదేమిటోనస్సురువర । ఆశ
లేయః హాళములు । తెగిగోసివేయర శిష్యుడ॥ యిల॥ ౩॥ తీరుజపమాలవ్రేళ్ళను ।
లింగము । గురువర । ముందుతననస్సురుభద్రైవిన । మూలమంత్రము శిష్యుడ॥ యి
ల॥ ౪॥ ముక్కుదెవులునోరుకిన్నులు । మూసులైలవ । గురువర । అదేవబుద్ధిము
ద్రయోగుల । సాధనముర । శిష్యుడ॥ ౫॥ నలువిధంబులవాదభేదము । లాభమిటి
గురువర । వేదకాస్త్రపురాణగాథలు । వెర్రిబోధలు । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౬॥ గురుపు
శిష్యుల । పరమరహస్యము । దొరుకుటెట్లది గురువర । యీధరయడ్లరామచాస
న । యడిగితెలియర శిష్యుడ॥ యిలను॥

౧॥ శిష్యునిందించు । బుద్ధిహిమలకెల్ల । సద్గుణుడైవిన । సుఖములేకు । మొద్దు
లకెటువలె । మోక్షంబుదొరకును । ధరయడ్లరామ చాసనోపమా॥

—* సూహన రాగము- ఆటతాళము *—

౧౦౯॥ తత్వము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । యిలమాధులకుమది । కుదురు
పడుటకుసాధ్యము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । గురుపదములను । హృదయమునద
లరక । దేవపులదరగిధముదెలియని । ముదరమాటలవెధవలకుమది॥ కుదు॥ ౧॥ సి
ద్ధముగయిదినమ్ము । మొద్దులకునెల్ల । సుబుద్ధిగలుగ । నిబద్ధము । బద్ధికాతోపిన్నవె
ద్దల । హస్తనిలువకరస్థజేయరు । కొద్దిపనులకు సిద్ధపడుచును । ప్రాప్తిగడితె । ఎద్దు
లకుమది॥ కుదు॥ ౨॥ ఎన్నివిధములుదెలిస । కొన్పాశ్చ్యకైసను । పిన్నబుద్ధులుమానున ।
తన్నదెలియక కొన్నిక్రియలను । పన్నుగాగల్పించుకొనుచును । కన్నులొగ్గమునంతును
న్న । ప్రసన్నునెరుగని । కన్నులకుమది॥ కుదు॥ ౩॥ ఎక్కడెక్కడదిరిగిన । ఇటువం

టిచారికి । ముక్తిమూగకామదక్కునా । చక్కగానధ్యక్షవరుల । నిక్కముగబోధింపు
చుండగ । పెక్కువాక్కులచేతసాధుల । వెక్కిరించేకక్కులకుమది ॥ కుదు ॥ ౪॥
మూడుయేరులుగడచునా । రూఢిగతవలో । మన్నప్రోధమనూదనా । గూఢమైనటు
జొరికిహస్యము । రూఢిగాతాదెలియకను । పరచేదెలనుగని । గూడుచుండెడి । మూ
ఢలుబ్ధగాడైలకుమది ॥ కుదు ॥ ౫॥ నిందలాడుటచూచునా । మూఢులకుబ్రహ్మ । సం
బంధమోదెలనునా । పొందుగామలిన వేంకటానందగురు । పాదారవిందము । ముం
దుగాధనించకను । బలించింబలాడెచండలకుమది ॥ కుదు ॥ ౬॥ దాసులనునూడింది
నా । దోషముబురకనెడ । దానినిముకముగాచున । బాసిగాశ్రియక్షరామ । దాసు
దెల్పినబోధవినకను । నీచవృత్తినిదిరుగు । కామక్రోధలోభమోహమనులకు ॥ కుదు ॥

౧॥ పేదలరమింపవ్రీతిలేనివారు । భూతలంబునబుట్టినేమిదలము । చెట్టులోమకు
ట్ట । జననమైయున్నట్టు । ధరమయ్యక్షరామ దానపోషు

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటచారము *—

౧౦౬॥ తత్వము ॥ హరిహరీ యీధరమగుణవతి । అడరెవలూజూదర । తెర
భలూనేగురునిజేరి । పరమునొందినదాదడి ॥ హరి ॥ ౧॥ ఆత్మమామకుఘాతజేసి । ప్ర
స్తుతించినదాదడి । మత్తురాతైఅత్తమామల । మాటవిననిదిగాడిది ॥ హరి ॥ ౨॥ కుదు
రుగాతనభతకామాటకు । మొదలుచెప్పనిదాదడి । జెరురుమంతములేకపురుషుని ।
గరుముచున్నది । గాడిది ॥ హరి ॥ ౩॥ ధనముగలిగినతనిగుణంబులు । నమముజేసినదా
దడి । ధనముజూరియుపాధిగి । తనకుగుణముమానకు । గాడిది ॥ హరి ॥ ౪॥ నిరత
మునునక్షోప్తికొరకై । వెదకుచుండినదాదడి । భతకామహమున । లేనిమొదలకు । ప
రుగునిడినదిగాడిది ॥ హరి ॥ ౫॥ కామక్రోధము లోభమోహము । కట్టివేసినదాద
డి । ప్రేమలూరిటకాంద్రోగూడను । తామసింజెను । గాడిది ॥ హరి ॥ ౬॥ నిక్కము
గపట్కనులమున్నై । దృక్కునిలిపినదాదడి । పెక్కుమాటలున్నేసినలో । ముఖ్య
మొరుగకుగాడిది ॥ హరి ॥ ౭॥ జన్మపాపనజేసిగుటకు । భ్యాసముందినదాదడి । త
నస్థయంబునుబొందనేరక । తమభుకుకువకుగాడిది ॥ హరి ॥ ౮॥ రాజయోగముచేతజన్మ
ము । రద్దుపరచినదాదడి । నిజముదెలియక । కుజనురానై । ప్రవృత్తింపునుగాడిది ॥ హ
రి ॥ ౯॥ యంతనద్దగుభ్యసించిన । కాంతయేభునినాదడి । సంతనంబున । యక్షరా
మదాసుడిదియూచించెక । హరి ॥

గీ॥ అజ్ఞానమను తిమిరమును గొట్టివేయును । సుజ్ఞానమను । దివ్యేనాక్షుఁడును
గను । ప్రజ్ఞానరైసత్తి । ప్రభుభుగవవరచు । ధరమయద్గరామ దానపోష॥

—* యదుకులకాంధోజి రాగము- ఏకతారము *—

౧౦౭॥ తత్వము॥ రామనామమంత్ర । రత్నముబుదొరికెను । నాపామరత్వ
ముచాపెరామయ్య । ధజనధారికెను॥ రామ॥ ౧॥ రుప్తజనులకలనిగాని । ధనముదొ
రికెను । అష్టాక్షరిమఃత్రాధిపానార । మందగలెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ గాలివంటివేటకుక్క
గొదాసుదొరికెను । మేలుగలప్రికూటవీధివేటబాడెను॥ రామ॥ ౩॥ యెరువుతలుపున
లుపులోరామ । బిలుకదొరికెను । ఆచిఱకమ । గూడుటకుసద్గురు । సైగదొరికెను
రామ॥ ౪॥ విరివిగాయి పందెతరలు మరుగుదొరికెను । విరుగుతరుగులేనిరామయ్య
సగ్రరణదొరికెను॥ రామ॥ ౫॥ ఘట్టిగావచ్చాననమున । పట్టుదొరికెను । బట్టబయ
లైయున్నబ్రహ్మ గుట్టుదొరికెను॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ కర్కేంద్రియముల । పరికేమార । క
ర్తిదొరికెను । జ్ఞానేంద్రియములు । నేడుమాకుతోడుగలెను॥ శ్రీరామ॥ ౭॥ వృక్షు
నిలచియుక్కుతుడను । చుక్కదొరికెను । చక్కగతయత్నవంటి । చాయదొరికెను॥
శ్రీరామ॥ ౮॥ యలమమంతునవేంకటార్యగురువు । దొరికెను । యలమూతురోగము
లకు । నేడొకభయదొరికెను । శ్రీరామ॥ ౯॥ చదువుకంటెమూలమైన । పదివిదొ
రికెను । యీధరమయద్గరామ దాన । కరువుదీరెను॥ శ్రీరామనామ॥

గీ॥ తత్వతానిందించి । తత్వజ్ఞులైయుండె । అట్టివానిజూచి । యవనిజనులు ।
కొట్టితిట్టిననమి । కొదవలేదాతనికి । ధరమయద్గరామ దానపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితారము *—

౧౦౮॥ తత్వము॥ యెవరోమంటే భయమేమన్నది । యెరిగిన శ్రీహరిదాసుల
ను॥ యెరిగినశ్రీహరిదాసులను । విధమెరిగిన భగవద్భక్తులను॥ యెవ॥ ౧॥ వాచభేద
ములురెండుమాని । గురుబోధభుజించినవారలను । సాధుసజ్జనులబోధదీలుసుకొని ।
మాధవునెరిగిమహాత్మ్యలను॥ యెవ॥ ౨॥ రాకపోకలావారినినాది । రహస్యములెరిగిన
వారలను । వదలకతనగురు । వరమంత్రమిచ్చే । కుదురుగమండేహృదయులను॥ యెవ॥
౩॥ లింగపురంబున । దొంగలుబట్టె । సంగతులెరిగినవారలను । రంగాయనియాంగం
యమునతో । సంగమయందేసరసులను॥ యెవ॥ ౪॥ వాసీగయద్గ । రామ దాను
కృతినర్పివరించినవారలను । దానహృదయ । సర్వేశ్వరితో । పరిహాసములాడెడివార
॥

లను॥ యెవరేమంటే॥

కం॥ చయ్యననద్దురుకృపచే । నాయత్తునుగాంచిముక్తి । నొందెడుకొరకుకొ ।
కాయములోపలనుండెడి । మాయకులనుగల్పుటకు । నుపాయించిదియే॥

—* ఆత్మరామాయణము. శారదపాటమొస్తరు పాడవలెను *—

౧౦౯॥ దలకు॥ శ్రీనద్దురుపులను మదినిగొలను । శార్వతీనందనుని । బ్రస్తుతిం
తు । సరస్వతిని నిరతమును మలయింతు । బుధకపులనందరను । బ్రాధికంతు । సకల
సజ్జపలనెల్ల గీతాంతు । యోగమునశ్రేష్ఠులకును । బూడింతు । త్రిమూర్తీకాలను । క్ర
మముగదలంతు । కల్లిదండ్రులకు నేనవస్కరింతు । ఆత్మరామాయణంబు రదియిం
తు । యక్షరామదాసుండనైసిలను॥ గురుచరణా । శ్రీతభరణ॥ ౧॥ పుండూ॥ మాస్వ
మనెడి యాకాశముననుండు । మోక్షమును అయోధ్యానగరముండు । పరబ్రహ్మమునియె
డి । దశరథుండు । సత్యమైవట్టి కృష్ణరూపుండు । బట్టబయలుచాదాలింపుచుండు ।
తనకుమువ్వురు సరులమరియుండు । జ్ఞానశక్తికావల్సయ్యుండు । ఇచ్ఛాశక్తి సుమి
ర్రాగానుండు । క్రియాశక్తి కైకయ్యుండు । యశోధార్యాశ్రయంబమరియుండు ।
దశరథునికితొ మహిసిందియుండు॥ గు॥ ౧౩॥ ౨॥ అట్టే దశరథునికి సంతల్పంబుబ
ట్టే । యోగమునజేయ మదినిదలపెట్టే । క్రతువువోట్రాణాకుగుట గనిపెట్టే । రపం
బనెడి పరమాన్నంబుబట్టే । ధార్యలకునివ్వమోదంబుబట్టే । వారికోర్కా సఫలంబ
య్యెనట్టే । అక్కయను రామవండుండుబట్టే । వైరాగ్యమును లక్ష్మణుడు బుట్టే ।
లక్ష్మణునెడు భరతుండు తాబట్టే । చిత్తమనెడు శక్తిఘ్నుండు బుట్టే ॥ గురు॥
శ్రిత॥ ౩॥ ౨నియె॥ దశరథుడు మత్తకృలను గడుగొనియె । కాశ్యపరాముని నె
త్తుకొనియె । వారిబుద్ధి రూపములు గడుగొనియె । దశరథుడు భార్యలతో ని
ట్టులనియె । నేమనండు మనభాగ్య మనుకొనియె । శ్రవణమును వసిష్ఠుని గలుసు
కొనియె । వీరలకువిద్య చెలువవలె ననియె । యాముని శ్రేష్ఠుడది మంచిదని
యె । నకల ధర్మబోధలు నిచ్చుటయ్యె । అన్నియును క్రిమముగ చెలుసు కొనియె॥
గురు॥ శ్రిత॥ ౪॥ యె॥ ౩॥ రామచంద్రుండుతాసాహసించి । శ్రవణమును వసిష్ఠునిబు
రస్కరించి । వైరాగ్యమును సామిల్లిగాంచి । అవ్యక్తమును బాంక్షమువహించి । ని
బ్రహ్మవిజ్ఞానమును తామరచి । అజ్ఞానమగు జీవనలుడెవచి । అట్టిజీవుడేతాననప్రమిం
చి । దహించియప్రపంచంబుగాంచి । అంతుమిగుల యనురాగంబునుంచి । ఆనంద
మునుబొంద యర్పించి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౫॥ ౪॥ మననమును గాధి నందనుచుకొని ।

రామచంద్రుడు గొంపోవరోరి । ఆరాధ్యవగరము జేరెనోరి । భజనభక్తుగాంచి
మన్నించెనోరి । అమృతనరుండిట్లనియెనోరి । రామచంద్రనిస్తుంగోరెనోరి । దశరథు
డు రామలక్ష్మణులనోరి । మౌనతో విశ్వమని బలెనోరి । రామలక్ష్మణులు మై
నయినోరి । మౌనతోగూడి జనుచుండిరొరి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౬॥ అట్టె॥ రామచంద్రు
కు మదివేట్లుబుట్టె । మౌనతోగూడిజనుచుండెనట్టె । పాపమనెడి నగములుదాటి
ట్టె । జ్ఞానమనువిల్లు తాపిక్కుడెట్టె । అవరణమనా తాపికినిగొట్టె । విశ్వామిత్రు
నకు పీఠిబుట్టె । ఇచ్చావికారములువచ్చెనట్టె । వానిగొట్టుమని మౌనబాపెట్టె ।
సంతరామలక్ష్మణులు గనినట్టె । శుభాశుభమారీయలుగొట్టె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౭॥
జూచి॥ రామచంద్రదశపుడుకడజేసి । దురాచారమగు రాతివలుబాచి । ఆద్యము
చ్చెనని కోపంబుజేసి । కాలితోదన్న నదియనెడబాసి । సదాచారమగు యజ్ఞాన్ని
టజూచి । ఇదిమౌనసతియనుచు మన్నించి । ఏకాంతమను మిథిపుజూచి । వేద్య
తోపురమునను బ్రవేశించి । శాంతమను జనకమహరాజుబాచి । వీరముపురమను
ర్యాదజేసి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౮॥ అనియె॥ జనకుడా విశ్వామిత్రులుంగనయె । నాదుపన్న
వంబొకటి వినుమనియె । ఆహూతును భవస్పృహదనయె । దాని విరువసాధ్యులు
గాదనియె । విరచిసను భలముయొకటన్నదనియె । యామునివరుండాపల్కుచియె । రా
మలక్ష్మణులగాంచి ఇట్లనియె । ఆహూతును నిర్విరవమనియె । రామచంద్రుడావిల్లు
గొనియె । సారించగా తునకలైపోయె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౯॥ మ్రోసె॥ దేవకుండుభులు
గానంబుజేసె । మిథిలేకుండు గౌరవముజేసె । ఆనందమను జానకినిజూచె । రామ
చంద్రుడుగని సంతసించె । శ్రీవణమను వశిష్టుకు తెలియజేసె । వారితలిదోడ్రలకు
జాబురాసె । వారువేగిరంబునను విచ్చేసె । ఆనందమను జానకినిజూచె । శుభాన్ని
ముక్కటి నిగూఢించె । జనకజను రామునకు జెండ్లిచేసె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౧౦॥ ఆం
డె॥ రామచంద్రుడప్పుడు పీఠిసాండె । ఆనందమను జానకినిసాండె । జనకమహాము
నిశ్వరుని శలవండె । వారుచైవగుటకు పురుత్తుముండె । ఏకాంతమను మిథి
లపురమండె । విడచివెడలగా నామాగడమండె । మదమను పరమరాముడు కోపించు
డె । నిలుపుమని రామచంద్రునకుముండె । నిలచియెదిరించ దిశతుభాను ముండె । నన్ను
గలువమని విల్లువృందె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౧౧॥ అట్టె॥ రామచంద్రునకు కోపంబు
ట్టె । యాద్యమునజేయ మదినిదలపెట్టె । జ్ఞానమను విల్లుతాపిక్కుడెట్టె । వానిగొట్టు
మనిదను బుద్ధిబుట్టె । రామచంద్రుండు విల్లుచేసెట్టె । వానిబాపిన్నియును రాబట్టె

పరమరామ సచ్చట గానిపెట్టె | మువలకెల్ల వలతోమలుబుట్టె | వానిసణది రా
 ముడువెడలెనట్టె | మోక్షమును యయోధ్యకు జనియెనట్టె || గురు || శ్రిత || ౧౨ || అనె
 ను || రామచంద్రుండు తన్మతాగనెను | జీవుండనేగాను అనకొనెను | జీవాత్మరహి
 తము జేసకొనెను | వారితల్లిదండ్రుల గమంగొనెను | పటాభిషేకము జేయుమనె
 ను | అంతటను పాకునత్తులించెనను | క్రియాశక్తియను కైకవనెను | దానిచలత్వము
 ను వికల్పమును | మోక్షమును యయోధ్యానగ్రమునను | బ్రహ్మమును దశరథునిదచిజ
 నెను || గురు || శ్రిత || ౧౩ || మేలు || రాముడువాల్మీ కాణవస్త్రాని | అశ దమునీ
 లబ్ధులు | విభునివె-టనడచెను జ్ఞానురాలు | వైరాగ్యమును వ్యవసాయము | చేయ
 మనివెడలె రామభూపాలు | భలచిత్తమును సరయునదిచాటునె | లేక బుద్ధియను గు
 ముని బ్రతిమాలు | నదియుదాటించినను గాంచెమేలు | తపస్సును చిత్రకూటమునా
 లు | అందునివసించినెను చిత్రాని || గురు || శ్రిత || ౧౪ || చేరి || మనస్సునెడి కాకా
 సురుదురోరి | అనందమును జొనకినిరోరి | మోసపుచ్చుటకు ముదిరితాగోరి | కాధిం
 పజానకి బద్ధెరోరి | రామచంద్రుండు నదిగాంచెనోరి | దీనిద్రుంపవలెనని దలచెనో
 రి | సత్యమును బహుప్రసాదించెనోరి | కాకాసురునిపై విడచెనోరి | మూడులోకముల
 కును తరిమెనోరి | తింగి రామునకు శరణుయని బల్కెనోరి | దానివేషమును ఖం
 దించెనోరి || గురు || శ్రిత || ౧౫ || నేటి || రామచంద్రుండువేడ్కలోగూడి | వీరస్వము
 ను నగస్త్వంబుగూడి | వైర్యమును నస్త్రవిప్రులచునేడి సతనికరుణచే నదియునమహా
 డి | యుండగా రామదత్తని విడనాడి | తుచియను వెణకాలలా బల్కిగూడి | యుం
 దగా కామమనుకూర్చుకొని మాయలాడి | నమ్మగూడుమని రామునటునేడి | నేడగా
 రామలక్ష్మణునిగూడి | దానముక్కుచెవులును తెగవారి || గురు || శ్రిత || ౧౬ || అనె
 ను || ఆగామియను ఖరుడుచచ్చెనను | సంపితముయను దూపగుడు గలుసుకొనెను |
 పారిర్థమును ప్రశురుడిట్లనెను | మన్మథునివ్వ సీతరముగాదనెను | రామనపుడు యు
 ధముకు రత్తునెను | రామచంద్రుండు వాలాగనెను | వీక్షయవల్ల ఎక్కచె
 ట్టనను | అష్టదిక్కులును వెణకసాగినను | ఘోరయుద్ధమును చేకరచటను | ఖర
 దూపనాటల గొట్టెనెను || గురు || శ్రిత || ౧౭ || బాచె || రాజనముయను రామగురుక
 ట్టజేసె | అచ్చయనుమారీచనకుప్రోత్సాహముజేసె | మారీచుండురాఘవునిబాచె |
 వీనిమోసపుచ్చెడివేడుమేసె | ఆనందముజొనకినిదాసె | జనకసుతదీనిగొట్టకునలేచె ||
 రామచంద్రుండుసీతనెడబాసె | రాజనముయనెడిరావణుచులేచె | ఆనందమునదా

నకినిజూచె దానినిపోయిరావణుడుదాచె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౧౮॥ ఆయ॥ రాముడౌ
లేడివినువెంటబోయె॥ దానిగల్పుటకుకష్టతరమాయె॥ రామచెంద్యంధుకోపాగ్నురా
యె॥ సూక్ష్మమనుభవస్సుచేగొట్టుటాయె॥ తిరిగిరామచెంద్యంధువచ్చుటాయె॥ జనక
సుతతనకుకానిగాదాయె॥ రామచెంద్యనకుకడుదుఃఖమాయె॥ లక్ష్మణునిగూడివెదు
కమనసాయె॥ నిజేపనుకానలకుబోయె॥ సీతనెచ్చలైననుగానరాయె॥ గురు॥ శ్రిత॥
౧౯॥ యెంచి॥ వివేకమకువహీనటుగాంచి॥ విడులత్వమకుసద్గతినిజేర్చి॥ చింతయనుక
బంధునితామగాంచి॥ దీనియంచరాదనిసంచారించి॥ నంతోషమనుశబ్దనిటుగాం
చి॥ దాంతేఫలమతాసంగ్రహించి॥ నివిధ్యాసయనువనజనిగాంచి॥ నతనితోమి
గులప్తేరంటుజేసి॥ నిర్భయమనుసగ్రిపుతోచెలిమిజేసి॥ భయమనుబానిసపుడుపాడ
గాంచి॥ బానిసొక్కకోలనుసంచారించి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౦॥ ఆటె॥ రామచెంద్యన
కుసంభోంబులుటె॥ నిర్భయమను సుగ్రివునపుడుగదిపెటె॥ ఆతనిదిడువకనురా
ముచేటె॥ సీతవృత్తాంతమంతదలచెటె॥ బాయజనివెళ్ళుమనిదెల్పెటె॥ వె
ళ్ళివస్తుననివైతంబుగటె॥ రామచెంద్యనకుమదివేడ్కలుటె॥ ఆజనీయుడప్పుడు
ధుమికొనెటె॥ మోహమనుసాగ్రమఅడ్డుబెట్టె॥ సులువుతోవార్ధితాదాటెనటె॥
గురు॥ శ్రిత॥ ౨౧॥ బాచె॥ ఆంజనేయుండుసాహసముజేసె॥ వార్ధిలంఘించితా
కూకవేసె॥ తోభమనులంకిగోవానిజూచె॥ కానిపైదానికండ్లెర్రజేసె॥ రామరామ
మనిబాయుజనిరాసె॥ హనుమంతుడర్చుటదానిదృంచె॥ దుఃఖితుమలంకలోబ్రవేశిం
చె॥ కుర్వాననలుయకురక్కసులగూల్చె॥ లంకంతయునువెతకియోచించె॥ ఆనంద
మనుచొనకినిగాంచె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౨॥ ఆయ॥ హనుమంతునకునంతోషమాయె॥
చొనకినిగాంచితామెట్లనియె॥ రామవార్తసీతకుదెల్పుటాయె॥ వెళ్ళివస్తుననిశల
వుర్రగోనియె॥ సంగల్పముఅశోకవనమునకుజనియె॥ వనమంతయునుతాచెరికిపోయె॥
అజ్ఞానమనుజుండుమాలినిజూచుటాయె॥ దానినచ్చటనుతెగటూర్పుటాయె॥ నంశయ
ములనుఅక్షయంఁడెరుచుగోనియె॥ కానిక్షణములోవలద్యంచుటాయె॥ గురు॥ శ్రిత॥
౨౩॥ యందు॥ విపరీతమనుష్యుండనిత్తుండు॥ హనుమంతుడైదండెత్తుచుండు॥ కాని
రాగగాంచెనుబాయుజుండు॥ మిగలదెముచునువిదలించుచుండు॥ భ్రమయనుపా
శమునువిడచెననుచుండు॥ దానిచేకట్టుబడివనజుండు॥ తెలివిచేద్యందిరానుజనుచుం
డు॥ రాజనముయనుదశకంకునదలించుచుండు॥ మానమనుఅగ్నిగానించుచుండు॥

భమమలంకతాగాల్పమెందుఁ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౪॥ ఓరీ॥ నిధిభ్యావమమహమమయే
 ౧౦॥ దుఃఖమమలంకవృక్షమచెనోరి॥ మోహమమసాగరముదాటెనోరి॥ అత్తుడమ
 మచెంద్యవటుడే॥ నీతవృత్తాంతమునుజెప్పెనోరి॥ రాజసముయమరావలునిద్యం
 ౧౧॥ వైరాగ్యమమలక్ష్యమగుటే॥ మోహమమసాగరముగాంచెనోరి॥ నిశ్చలత్వ
 మగట్టేసెనోరి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౫॥ జనెను॥ రామచెంద్యదవృక్షువేగమునను॥ వై
 రాగ్యమమలక్ష్యమగుటొనెను॥ నిర్భయముయమసుగ్రీవపతితమును॥ సద్గుణము
 మవనవరులుతోను॥ కూడినదువగామధ్యమాత్మమును॥ వత్సమమవిభీషణుకుగనవ
 పిను॥ రామచెంద్యసమవందసంబిడెను॥ నతనిచేబట్టిఅదొంచెనెను॥ లంకమర్కము
 నిడెల్పుచుండెనెను॥ దుఃఖమమలంకలోపలకుజనెను॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౬॥ జూరెని
 ౧౨॥ వివేకమను ఇంద్రజిత్తుంచుటే॥ రామలక్ష్యమగు రాకతాజూరె॥ సందేహమ
 మనాగపాశమునునవరించె॥ రామలక్ష్యమగుటొనెనె॥ వారిసంద్యఃతాగట్టివేసె॥
 రామచెంద్యండుభీతివేలెనె॥ పద్విచారమనుగ్రద్దవటుజూరె॥ దానివేపాశములనుతె
 గవేసె॥ రామచెంద్యండు మదికత్తువేసె॥ తామసంబును కుంభకర్ణుని సహరించె॥ గు
 రు॥ శ్రిత॥ ౨౭॥ అట్టె॥ రాజవముయమ రావలుకుతెనెనట్టె॥ భ్రమయనెడి బాణము
 నువేబట్టె॥ యుద్ధసన్నిధుడై వచ్చినట్టె॥ లోకమంత గదగద వణకెనట్టె॥ వత్సమమ
 విభీషణుని గనినట్టె॥ అతనిద్యంరవలెనని బుద్ధిపుట్టె॥ భ్రమయనెడికత్తుని ఎక్కు
 టుట్టె॥ విభీషణునిమై విడలిపట్టె॥ లక్ష్యమగుచాలు తాజూచ్చినట్టె॥ శక్తిలక్ష్యమ
 ని మూర్ఖులగొట్టె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౨౮॥ ఆయె॥ వైరాగ్యమనుసామిత్రి మూర్ఖగతుదా
 యె॥ అత్తుడమ రాముడతని గమగొనియె॥ గోలుగోలుమని దుఃఖాన్ముదాయె॥ నిధి
 ద్యావమను పవనజనియె॥ నిష్ఠయనెడు సందేవిరెపునియె॥ కపింద్యదవృక్షు కలత
 గొనియె॥ నిష్ఠయను సందేవిరిదొకిరయె॥ కరముచే కర్మతము బట్టుకొనియె॥ వే
 గరామవన్నిధికి తానియె॥ లక్ష్యమగు మూర్ఖతాచేక్కుకొనియె॥ గురు॥ శ్రిత॥
 ౨౯॥ యెంచె॥ వైరాగ్యమను సామిత్రికోపించె॥ వివేకమను ఇంద్రజిత్తుని సహరిం
 చె॥ సంవిత్తమయమ మూలనిలమునటుజూరె॥ సాధనంబునెడి బాణముతో గూ
 ర్పె॥ అత్తుడమ రాఘవుని ప్రాప్త్యాహపరిచె॥ రామచెంద్యదవృక్షు సాహసించె॥
 భ్వానమను అస్త్రమునుప్రయోగించె॥ ఇంద్రియంబులను పదితలలుద్యంచె॥ గురు॥ శ్రిత॥
 ౩౦॥ జనెను॥ అభందమను జూరెనని గనెను॥ రామచెంద్యండు వేర్కొనియె॥

జనకజనుగూడుకొని వేగజనెను । మోక్షమును యయోధ్యాపురమునకును । వేడ్క
తో పురములోపనికి జనెను । జీవభ్రాంతి విడపించుకొనుటకును । విక్రమనాథి పట్ట
ము గట్టకొనెను । దశరథుండనెడి పరబ్రహ్మమునకు । విశదముగ తనకు తెనువహిం
చెనెను । విశ్వమంతయును తానుతాననెను॥ గురు॥ ౩౨॥ ఎంది॥ మంతిన వేం
కటూర్పులనుగాంచి । యాగురుపాదములను నేదించి । రామాయణమునే యాలకిం
చి । దీనితొత్పర్య మార్తనూహించి అంతరాధామను కథమరచియించి । ఇదియెవర
మహదమని నేదలంచి । ఇదియె గురుమంత్రమనుచు భావించి । యద్దవంశమందున చు
ట్టవించి । నకలతత్వాగ్ధములు వ గ్రహించి । రామదాసుడీ మార్గమునగాంచీ॥ గురు
చరణాశ్రయ భరణ॥ ౩౨॥

శ్రీమదాంజనేయదండకము నిత్యంబును త్రికాలములయందుకూరాయణచేయు
మానవులకు భూత ప్రేతపిశాచ చాలగ్రహ కాకిని ధాకిని భేతాకాది గ్రహంబులుదొలగి
పోయి సర్వశ్రేయస్సాధకంబును, మోక్షప్రదంబును సర్వత్ర జయప్రదంబునుగలుగును.

◆◆◆ శ్రీ ఆంజనేయ దండకం ◆◆◆

నంచాత వాచూరి నిర్భూతవైరి ప్రకాండస్థుర ద్వాహుదండ భవత్పంచ వక్త్రంబులు
 న్నిడు మాత్రప్రభాజాల పింగాక్షి యుగ్మంబులున్నీడు కాలాంత కోదండదండా భస్మ
 వద్వాహుప్రకాండంబు లున్నీడుశేమాపి దీర్ఘరవా లాంతమున్నవిశాలారు వక్షస్థలం
 బు స్థివిద్యుజి నంకాశదేహంబు నీడుర్భరగానివనిర్భేద దక్షిణనివోన్వన గంభీరధీగాట్ట
 హాసంబు చిత్తంబులందోడె నేనిశ్శహఘోర రక్షస్సమూహంబులుక వాకినిమాళాం
 డ భూతంబులుక శ్రేతభేతాశ మారీగణగామి బాలగ్రహంబుల్ బయల్ద్రోక్కు
 నీడల్ మహాబ్రహ్మరక్షః కడంబంబులుల్ కామినీమోహిని కిన్నరీవారముక మార్గ
 ముల్లపుగా నేయనామంబు దెయ్యంబులుక యంత్రముల్త్రంతముల్ మారుతాదుల్
 క్షణంలైన నేమావళున్నధలం బెట్టగా నోపునె యాంబనేయా మహాదేవ వీర్యోద
 యా లక్ష్మణపాద సంతతుల పోల్లినవల్కర్తి ముక్తాసాగ్రుత్తంగ నాకాంత శ్రీకాయ
 మానా బయిల్చినధాన మహేంద్రదాది బృందార కానీకమున్నట్టి నాకంబుబల్లారు దా
 గొల్లలపైట్టుచుక దేవతాధామంబుట్టుచు న్నూరులన్నట్టుచుక యధ్విముల్లయగా నే
 యుచుక వస్తునిశ్రేణులన్నట్టి హింసించుచుక లోకవిద్యావసుంధైక యారావణుక
 రాక్షసాధీశ్వరుక గొల్వగాభేక విక్రాలకుల్ బిహ్వలోనూడగానేని వారాయణ
 వాసమైనట్టివారాసిపాంతక మురైట్టి భక్త సురక్షపటిప్తిండు శ్రీనాయకండా ది
 దేలిండు ప్రత్యక్షమై రాక్షసవ్రాత శిక్షసవ్రాత శిక్షలపాదార్థమై భానువంశంబు
 నం రామరాముండనై బుద్ధిదక మీదుమీయంశలపైక్కు భట్టాకాళా మృగానీక
 ముల్ నత్వనంపత్వ ముల్కామిలై బుట్టగాజేయడం చానతియంగ సంలోషమిన్సాం
 ది వారట్లగావింపగా కోసలాధీశుడైనట్టియయ్యోదికె బుద్ధుడైతటివే మూనిజన్మంబు
 ధన్యంబుగానాచితే నానకిన్పెండ్లిమైవామలీర్థంబును భాగ్యంబునై రామునిన్వడం
 కాదగానేని యత్సేరగా సత్యసంధాను సంధామరీతిక గడున్వహ్మబుండైన తాతా
 డై చేదముగ్గుడున్వైయ్యుక దోడరామూనిమై కాశకేతెంచ శ్రీరామభార్య స్వీలా
 కించి రాకాసి తోబుట్టజెప్పంగ మూరీర నీచాతి మాయబలాక్రాంతభర్తుక జగ
 న్నాగరసీతంమునీ భర్తవంబించియారావణుండెల్లి కొంతేనిక సేతనైకాననంబుల్లిరు
 ల్వానురుక బాతులుక రోయురుకదముగ్గుడుక రామరాముండు రాగా నిజభా
 ర్యబాహుబలస్య కృతాత్మీయసాకుండు సుగ్రీవుడారామునిం గూర్చి స్నేహస్థమై
 నిమ్మ వేగంబులంపక పటుబ్రహ్మరక్తాకృతిక బోయి యారామ సుగ్రీవులకగూర్చి

[illegible]

స్కంధము దంష్ట్రాకరాశ అంజనీగర్భ పానోధిచంద్ర హూం వం కూతరిశ్వాత్స
జా భూతభేదాశా నచ్చాటయోచ్చాట యజయజయ సుగీవమంత్రీ అంగదాది
ప్రసిద్ధులుకాని మృగాటోపమూలా ఐం యం నమఃనమఃస్థూల మేరుస్తతాంగ స
ర్వదేవతాగ్రకంఠై న నీయ గముం జిత్రమందెల్లడక్ గర్విపూజించువారల్ సమస్తా
రిబాహునివృత్తిక్ సుఖంబుండుటక్ బంసే శ్రీఅంజనేయో నీముఖంబుండు వహ్నిత్ర
యంబుల్ బహుకన్యలన ద్వాదశాసిన్యలక్ వీనుక్ దిక్కులక్ చిత్రమందింబు
హ్నల్ భలివక్ష దేశంబునక్ రుద్రులక్ బాహులం దప్తదిక్పాలకుల్ గర్భమందెల్ల
యేడుసముద్రింబుల్ పూర్వలం బర్వతంబుల్ మహాబాహుల ఫుల్ ధృమంబుల్ న
దాదేవతల్ దేవసర్వాంగమల్లా విజృంభించియున్నావు సీతై నమహత్సమక్ జూప
గావోవు వాగెవ్వరో వ యువుత్ర దయాంభోనిధీ సీతభక్తు డైనైయున్న నన్నెల్లడం
గాంచి రక్షింపవే ధీనికారితరైసం జారంరాకయుండంగ బాలిపవే భద్రమూర్తి
జలంబుండుమట్టిక్ వనంబుండువర్షిక్ గిరివారసంచార మందాతిక్ పాగ్గకయుండం
గ నసోగ మావంత యైవస్సదీయాంగ మందంటమం డంగరక్షింపుమా స్త్రీ లం గ్వ
స్తిభగభగవత్పాంపయి కరుకుర్వటందెల్ల చో నీనామమంత్రంబు చిత్రంబునన్నుని
యున్నాడ విద్యావిశుద్ధిక్ మనస్సుద్ధినాకిచ్చుచుక్ బోవవేస నృతిస్సూర పాదోధి
దాటంపవే నావత్రైమిందవే దార్లమంత్రార్లవృత్తల్ గసంజేయవే మాయవేమారు
నామానసంబంటి శీతాకు గావంపకుండంగ దన్నిశ్చయాధికంబు గావ్వింపమించవే
పేరామమంత్రానువృత్తిం జగన్గంగళావానమూర్తి చిదోల్లూకాగ్రాపితా సమో
రామదూత నమసే నమసే నమసేనమః.

గీ కాయమంత్రయును । యుయ్యాల మంచముజేసి । మాయయనెడి కెద్దగేహము
నను । నయమాత్మయును బాలునికి జోలబాడెద । ధరమయడ్లరామ దాసపోష॥

—* కళ్యాణరాగము- జల్పా తాళము *

శో ల పా ట .

౧౧౧॥ జోజోపరమాత్మ । జోజోతత్వమసి । జోజోపరమోహ్న । జోజోగ
దే । పంచభూతైయనెడి । మంచంబుపైని శయనించుకొయ । కంచెయందే
అంచితముగను ఈప్రపంచంబుమరచి । నవర్తరంబునునొందిన స్థిరమగ॥ జోజో॥ ౧॥
తొట్టికినునైయెను । తత్వములు ముడివైచి । గట్టిగాలల్లిస రట్ట్రైక్ । అల్పైవనిం
చి అహంబ్రహ్మస్మియమయను । బట్టవైత్రైయందు రట్టైశాయకనము॥ జోజో॥ ౨॥
కరచరణములు నాల్గుకోళ్ళు నమర్చినకొట్టో । కరమహంస వ్యరూపమునుదాల్చి । ని
ర్వికల్పంబుయను । నిద్రగల్పించుకొని భద్రముగ ప్రజ్ఞానబ్రహ్మమగుచు॥ జోజో॥ ౩॥
మహోబద్ధిచిత్ర అహంకారములునాల్గు నెకముందరను గుండీలుగూర్చి ఒనలైనతొట్టి
లో । చిత్తయందనిన్నుచి । అమదివము నూడెదను । తన్మయంబునబొంది॥ జోజో॥

౪॥ ఈడపింగళయను | జోడుతాగ్ధ్యమబట్టి | రూఢిగబయలనెడు | దూలములకు ;
 నేడుముడివైది నేతేడుకతో సోహమని | పాడెదనువరబ్రహ్మ | నవశ్రింబవే॥ జోజో॥
 ౫॥ ఎరుపు తెలుపు నలుపు | బరగియుండిన దుప్పటలు వపుపరచితిని | గురుతరము
 గ నిరుపుమానన నిర జనబ్రహ్మమూర్తివై | నరుదె చివరువువై శయించవే॥ జో
 జో॥ ౬॥ మోదమలరగను | ముగ్గుగుదాడులయదెంచి | వేదవేద్యుడ నిదబోదువనుచు |
 నానుబిందూకళలు భేదింపిడిచిరి | నదానందమూర్తివని | మోదమునను॥ జోజో॥
 ౭॥ ఇంక మంఠినవేంకటాచార్య కృపణాచి | శంక లేకనునిద్ర | జెందుండవే | పాం
 కమలరగయడ్ల | రామదాసాఖ్యని | జంకువెడలింది | పిరింకమున జేర్చుకుని॥ జోజో॥
 ౮॥ పుట్టుచులములవైసి | వేడ్కతో విలగిల్లు | కపటసాటికసూత్ర ఘమనసూచి |
 మంశంబులనిచ్చు | మమజులరక్షించు | ధరమయడ్లరామ దానపోష॥

౧౧.౨॥ మంగళహారతి॥ హారతిమగో మంగళ | హారతిమగో | దేవాదిదేవున |
 కారతిమగో | మంగళహారతిమగో॥ హారతిమగో ధారతరక్రము | మీదనాల్లు దళంబు
 లందుచు | పేలుగా వరుగుతురంబుల | బాలగణపతి కారువందలు॥ హర॥ ౧॥ ఇష్ట
 ముగ స్యాసృష్టచక్రము | నంధనారు దళంబులం | తెంపొందనేడు షడక్షరం | బం
 దున్ను | బ్రహ్మకు నావేలు॥ హర॥ ౨॥ దండిగామశివూరక బున | దశదళంబులు
 తేలిల్లగ | విశదముగ పదియక్షరంబుల | షష్టమూర్తివే | ఆరువేలు॥ హర॥ ౩॥ ఘ
 నితర మగ ఆనాహతింబున | దనరుచును పన్నెందుదళములు | నిండుగా ద్వాదశ
 క్షరంబుల | నుండురుద్ధిన కారువేలు॥ హర॥ ౪॥ శిర్ధముగ వీశుదవక్రము | నందు
 ముడక | దళములందున | వర్ధతిగపదియారుఅక్షర | పౌణడిపునకొక్కవెయ్యి॥ హ
 ర॥ ౫॥ చూడగను యాశ్లేయము దున | వేడుకరగ రెండుదళములు | పండుపెన్నె
 ల ద్వితీయాక్షరి | పరిపూర్ణఆత్మకు ఒక్కవెయ్యి॥ హర॥ ౬॥ ఈఆరు ఆలయముల
 కు | వైసహస్రగ్రి ఆలయమందు | నెలకొన ఓంకారమగు | మంఠింవేంకటయ్యల
 కు | ఒక్కవెయ్యిమంగళ॥ హర॥ ౭॥ వాకిగా శ్రీయడ్లరామా | దాసుహృదయ నివా
 సులగు | జుగ్గగునను యిరువైనొక | వెయ్యారువందల | శ్యాసలైక్యానుభవమబట్టి
 మంగళ॥ హరతిమగో॥

౮॥ రామదాసుడుగొందు | రచించుధర్మముల్ | భూమిలోజనులు సంపూర్ణ
 ముగను | విని చదివి వాగ్దాన | హింసలుదొలగించు | ధరమయడ్లరామ దానపోష॥

గద్య॥ ఇది శ్రీప్రమాన్యైత్తక ప్రసాదలబ్ధ శ్రీమంఠిన వేంకటాచార్యవర్యచర
 తారవంద మరందవీందు సందోహపాన పరవశ శ్రీనాగుగోత్రవంశపద్యః
 పాదావార స జనిత రాకాసుధాకర అచ్చయాన్వయమహలక్ష్మీ గర్భ
 జనిత సకలసజ్జనవిధేయ శ్రీయడ్లరామదాసాస్వయప్రణీతంచైతన్
 సుజ్ఞానచంద్రికయు హరినామకీర్తనలు తత్త్వములు
 పద్యములు సర్వంబును సంపూర్ణము.

భాగవతోత్తమలకాక విజ్ఞాపనము.

(౧) ఖీయ ప్నేహితులారా ! నర్వాంతర్యామియైన పరబ్రహ్మమిదియని గుర్తెరుంగుటకొక దృష్టాంతంబు జెప్పెద, ఒక మొలకను దెచ్చి దానిని నాటిక దాని చుట్టు ఉపయోగములే కనవు మొలది దానిని వృద్ధిపొందకుండునట్లు చేయును. తర్వాత నాకవపును తీసివేసిన యెకల నావృక్షము వృద్ధియై పుష్పఫలప్రదాయయై యుండును. అటులనే మానవులకు తాపత్రయాదికంబుల వసించియుండి తన్ను దా దెలిసికొన నేరనీయపు కాబట్టి మీవృద్ధికోరెడు గురువు వద్దజేరి కామ, కోప, లోభ, మోహ, మద, మత్సర్య, సత్వ రజస్తమో గుణాది క్షయంబులనెడు కనవు. నూడబెరికినటులై పరబ్రహ్మము మియందే ప్రవరించి న సంగతి గోచరంబగును.

(౨) పరబ్రహ్మము, నమస్తవ్యాపి, సర్వము తెలిసినవాడు, వర్ణశస్త్రుడు, స్వయంభువు, పరిపూర్ణుడు, నిలిమంతుడు, సత్య న ధుకు, సర్వివాద ద మూర్తి, న స్తి ఫీరియ కారణభూతుడు, అదివధ్యాత రహితుడు, వివీరికాది బ్రహ్మస్వంతము తాను లేనిచోటులేదని యెంచి తమకిచ్చమయిన మంత్రమును అర్చితముగా తెలిసి కొని సత్యం బ్రకారములయందు పాదాక్షరణీయును సత్యసంధాయుని నై నర్వభూత దయాళుత్వమును వర్తించు మహనీయులు తామే పరబ్రహ్మమని తెలిసినవారు.

భీనుచేవతార్పణము.

~~~~~

ఈ గ్రంథమును ముద్రింపించుటకు మమ్మున కేరేపించి మాకు సహాయమునర్పి;
 పరమ భాగవతోత్తమల నాచములు యిందుదాహరించుచున్నారము.

౧ మైలవరపు వెంకయ్య టీచర్
 ౨ గురుజు చుట్టరాజు
 ౩ సూర్యాబత్తుల వెంకట్రాయులు
 ౪ యేకులముని వెంకట్రాయుడు
 ౫ బ్రజే అప్పలస్వామి
 ౬ దామోధర లక్ష్మయ్య
 ౭ శేఖా వీరాస్వామి
 ౮ శుద్ధర్మ వెంకటరత్నం
 ౯ చౌప్పెల్లి బ్రహ్మయ్య
 ౧౦ నక్క గుర్రయ్య
 ౧౧ చిత్తజిల్లు నరసింహం
 ౧౨ వెంజరపు అప్పన్న
 ౧౩ పాండే సూర్యభాను
 ౧౪ లరనపల్లి ఆచార్యులు
 ౧౫ పెంటపాటి ఆయ్యప్ప
 ౧౬ ముతాయల వీరన్న
 ౧౭ వాడకట్టు అన్నపరాజు
 ౧౮ దేవరాజు నరసింహారావు
 ౧౯ నామాల సన్యాసిరావు
 ౨౦ బొర్రా లింగయ్య
 ౨౧ వెండికి వెంకన్న
 ౨౨ మీసాల సన్యాసి
 ౨౩ బచ్చ సీతారామయ్య
 ౨౪ సూరాడ మారయ్య
 ౨౫ కొత్తరి రంగయ్య
 ౨౬ ముల్లకోట సుబ్బయ్య
 ౨౭ వీమకొండ తారయ్య
 ౨౮ గోపాలపురము శుద్ధయ్య
 ౨౯ నాగులకొండ నరసింహం

౩౧ తుంపాల కన్నయ్య
 ౩౨ నారపరెడ్డి శీతారామస్వామి
 ౩౩ అంజాల రంగయ్య
 ౩౪ సుంకర పాపయ్య
 ౩౫ బోకెట్టి వెంకటస్వామి
 ౩౬ వాడపల్లి వయ్యడయ్య
 ౩౭ డోశ వెంకన్న
 ౩౮ పిళ్ళ చాలయ్య
 ౩౯ కోరాడ రామయ్య
 ౪౦ పొట్నూరి అప్పన్న
 ౪౧ శివగం అప్పలస్వామి
 ౪౨ కంది రామస్వామి
 ౪౩ బొక్కా వడ్డయ్య
 ౪౪ మైలపెల్లి రామస్వామి
 ౪౫ మైలపెల్లి కీర్తమర్తి
 ౪౬ రాకోట వెద అప్పలస్వామి
 ౪౭ దానర కోటయ్య
 ౪౮ వనమాచి తారయ్య
 ౪౯ వాడ రామస్వామి
 ౫౦ పిరాది పోతన్న
 ౫౧ యెరుపెల్లి నర్తయ్య
 ౫౨ గరికిన రాజయ్య
 ౫౩ ముత్తా తారయ్య
 ౫౪ క్షేత్రి సేవరామసింగు
 ౫౫ ఖాడర్ ఖా
 ౫౬ చిత్తనాల వీరాస్వామి
 ౫౭ గంగుల చక్రయ్య
 ౫౮ పోతుల సన్యాసి
 ౫౯ నవినవీసు లక్ష్మీరత్నమర్తి
 ౬౦ నానా నాచము

౬౧ వీరా వెంకమ్మ
 ౬౨ శేఖా చల్లమ్మ
 ౬౩ వెంటపాటి విన్నమ్మ
 ౬౪ నరమల శేషమ్మ
 ౬౫ వన్నిధి వెంకమ్మ
 ౬౬ గారపాటి నరసమ్మ
 ౬౭ గుత్తుల నరైమ్మ
 ౬౮ కాండ్రేగుల శీతమ్మ
 ౬౯ విత్తవాల రామలక్ష్మణమ్మ
 ౭౦ మరుపూడి లక్ష్మణమ్మ
 ౭౧ విత్తవాల లక్ష్మణమ్మ
 ౭౨ మరుపూడి వెంకమ్మ
 ౭౩ మరుపూడి పోలమ్మ
 ౭౪ శిలం బావకమ్మ
 ౭౫ రావిపాటి వెంకటస్వామి
 ౭౬ అల్లంపల్లి శీతయ్య
 ౭౭ మరుపూడి వెంకటస్వామి
 ౭౮ మరుపూడి నారాయణస్వామి

౭౯ మరుపూడి గంగాశక్తి
 ౮౦ మరుపూడి సూరమ్మ
 ౮౧ మట్టపాటి చల్లయ్య
 ౮౨ శిలం నారాయణస్వామి
 ౮౩ యిళ్ళ శస్వయ్య
 ౮౪ సర్పిలి చైరవస్వామి
 ౮౫ బురుకు నేరమ్మ
 ౮౬ బక్కల రెడ్డి
 ౮౭ రెడ్డం స్వామి
 ౮౮ కొరాడ వెంకటమ్మ
 ౮౯ బోర రాజయ్య
 * ౯౦ నాయుడు గురమ్మ
 ౯౧ గుమ్మబత్తుల భీమలింగం
 ౯౨ అయివాడ స్వామి
 ౯౩ పెనుపొరులు బోరాబా
 ౯౪ ముంబాయి యరకయ్య
 ౯౫ పిల్లి నరైయ్య
 ౯౬ పెట్టపల్లి తారయ్య

ప్రకటన.

ఈ ప్రస్తుతము వలయువారలు కాకినాడలో శ్రీసుబ్రహ్మణ్యం ముద్రా
 కరకాళి కాదులకు గాని, కాకినాడ కాళానగరముకు రామకృష్ణారావు కేట
 లిన్స్ యద్ద రామదాసుగారికి గాని బ్యాంక్ రెవెన్యూకొనవచ్చును.

దీని వెల రు ౦ ౫ ౦ య పాక్షిక కొనుగోలే శరీరంవలయును.

మూలకాద్యము 1898 శవంబరు నెం.

10652

